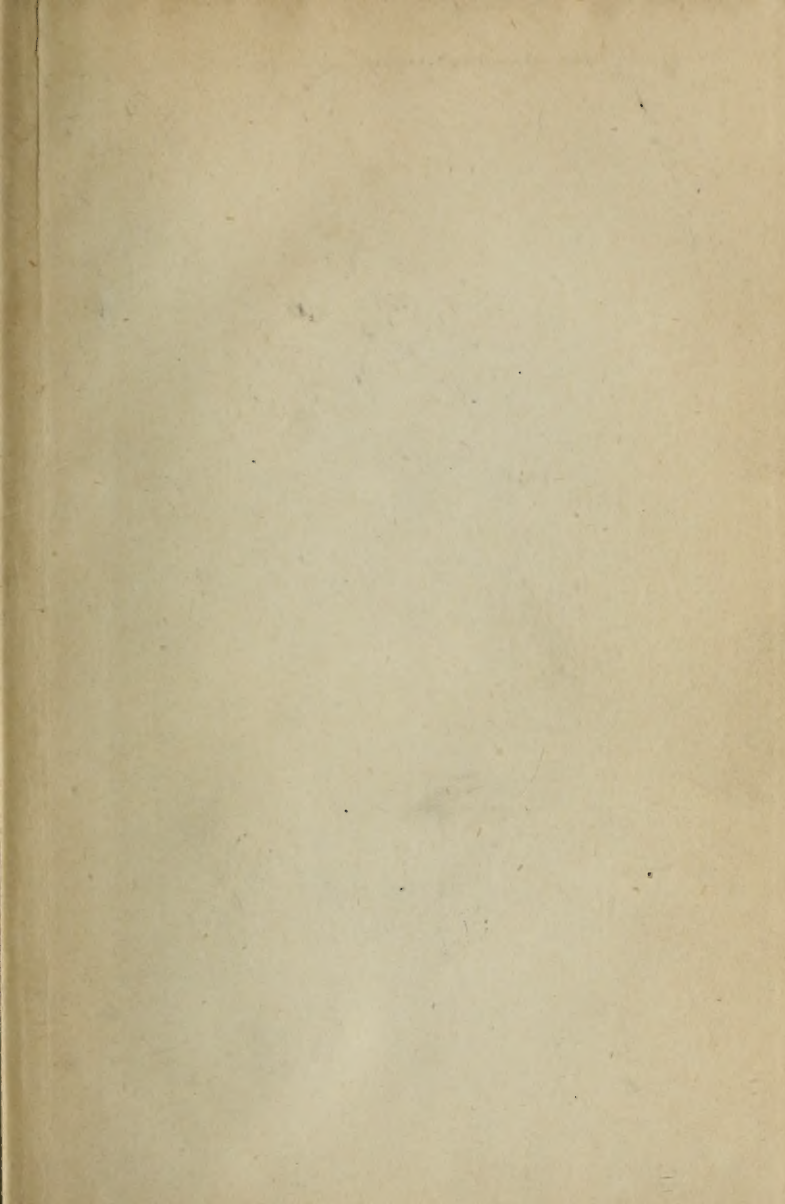
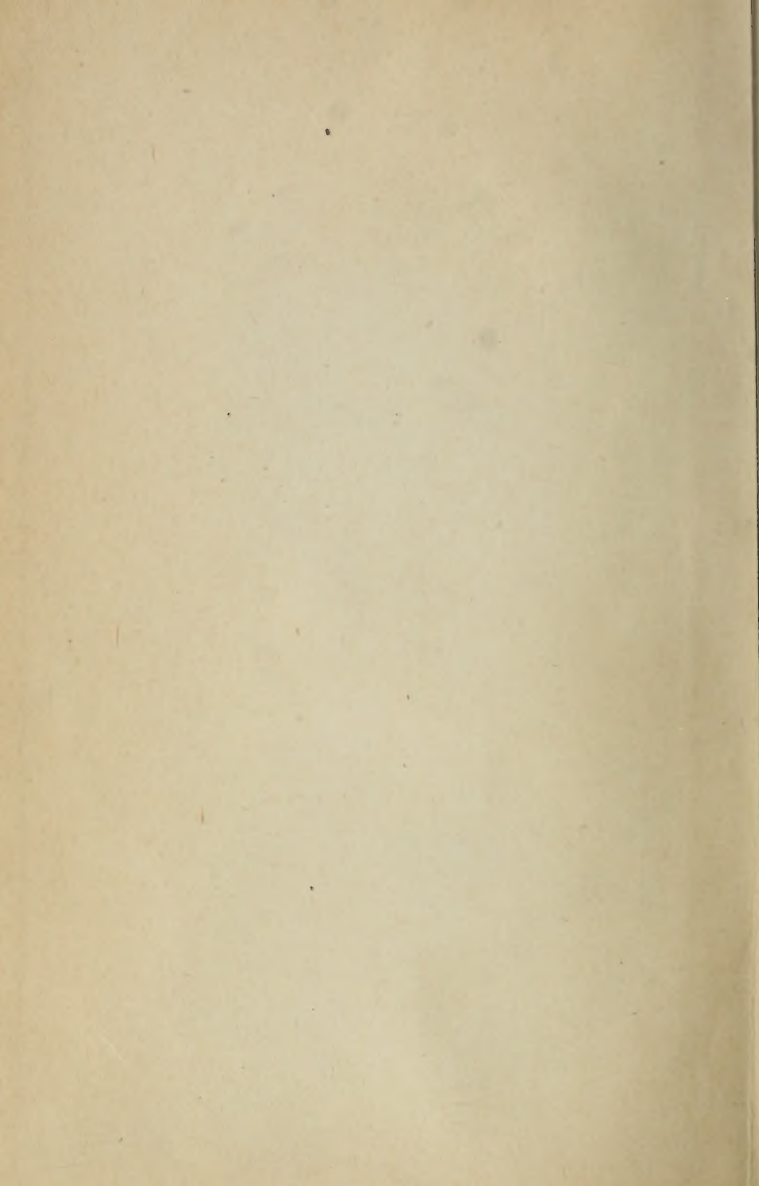

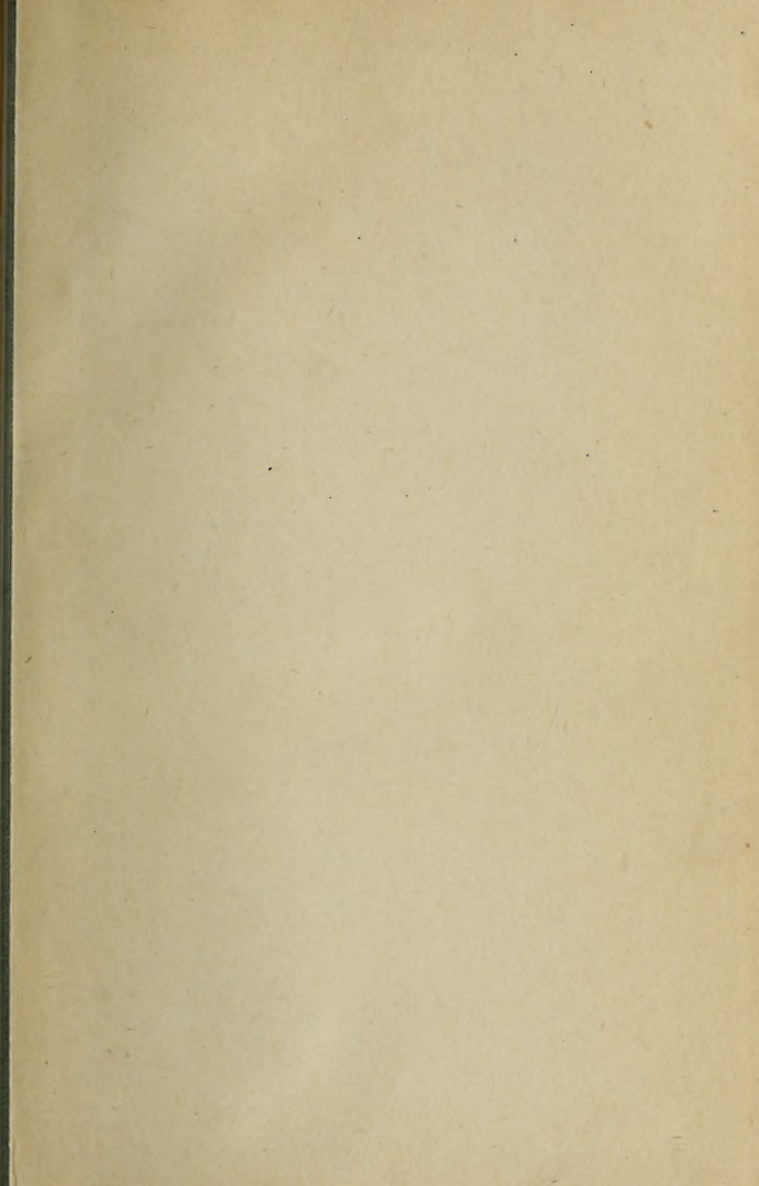
Hunc librum cum aliis
 Collegio juventutis suae et Juventuti Collegii
 dono legavit
 Alfredus Gulielmus Stratton M.A. Ph.D
 Rector Universitatis et Collegii
 in litteris Graecis et Latinis olim alumnus,
 Universitatis Johns Hopkins,
 Secretarius et Socius,
 Universitatis Chicago Praelector,
 Universitatis Punjab apud Indos Registrarius,
 Collegii Orientalis Lahore Principalis,
 et Linguae Sanscriticae Professor.
 Ante diem obiit febr. Martensi
 in montibus Kashmir Augusto mense
 a.d. 1902:
 Triginta sex annos natus.

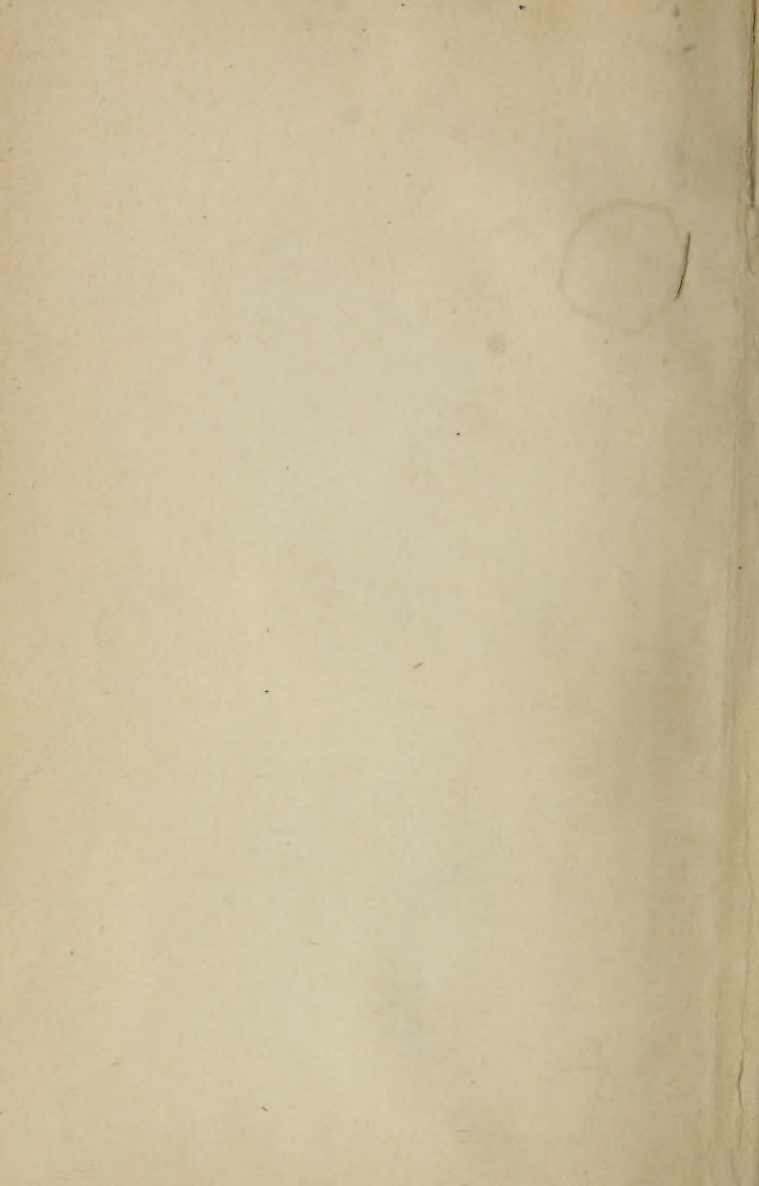
Dulces suavia tum fata deusque sinebant.
 Respicere nos ante quo flumine Gangi
 transito: Respexit flumen majoris
 magisque antiquum transitum

τὸν ποτῆ μὲν ἤσθηται οἰόμενος ἐν τῷ ὄρει
 After his fatal fever he sleeps well.

L Gr. C
H

DEPARTMENTAL
LIBRARY

A. W. Stratton.

1893. 4

ANTHOLOGIA LYRICA

SIVE

LYRICORUM GRAECORUM VETERUM

PRAETER PINDARUM

RELIQUIAE POTIORES.

POST THEODORUM BERGKIUM

QUARTUM EDIDIT

EDUARDUS HILLER.

181799
4.7.23.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXC.

PRAEFATIO.

In adornanda hac editione quod ad ordinem poetarum attinet a Schneidewini Bergkiique dispositione in eo potissimum recessi quod ex poetis elegiacis et iambicis unam continuam seriem conformavi: neque enim aptum mihi visum est, insignia elegorum Archilochi, iamborum Solonis et Cratetis fragmenta in aliis huius collectionis partibus atque ceteras generum illorum reliquias legi. Recentiorum poetarum fragmenta, quae exstant in Anthologiae Bergkianae editione prima et secunda, peculiari libro edere propositum mihi est.

Numeris fragmentorum ubi asteriscus* adiectus est, significatur, fragmenta ex coniectura, non ex antiquorum testium auctoritate ei inter cuius reliquias exstant poetae vindicata esse; crux† usurpatur, ubi fragmenta ad certum carmen vel carminum genus ex coniectura referuntur. Uncis [] indicavi, aut totum cuius numerus uncis circumscriptus est fragmentum vel carmen aut singula verba pro spuris me habere; uncis < > inclusi quae verbis traditis addita, uncis (̄) quae pro vocibus vel syllabis quas libri exhibent ex coniecturis incertioribus in textum illata sunt.

. Litteram *H* ad significandum asperum quem dicunt spiritum sexto saeculo apud Aeoles et Iones Asiaticos

non iam in usu fuisse satis constat. Minus certum videtur, utrum hae gentes spiritum iam inde a fine septimi saeculi omnino non pronuntiaverint an per aliquod temporis spatium tenues soni illius reliquiae in earum sermonibus servatae fuerint (cf. Curtius Grundz. der griech. Etym.⁵ p. 683. Sievers Grundz. der Phonetik³ p. 131): nam id nemo sanus opinabitur, uno ut ita dicam die spiritum in illis regionibus ex ore hominum subito evanuisse. Sed etiamsi statuamus, ne in Semonidis quidem Mimnermique aut in Alcaei sermone ullum spiritus vestigium superfuisse, tamen non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus: dummodo discant teneantque tirones, aliam esse discriminis rationem in Alcaeo Hipponacte Herodoto, aliam in Alcmane Pindaro Aeschylo. Ceterum etiam is qui aliter sentit id certe non negabit, praefendam esse meam rationem ei quae adhuc fere valet consuetudini, ex qua in Alcaei et Sapphus reliquis propter veterum grammaticorum scilicet auctoritatem ubique spiritus lenis ponitur, in poetarum Ionicorum et Herodoti exemplaribus asper a leni distinguitur.

De dialecti Aeolicae barytonesi quae grammatici Graeci docent, ea hausta esse ex observationibus saeculo tertio vel quarto non antiquioribus facile apparet. Quatenus autem mutatus hic voces enuntiandi modus

(cf. Meister Griech. Dial. 1 p. 37 sq.) saeculo septimo apud Lesbios in sermone hominum nobilium propagatus fuerit, id cognoscere neque veteres illi artis grammaticae magistri potuerunt neque nos possumus. Recitissime de hac re iudicavit Brugmannus Griech. Gramm.² § 68. Itaque haud inepte aliquis Alcaei et Sapphus editoribus suaserit, ut in hac obscuritate accentuum notas omnino abiciant. Sed cum plane mihi constet, paucissimis tantum ex iis qui hoc libro utentur talem fragmentorum speciem placituram esse, in hac quoque re perspicuitati consulendum esse ratus praetuli vulgatum tonosin, quam etsi non maiore, tamen prorsus eodem iure atque Aeolicam illam sequi me iudice nobis licet.

In vocabulorum formis secundum dialectorum diversitates constituendis alios audaciam, alios inconstantiam meam vituperaturos esse minime me fugit. Sed utut de ea re iudicabitur, negligentiae crimen in me non cadere conscius mihi sum: nam quaecunque in textu posui, ex diligenti deliberatione profecta esse pro certo affirmare possum.

De lectionis varietate uberius exponere ab huius libri ratione alienum est. Qui accurate scire cupiunt, quas scripturas librorum memoria traditas mutaverim quibusque auctoribus hoc fecerim, poetarum lyricorum editionem Bergkianam quartam adeant. Necessarium tamen visum est brevem adnotationem infra subicere, ut et earum emendationum auctores indicarem, quae apud Bergkium (plerumque quia recentiores sunt) non commemorantur, et eos locos proferrem, ubi vindiciae lectionum a me receptarum exstant; sciendum tamen est hunc alterum indicem minime esse plenum. Asterisco*

in adnotatione scripturae traditae significantur, littera 'J.' annales qui inscribuntur 'Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Alterthumswissenschaft.' De nonnullis quaestionibus fusius quam hic fieri potest disputandi non deerit opportunitas.

Callinus. 2. Cf. J. 1888 p. 130.

Archilochus. 3, 4. Synizesin quamvis insolitam tolerare quam ex duobus nullius auctoritatis codicibus *δαίμονες* recipere malui: nam *δαίμων* unquam pro *δαήμων* dictum esse non credo. — 8, 2. Scribendum mihi vid. *πᾶσι φίλη*: quod nescio quis iocans ad Pasi-philam meretricem rettulit. — 9, 2. *θαλίης*] *θαλίη* Fick probabiliter. — 11, 1. *ἐνπλοκάμου*] *ἐριγδούπου*? — 14. Fort. versus ad Glaucum Troianorum socium spectat et ab Archilocho alienus est. — *ἔσκε*] *ἔστε* Fick. — 16. 24. Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344. — 27. *θαάσων* M. Schmidt: *θαλασσῶν* Heraclides, *θάσων* Strabo. Scripserat opinor Archilochus fere haec: *〈ἐν δόμοισι δὲ〉 κλαίω . . . κακά, 〈ἀλλ' οἷ' ἐγὼ τε χοί φίλοι πεπόνθαμεν〉*. Cf. Od. δ 100 sq. Hymn. Hom. 2, 171 sq. Pseudophocyl. 97. Arch.-epigr. Mitth. aus Oest. 6 p. 6 *μήτηρ δ' εἰν οἴκῳ ἀεὶ νέα κωκύνουσα 〈ῆσται〉*. — 45. Vocativos restituit Fick. — 51. Cf. J. 1883 p. 262 sq. — 59, 3. *αἰεὶ* addidi. — 66, 2 sq. Cf. J. 1888 p. 163. — 71, 9. J. 1883 p. 263. — 75, 2. *εἰσενείκας* Kaibel: *εἰσήμεγκας**, *εἰσενέγκας* Schweighaeuser. — 85, 3. *ἠρήρεισθα*: cf. G. Meyer Griech. Gramm. § 454. — 101 Archilocho tribuit Blass. — 110. *δὲ*] *σε*? — Omisi corrupta verba Hesychii *ὡς φαίε νῦν ἄγει τὰ θαργήλια* (fr. 113 Bgk.).

Semonides. 1, 10. πλούτω τε κἀγ. ἀΰξεσθαι δόμους
coni. Fr. Guil. Schmidt. — 1, 13. Cf. J. 1888 p. 163.
— 7, 29. κἀπαινέσει? — Post 7, 45 lacunam signifi-
cavi. — 7, 75. ἐπ'] τὸν? — 7, 94 sq. spurios esse in-
tellexit Jordan. — 7, 115 sqq. Cf. J. 1888 p. 164. —
19. λεπτὰ Fr. Guil. Schmidt: μέγα*.

Tyrtaeus. Oraculum ἀ φιλοχορηματία Σπάρταν ὀλεῖ,
ἄλλο δὲ οὐδέν inter Tyrtaei fragmenta (3 = 2 huius
ed., vs. 1) non recte recepit Bergk. — 2, 10. βλαβερόν
add. censor Diodori Dindorfiani. — 8, 20. Cf. J. 1883
p. 251. — 9, 15 sq. non suo loco positos esse vidit
Francke. — 9, 17. Cf. J. 1881 p. 112. — 9, 37. J. 1886
p. 54 sq. — 13. Dionem Chrysostomum hoc carmen,
quod adfert in or. 2 p. 92 sq. R., ad Tyrtaeum rettu-
lisse colligendum videtur ex p. 82 § 29: quo iure
Tyrtaeo tributum fuerit nescimus. — 13, 4. ἄνσχεσθε
Stadtmüller: βάλλετε et βάλλοντες libri.

Mimnermus. 9, 1. J. 1888 p. 132. — 12, 11.
J. 1886 p. 55.

Solon. 2, 22. ἐν συν. θ' οὖς (i. e. 'suos') ἀδ.
φίλους scripsi: ἐν συν. τοῖς ἀδ. φίλοις*, ἐν συν. τῆς
ἀδ. φίλους Hertzberg, ἐν συν. τ' ἰσ' ἀδικοῦσι φίλοι
Diels. — 7, 5. J. 1883 p. 253 sq — 12, 39 sq. J. 1886
p. 55 sq. — 19, 1—4 et 5 sq. coniunxit Brunck. —
22, 4 sqq. J. 1888 p. 135 sq. — 29, 5. J. 1886 p. 56.
— 32, 1 sq. ἢ θρέψασα suppl. Blass. — με συμμ.
ταῦτ' ἄν scripsi: μαν (i. e. μ' ἄν) συμμ. ταυτ... pap.
Berol. (ταῦτά γ'?), συμμ. ταῦτ' ἄν Aristides qui vs. 1
omittit. — 32, 27. Cf. J. 1888 p. 136. — 33, 5. γ'
scripsi: δ'*. — 35. αὔτε dubitanter scripsi: δὲ*.

Cleobulina num unquam fuerit, valde dubium

mihi videtur. — 3 a Suida Cleobulinae, ab aliis Cleobulo tribuitur.

Aesopus. Fortasse hoc nomen, quippe quod etiam posterioribus temporibus nonnunquam inveniri constet, recte se habet. — 1. J. 1888 p. 136 sq.

Demodocus. 4, 2. Cf. J. 1888 p. 137.

Xenophanes. 1, 3. Cf. Sitzler Berl. phil. Wochenschr. 1887 p. 358. — 9 sq. De inscriptione cf. D. Litt.-Ztg. 1886 p. 473. — 10. *ἐλάτης* Wachsmuth: *ἐλάται* et *ἐλάτη* libri. — *πυκινὸν περὶ δῶματα βέκχοι* Lobeck: *πυκινὸν περὶ δῶμα**. — 16 sq. Cf. Wachsmuth de Timone Phl. p. 73 sqq. — 17, 2. *ὡς* scripsi: *ἦ**. — 18. Cf. D. Litt.-Ztg. 1886 p. 474 sq. — 25. Herod. Monad. 41, 5. — 27. Herod. Dichr. 296, 5. — 29. Herod. Monad. 30, 30. — 29. Eandem formam (quae quod in Archilochi fragmentis non invenitur casui tribuendum) habet Horatii iambus 16. Xenophanem iambos scripsisse testatur Laertius Diogenes IX 18.

Hipponax. 6. Choerob. exeg. in Heph. p. 45 Hoersch. — 16. J. 1888 p. 164 sq. — 20. Versus *ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος*: οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω, qui apud Bergkium praecedit, Callimachi est. — 40, 2. Rectius fort. *ἀποπέμφεις* scribitur: v. Brugmann Griech. Gramm. § 142, 1. — 40, 4. J. 1888 p. 165. — 46, 1. *σύ* add. Meineke. — 55. *τροπ.* Hemsterhusius: *τροπ.** — 60. Conicio *Μαλῆς, κόνισκ'*: ὄρα με δ. β. *λαχόντα*: *λίσσομαι κτλ.* — 61. Choerob. exeg. l. c. — 64 sq. Ib. p. 48. — 66. Lacunam indicavi praeunte Dindorfio; possunt exempli gratia haec suppleri: *〈πρώην μ'〉 ἀνήρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἀπ' ὧν ἔδυσε*: *〈νῦν δ' ἄρ' ἔλαβον τὸν〉 χλούνην*. — Omisi tres versus a Plotio sine nomine

auctoris allatos (89. 91. 93 Bgk.) quos a grammaticis fictos esse veri simile est. Addere debui versum *καὶ νῦν ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι* (65 Bgk.).

Theognis. 4. Leutsch Philol. 29 p. 657 sqq. — 6. Jahrb. f. Phil. 1887 p. 754. — 15. αἶ] ἦ? J. 1888 p. 144. — 39—42 = 1081—1082 b. — 40. J. 1886 p. 59. — 56 sq. J. 1881 p. 119. — 68. Cf. Clemm Jahrb. f. Phil. 1883 p. 9. — 69. Cf. J. 1883 p. 60. — 73. Cf. Fritsch Stud. zur griech. u. lat. Gramm. 6 p. 128. — 84. J. 1886 p. 60. — 87—90 = 1082 c — f. — 97—100 = 1164 a — d. — 104. J. 1888 p. 144. — 115. J. 1886 p. 60. — 118. ἔσθ' ἔτερον Stadtmüller: ἐστὶ περὶ*. — 129 sq. J. 1886 p. 60. — 131. 141. J. 1888 p. 145. — 144. θνητῶν] ἀλιτῶν Herwerden. — 169. 171. 174. J. 1888 p. 145 sq. — 193. Ante hunc vs. disticha quaedam intercidesse et αὐτός breviori tribuendum esse vidit Bergk. Scripsit fort. poeta ὅς δὴ τοι ταύτην κτλ., ut sensus fuerit: 'propter hominum nobilium paupertatem saepe iam fit, ut mulier ignobilis viro nobili nubat, ὅς δὴ τοι κτλ.' — 207. J. 1888 p. 146. — 209 sq. = 332 a b. J. 1886 p. 58. — 216. προσομιλήση Plut. et Ath.: προσομιλήσει libri Theogn., atque εἰ hic sicut alibi fort. rectius scribitur: v. ad Hippon. 40, 2. — 248. ἰχθυόεντα] οὐκ ἀνὰ νηυσὶ M. Schmidt. — 252. ἦ ex ἔσση haud difficulter intellegitur. Cf. 859. Kühner Gramm. der griech. Spr. § 354 adn. 2. — 253. ἐπιτυγχάνω Camerarius: οὐ τυγχάνω*. — Post 262 et post 264 quaedam omissa esse intellexit Schneidewin. — 263 brevioris culpa deformatus. — 264. φέρει] ποθεῖ? — 267. Νωθῆς τοι πενίη γε καὶ ἄνδρ' ἀγαθόν περ ἔχουσα Heimsoeth et

Herwerden. — 282. 288. J. 1888 p. 146. — 290. ἀνδρῶν] ἀνδράσιν? — 296. ἀνίη, τοῖσι Stadtmüller: ἀδαῆς οἴσι*.
 — 323. ἀνδρ' ἀπολέσσαι] ἄνδρα προδοῦναι? cf. 529
 et scol. 20. — 328. θνητοῖς falsum supplementum
 esse suspicor; exspectes πᾶσιν. — ἐθέλουσι φέρειν]
 ἐθέλουσ' ἀφελεῖν? — 332. J. 1886 p. 61. — 332ab
 = 209 sq. — 333. Nauck Mél. Gréco-Rom. 5 p. 94. —
 338. Videntur tres versus in unum contracti esse. —
 347. J. 1883 p. 256 sq. — 362. Fort. ἀποτεινυμένον
 scribendum: cf. G. Meyer Griech. Gramm. § 493. —
 365. J. 1886 p. 61. — 367 sq. = 1184ab. — 372. J. 1888
 p. 147. — Post 379 quaedam intercepta esse puto.
 J. 1888 p. 147. — 407. φίλταθ', ὅσων ἡμαρτες Bergk³.
 — 409 sq. = 1161 sq. — 415—418 = 1164e — h. —
 418. 419. J. 1888 p. 147. — 423 sq. J. 1883 p. 257.
 1886 p. 61. — 428. Phil. Anz. 13 p. 22. J. 1888.
 p. 147 sq. — 441—446 = 1162a — f. — 444. ἔχων
 μίμνειν] ὁμῶς μίσγειν recte infra. — 445. 461. J. 1888
 p. 148 sq. — 494. ἔριδας τῆλ' Stadtmüller: ἔριδας δῆν
 O et codd. dett., ἔριδος δῆν A. — 513. πρὸς Leutsch:
 τοι*. — 515 sqq. Disticha transposuit Herwerden. —
 516. κατερεῖς Peppmüller: κατάκεισ'*. J. 1888 p. 149.
 — 521. ἀπολείπειν] ἀποπέμπειν Peppmüller. — 529.
 J. 1886 p. 62. — 533. εὔ: cf. Od. σ 408. — 547.
 πω] τοι? Cf. 113. 155. — 552. J. 1886 p. 52. —
 559. ὥστε] λῶστα Geel; sed fort. etiam hic nonnulla
 omissa sunt (cf. 545). — 571 sq. = 1104ab. — 589.
 καλῶς] κακῶς recte Sol. 12, 69. — 593 sq. 597. J. 1888
 p. 149 sq. — 609 sq. J. 1886 p. 63. — 619 sq. =
 1114ab. — 621. J. 1886 p. 63. 1888 p. 150. — 664.
 J. 1888 p. 151. — 729 sq. J. 1886 p. 63. — 745. κατ-

έχων] τελέων? — 762. *σπονδήσιν δὲ θεοῦς <πρωτον>*
ἀρεσσάμενοι? — 778. Sitzler Phil. Rdsch. 1882 p. 1605.
 J. 1888 p. 151. — 790. Sitzler l. c. p. 1608. —
 800. 806. J. 1888 p. 151 sq. — 817. *Κύρον', ἔμπης*
τόδε μοῖρα παθεῖν οὐδ' ἔσθ' ὑπαλύξαι? — 853 sq. =
 1038ab. — 866. *οὐδέν] ἔνδον* Sitzler. — 877 sq. =
 1070ab. — 897 et 898 inter se non cohaerere vidit
 Camerarius. — 917. J. 1886 p. 64. — 925. 923. 930.
 962. J. 1888 p. 152. — 949 sq. = 1278 cd. — 980.
σπεύδων Dreykorn: *σπεύδου* A, *σπεύδει* O. — 1008.
 J. 1888 p. 153. — 1015. *ὑποβληθῆναι* Pomtow: *ὑπερ-*
*βῆναί περ**. J. l. c. — 1038ab = 853 sq. — 1058.
μέλομεν δ' scripsi: *μεν δ'* A, *νῦν* O, *μῆν* dett.,
μελέμεν δ' Ahrens. — 1066. *χοῆμ'* addidi: *τι* O, *τοι*
 dett. — 1070ab = 877 sq. — 1081—1082 b = 39—42.
 — 1082 c — f = 87—90. — 1095 sq. = 1160 ab. —
 1101 sq. = 1278ab. — 1104 ab = 571 sq. — 1107 sq.
 = 1318ab. — 1114 ab = 619 sq. — 1133. J. 1888
 p. 154. — 1139. *ὄρκιοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνδράσιν*
οὐδὲ βέβαιοι? — 1160 ab = 1095 sq. J. 1881 p. 116.
 — 1161 sq. = 409 sq. — 1162 a—f = 441—446. —
 1164 a—d = 97—100. — 1164 e—h = 415—418.
 — 1171. *Γνώμην, Κύρονε, διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσιν*
ἄριστον Nauck. — 1172. *γνώμη* scripsi: *γνώμη**.
 J. 1888 p. 154. — 1178 ab = 555 sq. — 1184 ab
 = 367 sq. — 1194. Cf. J. 1888 p. 154. — 1203.
κεκλαύσεται Brunck. Coni. *Οὐδέις οὐθ' ὑπ' ἐμεῦ*
κεκλαύσεται οὔτ' ἐπὶ τ. J. 1888 p. 155. — 1208.
 J. 1886 p. 64 sq. — 1209. 1219. J. 1888 p. 155 sq.
 — 1226. Vulgo sequitur Mimn. fr. 8. — 1249. J. 1888
 p. 156sq. Nunc secutus sum Emperii facillimam emenda-

tionem: cf. Il. N 642. O 287. — 1257. ὁμοιοῖ Wilamowitz: ὁμοιοῖς*, ὁμοιοῖς Hermann. — 1278 ab = 1101 sq. — 1278 cd = 949 sq. — 1285. οὐδ' ἀπάτησι νικήσας γ' ἂν ἔχουσι Sitzler (οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ποτ' ἔχεις Hartung). — 1310. Videtur in litteris παιδαῖδη gravior corruptela inesse: fort. λευγαλέη κακότης. — 1318 ab = 1107 sq.

Pigres. Cf. Jahrb. f. Philol. 1887 p. 18.

Phrynichus. Abieci duo fragmenta melica: de 1 post alios recte iudicavit Strecker de Lycophr. Euphr. Erat. p. 60; 2 (λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος) cur ad carmen nescio quod melicum potius quam ad tragoediam referamus, causa non est (Nauck Trag. fragm. p. 723).

Sophocles. 3. Cf. Sat. philol. Saupp. p. 97.

Ion. 1, 1. ὄν Kaibel: ον*. — πόρε addidi. — 1, 3. Lacunam indicavi.

Euripides. 2. Cf. Schenkl Philol. 23 p. 349.

Hermippus. 3, 1. εὔ συνειλ. Kock: οὖς ἀνειλ.*.

Agathon. Cf. Wachsmuth Stob. Ecl. 1 p. 95 sq.

Euenus in primae declinationis formis utrum Atticum α an Ionicum η scripserit, cognosci nequit. (De duobus quos plerique fuisse existimant Euenis poetis Paris v. Jahrb. f. Phil. 1881 p. 477 sq.)

Critias. 2, 6. ταῦτα δὲ addidi J. 1886 p. 65. — 7, 4. ἠδύνη] fort. αἶεν.

Iophontis nomen restituendum censuit Westermann in verbis corruptis vitae Sophocleae (p. 17 Iahn.) λαβὼν δὲ φησιν ἐπιγεγραφέθαι (λαβὼν δὲ φησιν ἐπιγράψαι Laur. G, φησὶν δὲ ἐπιγεγραφέθαι [?] Par.) τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε: 'κρούπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλή

πρωτεῖα λαβόντα | τῇ τραγικῇ τέχνῃ (τῆς τραγικῆς τέχνης Bergk) σχῆμα τὸ σεμνότατον (τῆς τραγικῆς τέχνης σχήματι σεμνοτάτῳ?): ubi Ἰοφῶν δέ, φασιν, ἐπέγραψε coni. Westermann, Ἰοφῶν δέ, ὡς φησιν . . ., ἐπέγραψε Leutsch, quae coniecturae vel propterea improbandae sunt, quia ἐπέγραψε in recentibus tantum codicibus exstat; veri similius olim (apud West.) Λόβων δέ φησιν ἐπιγεγράφθαι proposuit Bergk.

Plato. 5. 22. 26—28. J. 1888 p. 159 sq.

Simmias. J. 1888. p. 160 sq.

Philiscus. 6. δῶρα καταφθιμένῳ dubitanter scripsi: δόντα καταφθιμένων*.

Cercidas. 3, 2. ἀναμονεῖς scripsi: ἀναμονεῦ et (?) ἀνάμονα libri. An εὔ μναμόνευ'? — οἶκος scripsi: καί*.

Crates. 3. 8. J. 1888 p. 161 sq. — 12, 13, 16 apophthegmata sunt, quae in collectione poematum Cratetis posita fuisse non crediderim. — 15, 2. εἰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἡρτήσθω βρόχος Anth. (hinc manu rec. in marg. cod. E Apostolii saec. 16 adscr.), quam recentiore versus genuini amplificationem esse ostendunt ταῦτα, θεραπείᾳ, τὸ λοιπόν.

Herodam et Cleonem omittere nolui, quamquam propter tempora ab hac collectione alienos eos esse arbitror.

Fragm. eleg. adesp. 4. Cf. D. Litt.-Ztg. 1884 p. 1201. — 8 vix huc pertinet: cf. Crusius Philol. n. F. 2 p. 178 sqq. — 10. Pro ἦ corr. ἦν. — Versum proverbialem οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας ex carmine elegiaco petatum esse temere statuit Bergk

(fr. 6). Incertissimum est etiam fragm. τοῦτο ποιήσας τῶν ἀδίκων ἔργων ἐν τῷ δικαιοτάτῳ (11B), quod ex locutione proverbiali quae in fragmento anonymo apud Suidam et duobus locis Polybianis idem praeunte Cobeto (Mnemos. 11 p. 32) effinxit. De fragm. 10 cf. Boissonade ad Anth. Pal. XII 96 et Nauck Mél. Gréco-Rom. 3 p. 61 sqq.

Fragm. iamb. adesp. 7. μικῶν: cf. Koehler Mitth. des arch. Inst. in Athen 7 p. 376. — 12. Cf. Knaack Herm. 21 p. 319 et 495 sq. — 13. καὶ: coni. τὴν.

Eumelus. Cf. J. 1888 p. 165 sq.

Terpander. 1. De Terpandrea horum versuum origine iure dubitavit Bernhardy Grundr. der griech. Litt. 1, 1 p. 603. Cf. Wilamowitz Eurip. Her. 1 p. 71. — 2. Coni. ἔειδε φρήν. Cf. J. 1888 p. 166. Graf Rhein. Mus. 43 p. 515. — 4. Cf. J. l. 1.

Aleman. De dialecto cf. J. 1888 p. 167 sq. (De paucis rebus nunc aliter sentio.) Doricos quos dicunt accentus ibi tantum posui, ubi traditi sunt. — 5. Supplementa sunt Blassii, nisi quod vs. 9 supplevit Bergk, vs. 1 ego. — 5, 44. ἐπομέσθαι scripsi (cf. fr. 11, 2): ἐπωμέσθαι* quam formam ex falsa transcriptione metri causa facta ortam existimo. — 5, 55 sq. Interpunctionem correxit Pomtow. — 7, 2. Coni. οὐδὲ πανέσοφος τις. — 17. De metro cf. Westphal Metrik der Gr. 2² p. 367. — 21. τόκα καὶ ἐμελίζομεν scripsi: τὸ καλὸν μελίσκον* (μελίσδομεν Hartung). Sed fort. scrib. καλλὰ μελιζόμεναι, ut fr. 96 ab hoc non diversum sit. — 27. J. 1888 p. 170 sq. — 39. ἦσζε] scrib. vid. ἔσζε. — 49, 1. τρεῖς] coni. Ζεὺς. — Omisi corruptissima fragmenta 17 et 88 Bgk.

Alcaeus. 2. Choerob. exeg. in Heph. p. 86 sq. Hoersch. — 6, 1. J. 1888 p. 173 sq. — 7, 1. 26. Ludwich Arist. Hom. Textkr. 2 p. 654. — 19. 34. J. 1883 p. 267. — 43, 5. *φλογοισμὸν* dubitanter scripsi: *φλόγιον**. — 44, 2. J. 1888 p. 174. — 50. *φαῖς* scripsi: *φαι* et *φοι* libri. Cf. Ludwich l. c. p. 692. — 88, 2. *λάμπρ' ἀπυκέατ'* scripsi: *λαμπρὰ κέατ'**. — Fr. 50 Bgk. omisi quia probabiliter restitui vix potest. De fr. 58 Bgk. quin recte iudicaverit Blass, dubitari nequit. Verba *μίγδα μάλευρον* (fr. 70 Bgk., cf. Nauck Trag. Gr. fr. p. 758, 51) Alcaeo tribuenda esse coniectura est incertissima. Bellissimum autem dictum illud *Ἀρκάδες ἔσσαν βαλανηφάγοι* (fr. 91 Bgk.) ingenio interpolatoris Artemidori debetur, qui {formam *ἔσσαν* ex Pindari aut Theocriti (cf. quae adnotavi ad Theocr. p. 338) exemplaribus Byzantinis mutuatus est, neque in ullo antiquo carmine locum habuit.

Sappho. 1, 24. J. 1883 p. 266. — 2, 16. Hersel Jahrb. f. Philol. 1886 p. 535 sq. — 15. Lacunam indicavi. (*τὸν δ' ἐπιπλάζοντες* <— *ἄκου'*, *Ἐριννύ*, | *τᾶς ἐμᾶς ἐνχᾶς* —> *ἄνεμοι κτλ.*) — 32, 1. *μόνον* supplevi. — 34, 1. Ab Athenaeo nonnulla omissa esse significavi. — 41, 5. Alterum *καγγόνων* (quod del. Casaubonus) in locum nominis proprii irrepsisse suspicor. — 47, 4. *ἔοισα* Wilamowitz Isyllos p. 129: *νε' οὔσα* et *ἔσσα* libri. — 51 fort. duo fragmenta sunt. — 52 sq. J. 1886 p. 67. — 97. Cf. Weil 'Oeuvres de Ch. Graux' 2 p. 97 sq. — 103. Cf. Usener Altgr. Versbau p. 98. — Fr. 37 et 55 Bgk. pessime depravata omisi.

Echembroti inscriptio *Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκε τῷ Ἡρακλεῖ νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτιόνων ἐν*

ἀέθλοις, Ἑλλησι δ' αἰδῶν μέλεα καὶ ἐλέγους (Paus. X 7, 6) ex poetarum lyricorum collectione excludenda est. (Praecedunt et sequuntur hexametrum verba soluta oratione scripta.)

Stesichorus. De Stesichori et Ibyci dialecto cf. J. 1886 p. 69 sq. — 1, 2. τε addidi. Fort. <παισὶ Διὸς> Φλ. κτλ. — 12. Quae ex his verbis praeter Μοῦσα σὺ μὲν ad Stesichorum referenda sint, non satis apparet. — 15. Cf. Weil ad Aesch. Choeph. 580. J. 1888 p. 177. — 22, 1. μάλιστα aliam lectionem pro μάλα τοι fuisse opinor.

Ibycus. 13, 1 sq. Coni. παρὰ χέρσον λίθων | ἐκλέκτων (cf. Abelii adn.) κτλ.

Anacreon. 7, 1. Coni. σὺ μὴν πέτεια. — 14, 2. εὐφρογγον exempli causa addidi. (χορδαῖσι(ν) in vs. 1*.) — 17, 1. ἵπποθόρων Bergk in ed. Anacr.: ἵπποθόρον*. Cf. Naber ad Phot. v. ἵπποθόρος. — 33. ἦθος ἴσχεις scripsi: ἔχεις ἦθος*. — 46. δέ μ' αὐτ' ὄνειρον Thewrewk: δ' ἑμαυτὸν ἦρεν et ἦγεν libri, δὲ μὰψ ὄνειρον coni. Bergk. — Ex loco Plut. Erot. 4 p. 751 (fr. 13A Bgk.) nihil colligere licet nisi Cupidinem ab Anacreonte πόθῳ στίλβοντα dictum esse. Macedonium Anth. Pal. X 70, 7 sq. ipsa Anacreontis verba reddere vana fuit Bergkii opinio (fr. 98). De fr. 99 Bgk. ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη Meinekium recte iudicasse mihi persuasum est.

Simonides. 3. Cf. J. 1888 p. 180 sq. D. Litt.-Ztg. 1889 p. 128. — 3, 13. ἔπειτ'] εἶτ' dubitanter proposui l. c. — 3, 18. ὃ κε μὴ κακὸς scripsi: ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ*. — 22. In constituenda triade quamvis dubitanter Nietzscheum secutus sum. — 22, 3. δειματί

τ' scripsi. (δείματ' Wilamowitz.) — 22, 19. καὶ νόσφι Wilamowitz: κνοφι*, νόσφι margo Viet., ἢ νόσφι Ahrens. — 26. Cf. J. 1886 p. 74. — 28, 2. ἀρνόντεσσι νᾶμα χρυσόπεπλε scripsi: ἀραιόν τέ ἐστιν ἀχρυσόπεπλον*. (ἀρνόντεσσι Schneidewin, ἀρνόντεσσι νᾶμα χρυσοπέπλον Μναμοσύνας Bergk.) — 43. ᾧ ἕνθραπε fort. non a Simonide profectum. — 67. Cf. Philol. n. F. 2 p. 241. — 68, 4. περ addidi. — 69. Cf. J. 1888 p. 181. — 69, 1. Praeponitur ab editoribus versus οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῆμ' ἔμπεδον αἰεί, qui ab Ursino factus esse videtur: cf. Wachsmuth ad Stob. Ecl. vol. 1 p. 96, 1. — 74, 3 sq. a praecedentibus segregavit Iunghahn. — De epigr. 75, 76, 77, 85, 86, 128 cf. Philol. n. F. 2 p. 229 sqq. — 91, 9. φθιμένοις addidi. — 98, 3. J. 1888 p. 181. — 110, 2. Cf. Weisshaeupl Die Grabged. der gr. Anth. p. 55. — 146. Cf. J. 1886 p. 75. — Pag. 261. De epigr. 2 et 3 cf. Philol. n. F. 2 p. 232 sqq.

Corinna. 3, 2 et 5, 1 ἐῶς et τεῶς Brugmann: εῶς et τεῶς*.

Pratinas. 1. Hoc carmen in dramate satyrico locum habuisse rectissime perspexit O. Müller kl. Schr. 1 p. 519 (cf. Blass Jahrb. f. Philol. 1888 p. 663); nolui tamen insigne fragmentum a Bergkio inter lyricorum reliquias receptum abicere.

Hybraiae nomen nescio an fictum sit. 9. αἰεὶ exempli causa supplevi; πάντες σέβοντι Stadtmüller.

Bacchylides. 8. Initium epodi certo definiri nequit. — 16. Cf. J. 1888 p. 192. — 34. Wilamowitz Isyllos p. 143.

Melanippides. 1, 1. J. 1888 p. 183 sq. — 1, 5.

πολλάκι δ' addidi. — 3, 1. An . . καλεῖται δ' <ἴσ'>
ἐν κ. γ.?

Lieymnius. 4, 1. ὑψίστα Wilamowitz: ὑψίστων*.

Philoxenus. 2, 29. γαλακτοτρόφου Kaibel: ἀλεκτο-
τρόφου*.

Timotheus. 12, 2. καὶ τὰ καινὰ γὰρ ἔμα scripsi:
καὶ τὰ γὰρ ἔμα Ath. cod. A, καινὰ γὰρ epit. —
15, 1. ὄδ' scripsi: θ'*. Singuli versus, puros iambos
exhibentes, ex vicenis senis litteris constant: cf. Casto-
rionis versus p. 151 sq.

Erinna. 5, 2. ἐνδοι scripsi: ἀΐδα*. Cf. J. 1888
p. 173.

Siro. In Athenaei codice A non σειρώμενος sed
σειρώνος exstat (Dindorf Philol. 30 p. 107). Leopardi
coniecturam Καστορίωνος non improbabilem sed mi-
nime certam esse arbitror.

Fragm. mel. adesp. 5. Cf. Schneider Callim. 2
p. 753. — 8, 1. ἐμῶντᾶς in exemplari suo invenisse
videtur Apollonius; poeta ipse quomodo haec scripserit
incertum. — 45. Cf. Nauck trag. Gr. fr. p. 165. —
73 a metrico aliquo fictum videtur, fort. etiam 67
et 72. — 81. Cf. Wilamowitz Isyl'os p. 16. Nauck
p. XX. — Verba de Actaeonis obitu, quae codices
Apollodori in libri III cap. 4 extremo exhibent (fr. 39
Bgk), in heroicis versus redigendos esse existimo.
Verba ξεῖνε τὸν Ἀρχεβίου (ita em. Scaliger, ΑΡΧΕΒΡΟΥ*)
τάφου aut a metricis ficta aut, id quod statuit Bergk
(fr. 114), ex epigrammate aliquo petita sunt. Praeterea
omisi verba sensu cassa τὰς Ῥαδάμανθους πιμπλεῖς
βίαν (fr. 83B Bgk.).

Versus et cant. pop. 2, 1 sq. Ἄ., σοί μ' ἐπὶ
 φρήν ἐφ ὕμνον ὕφ. θεόθεν <ἔσσεται>? — 4. Cf.
 Usener Altgr. Versbau p. 88. — 5. Usener p. 80 sq.
 — 16. βαλβῖδα ποδὸς] ἐπὶ βαλβῖδος? — 44. Usener
 p. 82 sq. — 48. Schol. Aesch. Pers. 940. — κρούων:
 cf. Jacobs Anth. Gr. tom. 7 p. 353. — De versibus in
 Linum qui extant in schol. II. Σ 570 (earm. pop. 2 Bgk.)
 cf. Maass Herm. 23 p. 303 sqq.

Scolia anon. 9—13. Ex his strophis quae Cal-
 listrato fuerit attributa, incertum est. — 14, 1 ὠραῖον
 suppl. Stadtmüller. — 22, 2. Verba Δαναῶν καὶ Ἀχιλλεῖα
 ex 21, 2 librarii socordia hic pro genuinis verbis iterata
 esse suspicor. (21, 2 Athenaei codex καὶ pro μετ'
 habet.) — 29 sqq.: cf. Rhein. Mus. 33 p. 518 sqq.

Pseudophocylidea. 127. ταύροις δ' αὐτ' ἐφύ-
 τευσε κεράατα scripsi: ταύροις δ' αὐτοχύτοις (vel
 αὐτοχύτως) κεράεσσιν libri, ταύροις δ' αὐτόφυτ' ἐστὶ
 κεράατα vel ταύρους δ' αὐτ' ὀχύρωσε κεράασιν Bergk³.
 — 202. παναρίστους scripsi: πανάριστον Vindob. 1,
 παναργίους vel similiter rell. — 208. κολαζέτω scripsi:
 κωλυέτω*.

Anacreontea. 2b. 3. Cf. J. 1888 p. 178 sq. —
 27a, 6. Cf. Crusius Philol. n. F. 1 p. 241. — 32, 8.
 σὺ δ' ὀμιλία Stadtmüller: σὺ δὲ φιλία*. — 35, 11.
 δ' αὐ Barnes: δὲ*. — 53, 16. κροτάφω scripsi (cf.
 40, 6. 42, 4): ὡς σοφῶ*. — 56, 45. ξείνοις σὺ δ'
 ἀντὶ Μουσῶν scripsi: ξείνοισιν σὺ δ' ἀγγιμουσῶν*.
 — 56, 50. τεὰν scripsi: τε*. — 58, 17. τὰ scripsi: τὸν*.
 — Addidit Bergk ex scholio Thomae Magistri ad
 Eur. Hec. 1064 Dind. (1041 Matth.) verba τί με
 φεύγεις τὸν γέροντα; (61).

Peplus. 61, 1. *Τρώων τε καὶ* scripsi: τὸ τρώιον*,
Τρώόν τε τό θ' Rose.

Restat ut ex animi sententia maximas gratias agam Augusto Wilmannsio, qui collationes codicum Theognideorum A et O a Iordano confectas mihi suppeditavit, Arthuro Ludwichio, qui libri Theognidei alterius et carminis Pseudophocylidei lectiones ex libro A ab ipso diligentissime enotatas mihi concessit, Ottoni Hensio, qui codicis Stobaeani Vindobonensis collationem Meklerianam mecum communicavit, denique Carolo Haeb Berlino et Ernesto Hoffmanno, qui in corrigendis plagulis strenuam mihi operam praestiterunt.

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I.
CALLINUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας
ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5
τιμῆν τε γὰρ ἔστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίας τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσειται, ὁπότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μινυμένου πολέμου.
οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἔστιν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηιοτῆτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου· 15
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἣν τι πάθῃ·
λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θυήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

20 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἔων.

2. (4.)

Σμυρναίους δ' ἐλέησον.

μνηῖσαι δ' εἴ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν
 <Σμυρναῖοι κατέκην>.

3. (2.)

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

4. (3.)

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων

II.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΓΙΑ.

1. (59.)*

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίοιο ἄνακτος,
 καὶ Μουσέων ἔρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. (63.)

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
 Ἴσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. (57.)

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξῳ τανύσσεται οὐδὲ θαμείῃ
 σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ

* Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae secundae.

ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσειται ἔργον·
 ταύτης γὰρ κείνοι δαήμονες εἰσὶ μάχης,
 δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. (56.)

Ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
 φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
 ἄρρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε θυνησόμεθα.

5. (58.)

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
 ἐρορέτω· ἐξαὔτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. (65.)

ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

7. (66.)

Αἰσιμίδη, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων
 οὐδέεις ἂν μάλα πόλλ' ἡμερόεντα πάθοι.

8. (57.)

συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώναις
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

9. (55.)

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὐδέ τις ἀστῶν
 μεμφόμενος θαλίης τέρεται οὐδὲ πόλις·

τοίους γὰρ κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνησ' ἔχομεν
 5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
 ᾧ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
 φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτρέπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 ἐξαυτὶς δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
 10 τλήητε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

10. (91.)

κρούπτωμεν <δ'> ἀνηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
 δῶρα.

11. (62.)

πολλὰ δ' ἐυπλοκάμου πολιῆς ἄλως ἐν πελάγεσσιν
 θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον

12. (61.)

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλα
 Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφοπονήθη.

13. (60.)

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κέκιον
 θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

* 14.

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.

* 15.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

[16.] (85.)

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροταίη.

I A M B O I.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

17. 18. (9. 3.)

ἦδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχῃς
 ἔσθηκεν ὕλης ἀγροῖης ἐπιστεφής·
 οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
 οὐδ' ἐρατός, οἶος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

19. (2.)

Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρόσου μέλει,
 οὐδ' εἶλέ πώ με ξηλός, οὐδ' ἀγαίωμα
 θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
 ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἔμῳν.

20. (4.)

ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
 σήμαινε καὶ σφραγὺς ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

21. 22. (7. 13.)

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δέ οἱ κόμη
 ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

23. (12.)

ἔσφυρισμένους κόμας
 καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο.

24. (5.)

ὥσπερ <παρ'> ἀνλῶ βροῦτον ἢ Θρηῆξ ἀνήρ
 ἢ Φροῦξ ἔβουξε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

25. (8.)

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
 κορωνός, ἔργων ἰδρὺς οὐδαμῶς . .

26. (18.)

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινστίῳ.

27. (29.)

κλαίω θαλάσσων οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ

28.

καὶ μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τερωλέων μέλει.

29.

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

30. (14.)

καὶ δὴ 'πίουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

31. (93.)

. . ὁ δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφου

32. (16.)

οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην

33. (11.)

οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

34. (25.)

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

35. (87.)

ἔρξω . . .

ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

36.

κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλυσαν.

37. (24.)

ἄλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην λαίνεται.

38. (21.)

χαίτην ἀπ' ὠμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος

39. (15.)

τοῖον γὰρ αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

40.

ἀμισθὶ γὰρ σε πάμπαν οὐ διάζομεν.

41. (17.)

ἔσθλην γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
(ἴησιν).

42. (20.)

ἴστη κατ' ἦκην κύματός τε κἀνέμου.

43. (23.)

μετέροχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

44. (26.)

τρίαιναν ἔσθλην καὶ κυβερνήτην σοφόν

45. (86.)

φηλήτ(α) νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμεν(ε)

46.

τίς ἄρα δαίμων καὶ τέου χολούμενος

TETRAMETRA.

47. (50.)

⟨Ω⟩ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ὄήματ'.

48. (10.)

ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

49. (52.)

ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

50. (46.)

μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσον κρεμάσθω.

51. (36.)

Γλαῦχ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρῶων ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σημα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίης φόβος.

52. (29.)

καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

53. (33.)

Τοῖς θεοῖς τιθεῖ⟨ν⟩ ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά . . .
5 καὶ βίου χροῖμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος.

54. (53.)

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

55. (34.)

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον *Stratagē*
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρός τις εἶη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
φοικός, ἀσφαλέως βεβηκώς ποσσί, καρδίας πλέως.

56. (40.)

ἔπτα γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χείλιοι φονῆες εἰμέν.

57.

Ἐρξίη, πῆ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός;

58. (43.)

ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὄξυς ἑλλάμπων.

59. (35.)

Οὔτις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν (οὐδὲ) περίφημος θανῶν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
<οί> ζοοί· κίκιστα δ' <αἰεῖ> τῷ θανόντι γίγνεται.

60. (41.)

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

61. (48.)

ἔν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <με> δρωῶντα δεινοῖσ' ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

62. (32.)

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κνκώμενε,
(ἀντέχευ,) δυσ(νῶν) δ' ἀλέξεν προσβαλῶν ἐναντίον

στέρονον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
 ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
 5 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κωκοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἶος ὄυσμος ἀνθρώπους ἔχει.

63. (103.)

. σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάργχει.

64. (51.)

. . . μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

65. (49.)

νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλ(ου) δ' ἀκούε(ται).

66. 67. (38. 47.)

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πά,
 γίννεται θυητοῖς, ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγη,
 καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοίοισ' ἐγκυρέωσιν ἐργμασιν.

68. (44.)

εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χειρ(ί) Νεοβούλης θιγεῖν.

69. (99.)

καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
 προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

70. (42.)

Ἕμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢδ' ἄτη 'κιχῆσατο.

71. (31.)

Χρημάτων ἄελπτου οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατήρ Ὀλυμπίων

ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρούσας φάος
 ἠλί(ω) λάμπουτ(ι)· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίνεται 5
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μηδ' ὅταν δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' [ἦδὺν ἦν ὕρος].

72. (37.)

Κλυθ' ἀναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γουνουμένω
 ἴλεως γενεῦ, χαρίζεσθ' οἷάπερ χαρίζεαι.

73. (45.)

αὐτὸς ἐξάροχων πρὸς ἀνλὸν Λέσβιον παιήονα

74. (39.)

ὡς Διωνύσου ἀνακτος καλὸν ἐξάροξαι μέλος
 οἶδα διθύραμβον, οἶνω συγκεραυνωθεὶς φρένας.

75. (1.)

. . . πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
 οὔτε τῆμον εἰσενείκας
 οὐδὲ μὴν κληθεὶς <ὕφ' ἡμέων> ἦλθες, οἶα δὴ φίλος·
 ἀλλὰ σ' ἦ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην. 5

76. (54.)

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
 ἐρέω, πολὺν φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

77. (54.)

φιλεῖν στυγνὸν περ ἔοντα μηδὲ διαλέγεσθαι

78. (54.)

ἀστῶν δ' οἳ μὲν κατόπισθεν ᾔσαν, οἳ δὲ πολλοὶ

79. (113.)

Δήμητροί τε χεῖρας ἀνέξων

80.

ἔωθεν ἕκαστος ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίη<σιν>

ΕΠΩΙΔΟΙ.

81. (67.)

αἴνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὥς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυνωνίην
ἔμειξαν.

†82. (19.)

προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰήνες φέρων.

*83.

ὄρῳ ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάρος
τορηγὺς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφορίζων μάχην.

84. (6.)

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρῳ
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει.

85. (71.)

Πάτερ Ανκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;

ἦς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

86. (89.)

ὄρκου δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεζαν

87. (88.)

ἦ δέ οἱ σάθη
ὥσει τ' ὕνου Πριηνέος
κίλωνος ἐπλήμυθεν ὄτρουγηφάγου.

88. (22.)

ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπροῖξεται.

89. (105.)

πτώσσουσαν ὥστε πέροδικα

90. (104.)

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

* 91.

ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

92. (107.)

ὥς δ' ἂν σε θωιὴ λάβοι

93. (108.)

μή τευ μελαμπύγου τύχης

94. (106.)

ἐμπλην ἐμεῦ τε καὶ φίλου

95. (117.)

λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

96. (68.)

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρουκίδη,

ἀχρυσυμένη σκντάλη·

πίθηκος ἥει θηρίων ἀποκριθεῖς

μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·

5 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλή συνήντετο

πυκνὸν ἔχουσα νόον.

97. (120.)

ρόπτρω ἐρειδόμενον

98. (68.)

τοιγῆνδε δ', ὦ πίθηκε, τήν (ψυχὴν) ἔχων

99. (70.)

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει

δολοφρονέουσα χειρί, θήτερόη δὲ πῦρ.

100. (72.)

εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,

ἐν δὲ Βατουσιάδης.

* 101.

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος

καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

102. (76.)

Δύστηνος ἐγκριμαί πόθω

ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκρητι

πεπαρμένος δι' ὀστέων.

103. (73.)

φαινόμενον κακὸν οἶζαδ' ἄγεσθαι

104. (69.)

τοῖος γὰρ φιλότιτος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεῖς
πολλὴν κατ' ἀγλὺν ὀμμάτων ἔχευεν,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλάς φρένας.

105. (82.)

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροά· κέρφεται γὰρ ἤδη.

106. (84.)

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἵπιος Ποσειδέων.

107. (82.)

καὶ βήσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἶος ἦν ἐφ' ἤβης

108. (98.)

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυας ἐδέξω.

109. (100.)

ὑφ' ἠδονῆς σαλευμένη κορώνη

110. (94.)

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

111. (83.)

ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

112. (90.)

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

113. (77.)

*Τήνελλα καλλίνικε.
χαῖρ' ἄναξ, Ἡρόκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἴόλαος αἰχμητὰ δύο.*

ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

114. (78.)

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

115. (81.)

*Υψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντα τε Νάξου
ζίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.*

116. (80.)

*Αλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, ζουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.*

III.

SEMONIDES.

IAMBOS I.

1. (1.)*

*ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅκῃ θέλει·
νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι*

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

ἃ δὴ βοτὰ ζώ(ουσιν), οὐδὲν εἰδότες,
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελεντήσει θεός. 5
 ἔλπις δὲ πάντας κἀπιπειθείη τρέφει
 ἄπρηκτον ὄρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἔλθειν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάζ·
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἴξεσθαι πλέον. 10
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἴκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι 15
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλως
 θνήσκουσιν. εὐτ' ἂν (ἢδὲ νό)σωνται ζόειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καυτάργετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία 20
 βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δῦα
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο.
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰγιζοίμεθα.

2. (2.)

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἴ τι φρονοίμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. (3.)

πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (παγκάκως ἔτεα.

4. (4.)

πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

5. (6.)

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὣς ἅμα τρέχει.

6. (7.)

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἔσθλης ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7. (8.)

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἕξ ὑὸς ταυτύριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·

5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις' ἐν εἴμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἕξ ἀλιτροῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριον· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·

10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἔσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἄλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνός, λίταργον, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναί τελέει.
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη

15 λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄργῃ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ.
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἕξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·

20 ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

τὴν δὲ πλάσαντες γήϊνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν
οὔτ' ἔσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·

ἔργων δὲ μῶνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
 κοῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ὄργῳσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός. 25

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἢ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
 ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοισ' ἰδῶν·
 'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή 30
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων.'

τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ἰδεῖν
 οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἄπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμίη 35

ἔχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔστηκε ἀπῆμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὄρη, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυντύποισι κύμασιν φορευμένη. 40

ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή.
 [ὄργην· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.]

τὴν δ' ἐκ (σποδείης) καὶ παλιντριβέος ὕνου,
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγις
 ἔστερεξεν ὧν ἅπαντα κάπονῆσατο . . . 45
 ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἑταῖρον ὄντινων ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος. 50
 κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἔστιν ἀφροδισίης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·

55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν δ' ἵππος ἄβροη χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνην περιτρέπει,
κοῦτ' ἂν μύλης ψεύσειεν οὔτε κόσκινον
60 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἵπνον ἀσβόλην ἀλευμένη
ἴζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται·

65 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
βαθείαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν.
ἦν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἢ,
70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

τὴν δ' ἐκ πιθήκων· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
εἴσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·

75 ἐπ' ἀγένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
ἄπυγος, ἀνόκωλος· ἅ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
θήνεια δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·

80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρεᾶ
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευέται,
ὅπως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.

τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει,
85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέξεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κούνομάκλυτον γένος·
 κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται
 πάσῃσι, θεΐη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη, 90
 ὄκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

[τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.] 95
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας· ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίνεται κακόν.
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται, 100
 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἔχθρον συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορούσεται. 105
 ὄκου γυνὴ γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κεκηνότος γὰρ ἀνδρὸς . . . οἱ δὲ γείτονες 110
 χαίρουσ' ὀρώντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναικα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
 [Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν, 115

καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδη,
 ἔξ οὔτε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους.]

8. (9.)

. . . ὥσπερ ἔγγελυς κατὰ γλοιοῦ

9. (9.)

ἔρωδιὸς γὰρ ἔγγελυ Μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρώων ἐσθίουτ' ἀφείλετο.

10. (15.)

τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. (16.)

οἶόν τε χηρὸς ὦεον Μαιανδρίου

12. (17.)

σπλάγχν' ἀμφέποντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην

13. (18.)

. . τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο,
 τὸ ζώϊων κάκιστον ἔκτηται βίον.

14. (19.)

οὐκ ἄν τις οὔτω δασκίοισ' ἐν οὔρεσιν
 ἀνῆρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
 μοῦνος στενυγρῆ συμπεσῶν ἐν ἀτραπῶ.

15. (14.)

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες

16. (20.)

κῆλειφόμεν μύροισι καὶ θυάμασιν
 καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. (20.)

καὶ τῆς ὕπισθεν ὀρσοθύρης ἠλσάμην.

18. (22.)

καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνί(ης)

19. (23.)

ἢ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ (λεπτὰ) βλέπων

20. (24.)

θύουσι Νύμφησ' (ἠδὲ) Μαιάδος τόκω·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν (μνημ') ἔχουσι ποιμένων.

21. (25.)

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέδοντες εἶμασιν

22. (26.)

〈^ῚH〉 πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτεἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιίης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

23. (27.)

κῶς 〈Ὶν〉 ἀπεῦσα κῶς ἐμίπτυλα κρέα
ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι

24. (28.)

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

25. (29.)

ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

26. (30.)

αὐτὴ δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργεῖη κύλιξ

27. (31.)

ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

IV.

TYRTAEUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

(Εὐνομία.)

αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἦρης.
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
 οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἡνεμόεντα
 εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

2. (2.)

Φοῖβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
 μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
 [(ᾧδε) γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου.]
 5 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
 οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
 πρεσβυγενέας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
 εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους·
 μυθεῖσθαι δὲ τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια
 10 μηδέ τι βουλευεῖν τῆδε πόλει <βλαβερόν>.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ᾧδ' ἀνέφηνε πόλει.

3. 4. 5. (3. 4.)

ἡμετέρῳ βασιλῆι, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὄν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἄροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχουτ' ἔννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεὶ, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῶ δ' οἱ μὲν κατὰ πύονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

5

6. (5.)

ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
ἡμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. (5.)

δεσπότης οἰμῶζοντες ὁμῶς ἄλογοί τε καὶ αὐτοί,
εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχαι θανάτου.

8. (6.)

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πύονας ἀγροὺς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσβεται, οὓς κεν ἵκηται
χρησμοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.

5

10

- εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἄλωμένον οὐδεμί' ὄρη
 γίγνεται, οὔτ' αἰδώς οὔτ' ὕπτις οὔτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
- 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχροῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι·
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
- 25 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητ(ᾶ) ἰδεῖν —
 καὶ χροὰ γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὕφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν.
- 30 ζῶς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὔ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

9. (7.)

- Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἐστί,
 θαρσεῖτ'· οὔπω Ζεὺς ἀρχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε.
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἐχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας,
 κῆρας <ὁμῶς> ἀργαῖς ἠελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρῃος πολυδακρύου ἔργ' αἰδήλα·

εὐ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε. 10
 οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶς' ἀπόλωλ' ἀρετή.
 [οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσσοι, ἦν αἰσχρὰ πάθη, γίγνεται ἀνδρὶ κακά·]
 (ἀρπ)αλέον γὰρ ὕπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐξειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηῖω ἐν πολέμῳ·
 αἰσχροὺς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίησιν
 νῶτον ὕπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος. 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὠμούς·
 ἀσπίδος εὐρείης γαστροὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγυὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακροῦ
 ἢ ξίφει οὐτάζων δήμιον ἀνδρ' ἐλέτω· 30
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρνον στέρνω πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ὑμεῖς δ', ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς.
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

10. (8.)

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθος τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Θρηάκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἶη,
 πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς·
 10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὄρῳ φόνον αἱματόεντα
 καὶ δηίων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἢ δ' ἀρετῆ, τόδ' ἕθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυνὸν δ' ἔσθλόν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ.
 ὅστις ἀνὴρ διαβᾶς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰσχροῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθῃται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς·
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχείας, σπουδῇ δ' ἔσχεθε κῆμα μάχης.
 ὅς δ' αὖτ' ἐν προμάχοισι πεσῶν φίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἄστνυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεῖστας,
 25 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις,
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
 30 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω,

οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἔων γίνυται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρναμένον τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα ταυηλεγέος θανάτιοι, 35
 νικῆσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερονὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Αἶδην·
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40
 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν
 εἴκουσιν χάρος οἳ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νῦν τις ἀνήρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεῖς πολέμου.

11. (10.)

αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν

12. (11.)

πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου

13. (11.)

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρῳ
 κῶροι πατέρων πολιατῶν,
 λαιᾶ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως (ἄνσχεσθε)
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶ Σπάρτα.

V.

ASIUS.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη,
 ἤλθεν κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλης ἐγάμει,
 ἄκκλητος, ζωμοῦ κεχρομένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἤρωρ εἰστίκει βοροβόρου ἐξαναδύς.

VI.

[PISANDER.]

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἴππῳ δὲ Πόδαργος.
 καὶ κνὴ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
 Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος. Αἴμονος υἱός.
 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν Ἄρη συνάγων.

VII.

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. (1.)*

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερονὸν ἄτερο χουσιῆς Ἀφροδίτης;
 τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρουπαδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,
 (ἔσθ') ἤβης ἄνθη γίνεται ἀρπαλέα
 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακὰ τεύρουσι μέριμνα.
 οὐδ' ἀνγὰς προσορῶν τέρεται ἠελίου.

* Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. (2.)

ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὦρη
ἔαρος, ὅτ' αἰψ' ἀργῆσ' αὖξεται ἠελίου,
τοῖσ' ἵκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἤβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιнай, 5
ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέον,
ἢ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίννεται ἤβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδνυται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὦρης.
αὐτίκα τεθνύμεναι βέλτιον ἢ βίωτος· 10
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίννεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' ἀν' παιδῶν ἐπιδεύεται, ὧντε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν 15
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοί.

3. (4.)

Τὸ πρὶν ἔων κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὦρη,
οὐδὲ πατήρ παισίν τίμιος οὔτε φίλος.

4. (5.)

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον <ὁ Ζεὺς>
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέον.

5. (3.)

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης

τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεόν ὄφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκορέματα,
 5 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλέπτει δ' ὀφθαλμοῦς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. (6.)

Αἶ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχου θανάτου.

7. (7.)

[Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων]
 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρεπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

8. (8.)

ἀληθείη δὲ παρῆστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.

9. (12.)

αἰπεῖ(άν) τε Πύλον Νηλῆιον ἄστν λιπόντες
 ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
 ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὑβριος ἠγεμόνες·
 5 καίθθεν δ' (αὐτίς Ἄλ)εντος ἀπορνούμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλή Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

10. (10.)

οὐδέ κοτ' ἄν μέγα κῶας ἐνήγαγεν αὐτὸς Ἴήσων
 ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,

ὕβριστῆ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἴκοντο ῥόου

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἡελίοιο 5
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἴν' ὄχετο θεῖος Ἴήσων.

11. (9.)

Ἡέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡματα πάντα,
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῶ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἡὼς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἶσαναβῆ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή 5
κοιλίῃ, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἐσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἔστᾱσ', ὄφρ' Ἡὼς ἠριγένεια μόλη. 10
ἐνθ' ἐπεβή(σεθ' ἔων) ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

12. (13.)

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
Λυδῶν ἵππομάχων πικρινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἐρμιον ἀμ πεδίου, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη 5
δοριμὸν μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαθ', αἱματόεντος ἐν ὕσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γάρ τις κείνου δηίων (τότ') ἀμεινότερος φῶς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς 10
ἔργον, ὅτ' ἀργῆσιν φέρετ' (εἵκελος) ἠελίοιο.

13. (15.)

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

14. (15.)

ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἰέμενοι

15. (14.)

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων

VIII.

S O L O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (12.)*

(Σαλαμίς.)

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

εἶην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψόμενος·
5 αἴψα γὰρ ἂν φάτις ἴδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμινιαφειτῶν.

ἴομεν εἰς Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς χαλεπὸν τ' αἴσχος ἀπωσόμενοι.

2. (13.)

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται
αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

τοίη γὰρ μεγάλθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρῃ
 Παλλὰς Ἀθηναίη χειρὰς ὑπερθεῖν ἔχει·
 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν 5
 ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ. 10

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἔοντα, 15
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτεισομένη.
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄφυκτον·
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,
 ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὖδοντ' ἐπεγείρει,
 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην· 20

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρύχεται, ἐν συνόδοις (θ' οὓς) ἀδικοῦσι φίλ(ους).
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν
 προαθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες. 25

[πάγκακα δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βία.]

οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἐκάστῳ,
 αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὔρε δὲ πάντως,
 εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῶ ἢ θαλάμῳ. 30
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,

ὥς κακὰ πλείστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας·
 35 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φνόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 40 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

3. (14.)

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
 τιμῆς οὔτ' ἀφελῶν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγρητοί,
 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
 5 ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οὐκ εἶασ' οὐδετέροισ ἀδίκως.

4. (15.)

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἠγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λήην ἀνεθεῖς μήτε πιεζόμενος.

5. (16.)

ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

6. (13.)

τίκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπηται.

7. (17.)

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάξης,
 βροντῇ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνυται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὕλλυται· εἰς δὲ μονάρχου

δῆμος ἀιδρεΐη δουλοσύνην ἔπεσεν·
 (λίην) δ' ἐξάραυτ' οὐ ῥάδιόν ἐστι κατασχεῖν
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χροῖ <περὶ> πάντα νοεῖν.

5

8. (18.)

Δεῖξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
 δεῖξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

9. (19.)

ὕμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἵχνεσι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
 εἰς γὰρ γλῶσσαν ὀρᾶτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

10. (19.)

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα,
 μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὔξησατε θύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.

11. (17.)

ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
 μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

12. (4.)

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένῳ·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 εἶναι δὲ γλυκὺν ᾧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρήματα δ' ἱμεῖρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι

5

- οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἤλθε δίκη.
 πλοῦτον δ' ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
 ὄν δ' ἄνδρες (μετίωσιν) ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκιοις ἔργασιν πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρηγὴ δὲ τελευτᾷ·
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρογέτιοι
 20 πυθμένα κινήσας, γῆν κάτα πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πύονα γαῖαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 25 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγῳσιν
 30 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχῃ,
 ἤλυθε πάντως αὖτις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ (γένος ἐξ)οπίσω.
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε·
 (εὐθηνεῖν) αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρη δὲ τούτου
 χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν νοῦσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆι,
 ὡς ὑγιῆς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·

[ἄλλος δειλὸς ἔων ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.] 40
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
κτῆσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
ἐν νηυσὶν χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλέοισιν, 45
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἔροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἑφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὺς χειροῖν ξυλλέγεται βίοντον· 50
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων (λάβε) δῶρα διδαχθεῖς,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλου μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55
οὔτε τις οἰωνὸς ᾄσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖσ' οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοῦκ ἂν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούσ· 60
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κακούμενον ἀργαλέαις τε
ἀψάμενος χειροῖν αἴψα τίθησ' ὑγιῆ.
μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἔσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, 65
ἧ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου·
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν

- 70 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
 οἷ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖσ' ὤπασαν ἀθάνατοι·
 75 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότεν Ζεὺς
 πέμψη τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. (7.)

οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πόνηροι
 πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

14. (6.)

πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖσ' οὐ διαμειψόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

15. (8.)

γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

16. (9.)

πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρώποισιν.

17. (10.)

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

18. (22.)

(Πρὸς Φιλόκλυπον.)

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νῆϊ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις Ἰοστέφανος·
 οἰκισμῶ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι
 ἔσθλόν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

5

19. (21.)

(Πρὸς Μίμνερον.)

ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἔτι πείσειαι, ἔξελε τοῦτο,
 μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,
 καὶ μεταποίησον, Λιγναστιάδῃ, ὧδε δ' ἄειδε·
 'ὄγδωκονταέτη μοῖρα κίχου θανάτου.'

μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
 καλλείπομι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

20. (20.)

Εἰπεῖν μοι Κριτῆ ξανθότριχι πατρός ἀκούειν·
 οὐ γὰρ ἀμαρτινώφω πείσεται ἡγεμόνι.

21. (2.)

Ὅλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
 καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

22. (5.)

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἄβρὰ παθεῖν,
 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
 ἤβη· σὺν δ' ὦρη γίγνεται ἀρμόδια.
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα

5

χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 10 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

23. (1.)

ἔσθ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

24. (11.)

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
 καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

25. (16.)

Νείλου ἐπὶ προχοῆσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς

26.

πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

[27.] (3.)

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπτ' ἔτεσιν·
 τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς,
 ἤβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης·
 5 τῇ τρίτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
 λαχνοῦται, χοιρῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
 ἰσχύν, ἦντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
 πέμπτῃ δ' ὦριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
 10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος

ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
 τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύνатаι, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ 15
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίη·
 τὴν δεκάτην δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἴκοιτο,
 οὐκ ἂν ἄωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

IAMBOS.

TETRAMETRA.

28. (24.)

(Πρὸς Φῶκον.)

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
 οὐ καθηψάμην μίνας καὶ κατασχύνας κλέος,
 οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
 πάντας ἀνθρώπους. 5

29. (24.)

οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
 ἐσθλά γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
 περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἀμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς·
 ἦθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν 5
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μῶνον ἡμέραν μίαν,
 ἄσχος ὕστερον δεδάροθαι κάπιτετριφθαι γένος·

30. (24.)

χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
 λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρῶσιν πάντες ὥστε δήιοι.

31. (25.)

ἂ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἦνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
 ἔρδον.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

32. (25.)

〈ἢ θρόψα〉σά (με)

συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν Δίκ(ης θρόνῳ)
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 5 ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκιτον
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
 10 χρησμὸν (φυγόντας), γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους.
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
 15 ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
 εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραφα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν
 20 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνὴρ
 οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον, οὔτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταράξας πῖαο ἐξέλη γάλα.

εἰ γὰρ ἦθελον

ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἠνδανεν τότε,
 25 αὐτίς δ' ἂ τοῖσι (χ)ατέροις, δρᾶσαι (βίη),
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις.
 τῶν εἴνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κνκεύμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλῆσιν ἐστράφην λύκος.

33. (26.)

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἔπεστιν οὐδέν, ἄσσ(α τ') ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα (γ') ἀφθόνως πάρα.

5

34. (26.)

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

35. (26.)

κόκκωνας ἄλλος, ἕτερος (αὐτε) σήσαμα

[36.] (23.)

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆι,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

IX.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως·
καὶ τὸ βία ῥέξαι τοῦτο δικαιοτάτον.

2.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
οὕτω συγκόλλωσ ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνάδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
 παῖδες δις τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
 αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
 ἀθάνατοι δέ τ' εἶναι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

X.

[AESOPUS.]

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγη, βίε; μυρία γάρ σευ
 λυγρὰ καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
 ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
 ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἡελίου·
 ἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
 ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

XI.

DEMODOCUS.

1.

〈Καὶ τότε Δημοδόκου〉 Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
 οὐκ εἰσί, δρωσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

[2.]

Καὶ τότε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ,
 πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς δὲ Χῖος.

[3.]

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
 εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

[4.]

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κἀτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

[5.]

Καππαδοκαὶ φαῦλοι μὲν αἰεὶ, ζώνης δὲ τυχόντες
φαιλότεροι, κέρδους δ' εἵνεκα φαιλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράξονται ἀπήνης,
δὴ ἕα τότε εἰς ὥρας φαιλεπιφαιλότεροι.
μὴ, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

6.

Ἦν τύχης κρίνων, δικάζεν τὴν Πριηνίην δίκην.

XII.

PHO CYLIDES.

ΓΝΩΜΑΙ.

1.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέροντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς οὐτ' ἂν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή· 5
ἡ δὲ κυνὸς χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἥς εὐχευ, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

2.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἶσ' οὐτ' ἐν μύθοισ' ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλῇ;

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραϊνούσης.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χροὴ τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρω
φροντίζειν ἄσθ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

5.

Χρηίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίνος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

6.

Νυκτὸς βουλευεῖν, νυκτὸς δέ τοι ὄξυτέρη φροῆν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένω ἐσθλή.

7.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ εἶντες.

8.

Δίξῃσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἦ βίος ἡδῆ.

9.

χροὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

10.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

11.

χροὴ παῖδ' ἔτ' εἶντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα.

12.

πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν

13.

ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι . . .

14.

<Καὶ τόδε Φωκυλίδεω> χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς
φεύγειν, μὴ σέ γ' ἀνιήσ(η) παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

[15.]

ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν.

[16.]

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ·
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.

[17.]

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

XIII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (21.)*

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους

*) Numeri adiecti sunt editionis Karstenianae.

- ἄλλος· <ὁ> δ' εὐώδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
- 5 ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμός, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 μείλιχος ἐν κεράμοισ', ἄνθεος ὀζόμενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὀσμὴν λιβανωτὸς ἴησιν·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πάρεκνεται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραφῆ τε τράπεζα
- 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πίνος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται·
 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χορὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
- 15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον —
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει,
- 20 ὥς οἱ μνημοσύνη καὶ (πόνος) ἀμφ' ἀρετῆς,
 οὔτι μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' (αὖ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανᾶς· τοῖς' οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν <δὲ> προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2. (19.)

- ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀγλινόεσσαν ἔχων,
- 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,

καὶ κεν σῖτ' εἶη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἶη·
 εἶτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι, 10
 οὐκ ἔων ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη 15
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἶη·
 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάριμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, 20
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσασο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

3. (20.)

ἄβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χεῖλιοι εἰς ἐπίπαν,
 ἀρχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν, 5
 ἀσκητοῖσ' ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4. (23.)

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5. (22.)

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦραο πῖον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἦ γένος Ἑλλαδικόν.

6. (18.)

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον
καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
'παῦσαι μηδὲ ράπιξ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
5 ψυχῆ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰών.'

7. (24.)

ἤδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἴκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8. (26.)

ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφανρότερος

ΕΠΗ.

(Σίλλοι ἢ παρρωδίαι.)

9. (17.)

Παρὰ πυρὶ χροὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους·
'τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτε' ἐστί, φέριστε;
5 πηλίκος ἦσθ' ὄθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

10. (27.)

ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης πυκν(οὶ) περὶ δῶμα(τα βάκχοι).

11. (8.)

(Περὶ φύσεως.)

ἐκ γαίης γὰρ πάντα, καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ.

12. (1.)

Εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὔτε νόημα.

13. (2.)

οὔλος ὄρα, οὔλος δὲ νοεῖ, οὔλος δέ τ' ἀκούει.

14. (3.)

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρονεὶ πάντα καρδαίνει.

15. (4.)

αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει κινεούμενον οὐδέν,
οὐδὲ μετέρχεσθαί μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλη.

16. (7.)

Πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδέα καὶ ψόγος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
(καὶ) πλείστ' ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

17. (6.)

. . . ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες,
(ὡς) γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν
τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ αυτοὶ δέμας εἶχον (ἕκαστοι),
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοῖα.

18.

ἔξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες.

19. (14.)

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὔτις ἀνὴρ γένητ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδώς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

20. (10.)

γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνοντ' ἠδὲ φύονται.

21. (9.)

πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα.

22. (12.)

γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρ ποσσὶν ὁρᾶται
αἰθέρι προσπλάζον, τὰ κάτω δ' ἐξ ἄπειρον ἱκάνει.

23. (11.)

πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσ' ὕδατος.

24. (13.)

ἦν τ' ἴριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκεν,
πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ιδέσθαι.

25.

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον
γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι.

26. (15.)

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισιν.

27.

ὅπποσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράσθαι

28. (16.)

οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητέοντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

29.

(ἀγνόν) ἐνὶ σπεάτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ.

I A M B O I.

30. (5.)

ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοῦς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτά <τ'> ἔχειν φωνὴν τε δέμας τε.

XIV.

HIPPONAX.

I A M B O I.

BIBΛION A.

1. 2. (1. 18.)*)

ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἐρμῆ κυνάργχα, Μηροιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.'

3. (44.)

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

4. (44.)

βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδησι καὶ σκίλλησιν ὥσπερ φαρμακόν

5.

(ὄδευε) τὴν ἐπὶ Σιύρωνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ Μεγάστρου(ος) στήλην
καὶ μνήματ' (Ἄττος Μυρσίλου τε) πάλυδος,
5 πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

6.

Μακάριος ὅστις θηρεύει πρῆσας . .

7. (14.)

ἔρέω γὰρ οὕτω· Ἐκυλλήνιε Μαιάδος Ἐρμηῖ

8. (15.)

τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη ('πιαλεῖ ῥιγηλή).

BIBAIION B.

9. (54.)

ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

10. (11.)

χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

11. (12.)

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδίσται,
ὅταν γαμῆ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

12. (5.)

Κίκων δ' ὁ (πανδήλητος), ἄμμορος καύηξ,
τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων

13. (44.)

πόλιν καθαίρειν καὶ κριάησι βάλλεσθαι

14. (44.)

δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

15. (44.)

κάφη παρεῖξιν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

16. (44.)

πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κριάδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοὺς . . .

17. (44.)

λιμῶ γέν(οιτο) ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεῖς ἐπτάκις ῥαπισθείη.

18. (4.)

ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλῳ κατηρῶντο.

19.

τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνώκησας;

20. (6. 33.)

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν

21.

τούτοισι θηπέων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
οὓς φησι μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτη
καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτου

22. (10. 9.)

Ἐρμῆ, φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλληναῖε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι καὶ κυπασσίσκου
καὶ σαμβαλίσκα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
5 στατήρας ἐξήκοντα τούτερον τοίχου.

23. (10.)

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

24. (9.)

ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖησιν
ἔκρουσας, ὡς μὴ μοι χίμετρα ῥήγνυται.

25.

ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός —
ἐς τῷκί' ἐλθὼν οὐδάμ' εἶπεν· Ἰππῶναξ,
δίδωμί τοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· τὰς φρένας γὰρ δείλαιος.

26. (2.)

Ἦ Ζεῦ πάτερ <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάμπαν

27. (3.)

τί μοι οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάμπαν;

28. (16.)

ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κώπόλλων.

29. (17.)

παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
 πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἐρμῆν

30.

ἔψισε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

31. (19.)

συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην

32. (20.)

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆ τε καὶ ῥύβδην
 θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
 δαινύμενος, ὥσπερ Λιμψακηνὸς εὐνοῦχος,
 κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χορὴ σκάπτειν
 πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων
 καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

5

33. (26.)

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρούκων,
 οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
 οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

34. (21.)

ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
 τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ ἔθυσκε Πανδῶρη
 Θαοργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

35. (23.)

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
 κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσῶν κατήραξεν.

36. (24.)

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἐπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προῦπινεν.

37. (22.)

σπονδῆ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγροῖης χοίρου

38. (27.)

βακκάρι δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειπον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

39.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηκίων πάλων
λευκῶν (συθείς) κάτεγγυς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

40.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
ἦν μὴ ἀποπέμψης ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κνκεῶνα, πίν(ειν) φάρμακον πονηροῖης.

*41. (113.)

(ἀνόλβιος) πλάνητι προσπταίων κώλω

42. (28.)

καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

43. (30.)

καὶ τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περναῖσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφριτεύοντας

44. (31.)

ᾠκει δ' ὄπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρνη,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 45. (34.)

εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων

46. (7.)

Μιμνῆ κάκ', ὧ ἀμῆχανε <σύ>, μηκέτι γράψης
ὄφιν τριήρευσ ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γὰρ ἐστι συμφορὴ τε καὶ κληδών,
νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ὄφεις τῶντικνήμιον δάκ(υη).

5

47. (35.)

ἔπειτα μάλθῃ τὴν τροπίην παραχοίσας

48. (8.)

ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὄκου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὖρε τὴν στέγην ὀφέλλουτα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

49. (36.)

καί μιν καλύπτει. 'μῶν χαραδριὸν περὸν ᾤξ;'

50. (38.)

ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες

51. (39.)

κοιγῇ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ

52. (40.)

ὤμιξεν αἷμα καὶ χολήν ἐτίλησεν.

* 53.

Ἐρμῆς δ' ἐς (Ἴππ)ώνακτος ἀκολουθήσας

54. (41.)

σίφῳνι λεπτῷ τοῦπίθημα τετρήνας

55. (42.)

στάξουσιν ὥσπερ (ἐκ) τραπή(ου) σάκκος.

56. (43.)

κἄλειφα ῥόδινον ἠδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

57. (61.)

πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φωϊδας θερμαίνων
οὐ παύεται.

58.

τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα

59. (37.)

. . ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατηυλίσθη.

60.

Μαλὶς, κονίσκε· καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

61.

ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἴππώνακτα.

62.

καίτοι γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω.

63. (47.)

⟨καὶ⟩ στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

64.

δοκέων ἐκεῖνον τῇ βακτηρίᾳ κόψαι

65.

ἡμίεκτον αἰτεῖ· τοῦ φάλεω κολάψαιεν

*66.

.. ἀνήρ ὄδ' ἐσπέρης καθεύδοντα
ἀπ' ὧν ἔδυσε χλούνην.

67. (35.)

Ὀλίγα φρονέουσιν οἱ γάλιν πεπωκότες.

68.

Οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ (δόμῳ).

69. (80.)

ἀφέω

τοῦτον τὸν ἐπτάδουλον.

70. (65.)

λαιμᾶ δέ σευ τὸ χεῖλος ὡς ἐρφδιοῦ.

71. (32.)

καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσω

72. (29.)

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ

73. (57.)

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρόν

74. 75. (58. 59.)

Λάβετε μεν ταϊμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κοῦκ ἁμαρτάνω κόπτων.

76.

οἱ δέ μεν ὀδόντες
〈ἐντός〉 ἐν τῆσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉κεκινέεται.

*77. (112.)

Μητροτίμω δηῦτέ με χοῖ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

78. (60.)

ἐξ〈ἀκίς〉 τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν 〈τ'〉 ὑπογράσαι.

79. (64.)

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρπεινα

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

80. (56.)

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὅς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεπ', ὅπως ψηφίδι 〈κακός〉 κακὸν οἶτον ὄληται
βουλῆ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρογέτοιο.

*81. (111.)

καὶ κνίση τινὰ θυμήςσας

[82.] (52.)

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν.
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σφῶζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἄγει λαβῶν . . .
 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὔνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

5

XV.

ANANIUS.

IAMBOS.

1.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις
 ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θεῖην Κλάρον,
 ἵκευ κατ' ἱερ(ά, πρὶν) Σκύθας ἀφίξεαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα.

3.

Εἰ τις καθεύρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνοίη κ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κοράμβην.

5.

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθήης δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ σνκῆς φύλλον.

ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρέας,
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
5 καὶ κνυῶν αὖ τῇ τὸτ' ὥρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων·

ἴσιος αὐτ', ὅταν θέρος τ' ἢ κήχεται βαβράζωσιν·
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυτιτωτῶ.

βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
10 κῆμέρης.

XVI.

THEOGNIS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

ὦ ἄνα, Αἰητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

5 Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἰητώ,
φοίνικος ῥαδινηῆς χερσὶν ἐφασημένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
10 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλος πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,

εὐχομένῳ μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κήρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἔμοι δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διὸς, αἶ ποτε Κάδμου 15
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰεσαί' ἔπος·

ἴσθι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν·
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κύρνε, σοφίζομένῳ μὲν ἔμοι σφρηγίς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα. 20

οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος·

ᾧδε δὲ πᾶς τις ἔρεϊ· Ἐεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέος· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖς τοῖσδ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·

οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρνη, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παις ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.

πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος. 30

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·

καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἴξε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

ἔσθλων μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν 35
συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὀμίλει, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἔμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ἰθυνηῖρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης. 40

ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἷδε σαόφρονες, ἠγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κύρην', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
45 ὁἷμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἄτρεμ' ἔσεσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ,
εὗτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
50 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
μύναρχοί θ' ἂ πόλει μήποτε τῆδε ἴδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορᾶς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χοῆμα δὲ συμμείξεῖς μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
65 σπουδαῖον· γνώση γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὔτως, ὥς ἄνδρες μηκέτι σφρῶζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῶ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
 εὖτ' ἂν σπουδαῖον προῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι, 70
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἴων βουλευέο πολλὰ μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσας.

Προῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὁμῶς ἀνακοινέο πᾶσιν·
 παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει, 75
 μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνήρ χουσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
 ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἀνδρας ἐταίρους
 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς προήγμασι γινομένους, 80
 οἵτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

(Οὐ τόσσους χ') εὐροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
 ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
 οἴσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν 85
 αἰδῶς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
 εἰ με φιλεῖς καί τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπῶν
 ἔχθαιρ', ἀμφιδίην νεῖκος ἀειράμενος. 90
 ὅς δὲ μιῇ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος
 δεινός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

Ἦν τις ἐπαινέσῃ σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρφῆς,
 νοσφισθεῖς δ' ἄλλην γλώσσαν ἴῃσι κακίην,

95 τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
 ὅς κ' εἶπη γλώσση λῶα, φρονῆ δ' ἕτερα.
 ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 100 φράζεο, καὶ ποτέ μεν μνήσεται ἔξοπίσω.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

105 Δειλοὺς εὖ ἔρδουσι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλως πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺν λήιον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ θρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἔν ἀμάρτης,
 110 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχεται φιλότης·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἔξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

115 Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
 ἐν δὲ σπουδαίῳ προήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
 Κύρνε, οὐδ' εὐλαβίης ἔσθ' (ἕτερον) πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
 120 Κύρνε, καὶ ἔξευρεῖν ῥήδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
 εἰ δὲ φίλον νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη

ψυδρὸς ἑὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἤτορ ἔχη,
 τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.
 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός, 125
 πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου·
 οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐξ ὠριον ἐλθῶν·
 πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὐχευ, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
 μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη. 130

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἔπλεθ', ὅσοις ὀσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεὶς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς, 135
 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.

πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν,
 καὶ τε δοκέων θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
 οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσ' ἐθέλησιν·
 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης. 140

Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελεῦσι νόον.

Οὐδεὶς πῶ ξεῖνον, Πολυπαῖδη, ἐξαπατήσας
 οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
 ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος. 145
 ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἔστιν,
 πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἑὼν.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
 150 Κύρῳ· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ἔβριον, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρὶ,
 οὗ μέλλει χάρην μηδεμίαν θεόμεναι.

Τίττει τοι κόρος ἕβριον, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπηται
 ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτω μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.

155 Μήποτε τοι πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
 μηδ' ἀχρομοσύνην οὐλομένην πρόφερες·
 Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρῳ, ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γάρ οὐδεὶς
 160 ἀνθρώπων ὅ τι νυξὶ χήμερη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσί, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
 οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
 εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
 μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

165 Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς
 οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστί, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ἄνδρ' οὐδὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
 170 ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὐχεν, θεοῖς ἐστὶν ἐπι κράτος· οὔτοι ἄτερο θεῶν
 γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενήν πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἦν δὴ χοῖν φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκίχτην πόντον 175
ῥιπτεῖν καὶ πετρώων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνήρ πενήν δεδμημένος οὔτε τι εἶπειν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χοῖν γὰρ δμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 180
δίξησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενήνης.

Τεθνύμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχοῦ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρόμενον πενήν.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους δίξήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν 185
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἐγγημεν 190
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος, 195
εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χοῖμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
 200 κτήσεται, εἴθ' ὄρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλών,
 αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
 αὔθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
 205 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροισι ἔζητο κῆρα φέρων.

Οὐδεὶς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
 210 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότερον.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὸν κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
 πίνη ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κἀτα πάντα ἐπίστρεφε ποικίλου ἦθος,
 ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

215 Πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοῖος χροῶα γίνευ.
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
 220 Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς μούνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεινός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.

ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδαίησιν ἔπεσθαι, 225
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἔδου.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.
 οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη· 230
 ἅτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
 πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
 Κύρῳ, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἅτ' ἀνδράσι σφωζομένοισιν, 235
 ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἄλωσομένη.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπίρονα πόντον
 πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
 ὀηιδίως· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν· 240

καὶ σε σὺν ἀνλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται· καὶ ὅταν δυοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Αἶδαο δόμους,
 οὐδέποτ' οὐδὲ θανῶν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις 245
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀνὰ
 νήσους,

ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἴππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει

250 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
 πᾶσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἔσσομένοισιν αἰοιδῆ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἡέλιος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρὰ σεῦ (ἐπι)τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾶς.

255 Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶστον δ' ὑγιαίνειν·
 προᾶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον·
 πολλάκι δ' ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
 260 φεύγεν, ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερεῖνη
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων . . .
 ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς,
 ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει . . .
 265 ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρῆν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτριή περ εὐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορῆν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμυκτος,
 270 πάντη δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον·
 275 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παρὰσχοις,

χρήματα δ' εἰ καταθῆς, πόλλ' ἀνηρὰ παθῶν,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμεσιν· 280

δειλῶ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
παρ ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τῶνδε πρόβαινε,
μήθ' ὄρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνη,
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
ἔγγυον, ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
(ἔς) δὲ τὸ σῶσ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἠγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις· 290
αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλὰ μιν ἔμπησ
καὶ κρατερόν περ ἑόνθ' αἰρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' (ἀνίη, τοῖσι) παρῆ, πέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δ' ἐπίμειξις 295
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρος, Κύρνε, μιῆς γεγόνη. 300

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀρχιθύροις.

Οὐ χροὴ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

305 Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστροῦς γερόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήην
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσσημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνήρ πεπνυμένος εἴ(η).
310 πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπέοντα δοκ' οἶ'.
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτεροῦς εἶη,
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαινομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

315 Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρον', ἀγαθὸς μὲν ἀνήρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
320 τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.

εἴ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο, 325
 οὔποτ' ἂν ἀλλήλοισ ἀρθμοιοι οὐδὲ φίλοι
 εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ (ἄμ') ἀνθρώποισιν ἔπονται
 θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκη ἀθανάτων. 330

Ἦσυχος, ὥπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
 μηδ' ἐτέροισι δίδους, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος· 332 a
 τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν τοῦτ' ἀνηρότατον. b

Μήποτε φεύγουτ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσης·
 οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως, 335
 Κύρνε, ἔξεις ἀρετήν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
 τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
 χούτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
 εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου. 340

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν·
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
 τεθναίνην δ', εἴ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας· 345
 αἴσα γὰρ οὕτως ἔστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰμὰ χρήματ' ἔχουσι βίην
 συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,

χειμάρροφ ποταμῶ πάντ' ἀποσεισάμενος·
 τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὕροίτο
 350 δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
 ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

355 Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἄσθλοῖσιν ἔχαιρες,
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
 ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτίς
 ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος·
 μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαίνων
 360 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἄνδρός τοι καρδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἔξοπίσω.

Εὐ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
 τεῖσαι μιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

365 Ἴσχε νόφ, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἶεν ἐπέστω·
 δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρῃ.

Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὄντιν' ἔχουσιν·
 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
 μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
 370 μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μὴ μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
 εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
 τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου· 375
 σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὑπάτον, βασιλεῦ.
 πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτροὺς
 ἐν ταύτῃ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
 ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
 ἀνθρώπων ἀδίκους ἔργμασι πειθομένων; 380

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
 οὐδ' ὁδὸν ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμψυγῶν δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
 ἔργων ἴσχονται θυμὸν, ὅμως πενίην
 μητέρο' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες, 385
 ἢ τ' ἀνδρὸς παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχηα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 ψεύθεά τ' ἔξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας, 390
 ἀνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἢ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ 395
 ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
 τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήμερας ὅρκους...
 ἐντράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος. 400

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 405 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
 410 αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρην', ἔπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σεῦ.

415 Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολύβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 420 σιγῶ, γινώσκων ἡμετέστην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἐσθλὸν δ' ἐξελθεῖν λώιον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον 425
 μηδ' ἐσιδεῖν ἀνγὰς ὄξεος ἡελίου,
 φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι
 καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπιεσσάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥῆιον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς 430
 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὅστις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, καὶ κακοῦ ἐσθλόν·
 εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα, 435
 οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
 οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσιν,
 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται. 440

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς 445
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλος ὄμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ἔχων μίμνειν· ἀθανάτων τε δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν 445
 χρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης.
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ, 450
 τοῦ χροιοῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰὸς
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

᾽Ωνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένενυ,
455 πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρηξασα δὲ δεσμὰ
460 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χορήμασι, τῶν ἔνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χοῖμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι (καλόν)
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

465 Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβεν, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικᾶτω κέρδος, ὅ τ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρουκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμέων
470 θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,
μηδὲ τὸν ἀγρουπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χοῖμ' ἀνιηρὸν ἔφν·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἴνοχοεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρὰ παθεῖν.
475 αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὑπνου λυσιζάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.
ἦξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτ' ἔτι νήφων εἶμ' οὔτε λίην μεθύων.

ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόον· 480
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρὰ·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἔων σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο· μὴ σε βιάσθω 485
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον·
 ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε' τοῦτο μάταιον
 κατίλλεις αἰεὶ· τούνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ (χεῖλος ἄγεις)· 490
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὔτος,
 ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἔρει.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδας (τῆλ') ἀπερυνόμενοι,
 ἐς τὸ μέσον φωνέοντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν· 495
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηξε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον, 500
 καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἔοντα σοφόν.

Οἶνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς 505
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει

καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μὲγ' ὕνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
510 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθεσ δῆ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσασ,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὧ τάλαν, οὐδὲν ἔχων . . .
νηὸς (πρὸς) πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἳ ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

517 οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα·

515 τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὢν, (κατερεῖς) ὡς φιλότητος ἔχεις.

519 ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·

520 ὡς εὔ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὔ,
ὧσθ' ἓνα μὲν ξεῖνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
ξεῖνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην, ὧ πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἧ γὰρ ῥηιδίως τὴν κακότητα φέρεις.

525 Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἧ πενίη δὲ κακῶ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ἔ μοι ἐγὼν ἦβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Οὐδέ τινα προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
530 οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὀππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἡμερόεσσιν ὅπα.

Χαίρω δ' εἴ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος αἰείδων,
χαίρω δ' εὐφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὶ ὄχένα λοξὸν ἔχει. 535

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί. 540

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὕλεσεν.

Χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

μάντεσὶ τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω. 545

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. 550

ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσιν κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων. 555

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς . . .
 ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα.

ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
 560 μήτε σέ γ' ἐς πολλήν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἶη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

(Ἦν κληθῆς) ἐς δαῖτα, παρέξεσθαί (σε) παρ' ἐσθλὸν
 ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον·
 565 τοῦ συνιεῖν, ὅπῃ τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

Ἦβη τερόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνεσθην
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
 570 ἔμπτῃ δ' ἐσθλὸς εἶν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίας ὀηδὴ ἀγγελίῃ.

575 Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
 ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν·
 μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
 580 σμικροῆς ὕρμιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὅς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἄρουν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμύχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, 585
πῆ σήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου.

ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. 590

Τολμᾶν χρῆ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηιδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθ(έντ') ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἑταῖροι· 595
πλὴν πλούτου παντὸς χρημάτων ἐστὶ κόρος.
δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέροην φιλίην. 600
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὅς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη 605
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἄρχῃ ἐπι ψεύδεις μικρῇ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
 αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
 γίνεται οὐδ' ἔτι καλόν, ὅτω ψεύδος προσομαρτῆ
 610 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
 αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
 σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.
 615 Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιος καθορᾷ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
 πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
 620 ἄκρην γὰρ πενήνῃ οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
 πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
 παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

Ἄργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
 καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσι εἶναι,
 αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένοι.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
 630 πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ωιτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρον', <ὄγε> καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλευέου δις καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἄνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
οἷ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ρεῖν 640
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνοον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Πάυρους κηδεμόνας πιστοὺς εὔροις κεν ἑταίρους 645
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις 650
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ (δειλὰ) διδάσκεις,
ἔσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρον'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

655 Σύν τοι, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦτ' ὅμ μήποτε προῆγμα τόδ' ἔσται·
660 θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ προῆξαι μέντοι τι . . . καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἴψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὅς μάλ' ἀλλὰ πέπεται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
665 καὶ σῶφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφροني πολλάκι δόξα
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷα (πάροιθεν),
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
670 χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἧ μάλ' ἀλλὰ τις χαλεπῶς
675 σφάζεται, (οἷ') ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορητοῖ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθευ.
680 δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῆμα πύη·
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακ(ός), ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδοῖες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητεῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ.

ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος. 685

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἶπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χροὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λώιον ἢ τελέσαι. 690

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καί σε Ποσειδάων χάσμα φίλοις ἀνάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γυνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ.

Οὐ δύναμαί τοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μούνος ἐρᾷς. 695

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμεῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὕφελος, 700

οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,

ὅστε καὶ ἐξ Αἰδεω πολυῖδρεῖησιν ἀνήλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις, 705

ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο·
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,

ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,

κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἶτε θανόντων
 710 ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
 ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρωσ
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις·
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 715 ὠκύτερος δ' εἶησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
 ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
 ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
 720 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρὰ παθεῖν,
 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
 ὦρη, σὺν δ' ἤβη γίνεται ἄρμοδία,
 725 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Αἴδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 730 μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσ(ιν) ὅστις (ἀπ)ηνῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακά, μηδ' ἔτ' ὀπίσσω
 πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν,
 παῖδες δ' οἴτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἔξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίθειν πατέρων. 740
 ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον, 745
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν, μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρων πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξιοι' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότε' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρὸς
 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος, 750
 ὑβρίσῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήϊ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
 σῶφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτήν 755
 αἰνήσεις μύθῳ σῶφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλης ὑπειρέχει, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ὀρθῶσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον. 760
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλὸς
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 ᾧδ' εἴη κεν ἄμεινον, (ὁμό)φρονα θυμὸν ἔχοντας 765
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνῳσ διαίρειν

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
770 εἰδείῃ σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἄλκαθὸρ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
775 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρριψε
τῆσδε πόλεος, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ (τ' ἠδ') ἐρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν·
780 ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἔσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρεην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
785 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστν·
καὶ μ' ἐφίλειεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μήποτε μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανεῖν
790 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῳ καὶ αἰοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν 795
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεῖς·
ἀλλ' ὡς (λώιον, εἰ) μὴ πλεόνεσσι μέλοι. 800

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσβεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τόρου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν 805
ἰθύτερον χορῆ <πᾶν>, Κύρνε, φυλασσ(έμεναι),
ᾧτινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἰέρεια
ὁμφὴν σημήνη πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὔροισ,
οὔτ' ἀφελῶν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις. 810

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνηρότατον·
οἷ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῶ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων 815
ἰσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅτι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
820 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἱ (κατα)γρηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χάρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὔξει τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

825 Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος αἰδεῖν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτε τρέφει καρποῖσιν . . . ἐν εἰλαπίνας φορέοντας
ξανθῆσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κείρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
830 πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίη δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
835 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
840 οὔτ' ἔτι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὗτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγη.

Ἄλλ' ὁπότεν καθύπερθεν (έόνθ') ὑπένερθε γένηται,
τουτάκισ οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον (ἄστν) κακῶς θέμεν εὖμαρές ἐστίν, 845
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφροσι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξεί, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ. 850

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾷν ἐθέλει.

Ἦιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώια δὴ νῦν,
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητα 855
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὄρᾳ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
ἀχρὲν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾷν ἐθέλει·

ἦν δέ τί μοί ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

Οἱ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
(ἄστρων) φαινομένων· ἄλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερήν τ' ἔξιμι καὶ ὀρθρήν αὐτίς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρούων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον 865
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἔων

οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστνυ σαοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθευ
870 χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνέω, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε
πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
875 ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμῆσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῦν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηϋγέτιο
880 ἄμπελοι ἦνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρον
οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσει πολλὸν ἐλαφρότερος.

885 Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔρομαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὔς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρώης γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
890 ἵππων μὴ πόλεμον δακρύνοντ' ἔσιδεῖν.

Οἱ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὕλωλεν,
 Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσι.
 ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ, 895
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρῳ', ὀδυνηρότερον.

Κύρῳ', εἰ πάντ' ἀνδρεςσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκων καὶ νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει,
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἔργατα τῶν τε δικαίων
 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν. 900

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίотου τέλος ἦν, ὀπόσον τις 905
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἄϊδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἔμιμνεν,
 φεῖδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
 νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὁ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὕρωρεν,
 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω· 910
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοί μοι·
 φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·
 ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 εἶδον μὲν γὰρ ἔργῳ', ὅς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ 915
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,

ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλοι τις.
 920 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦ γαστροὶ χαριζόμενος
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα
 τέρψας·

πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματος μεταδοίης,
 οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείois·
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐη.
 ἐν δὲ τοιῶδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
 930 παῦροι, κούκῃθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνήρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεῖς, ἦν μὴ ὄρα χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 935 πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτὸν
 χῶρης εἴκουσιν τοί τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλέπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' αἰδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
 940 καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
 οὐδὲ τὸν ἀλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ με (γῆρος)
 ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον(ον).

Ἐγγύθεν ἀλητῆρος αἰέσομαι ᾧδε καταστάς
 δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γὰρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν. 945

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὐτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλλὴ πεποιθῶς
ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον· 950

τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρηξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δροῖσας δ' οὐκ ἔδροισ', ἦνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ 955
χηρεῦσει κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρηῖζων ἡμετέροισι αὐτίς ἴκοιο δόμοισι.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἠδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ· 960
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μήποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνέως,
ὄργην καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὄντιν' ἔχει. 965
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σευ κατὰ πάντα δαῆναι
ἦθεα· νῦν δ' ἤδη ναῦς ἄθ' ἐκὰς διέχω . . . 970

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψη
εἰς τ' Ἑρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
975 τέρεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀβλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρον ἀειρούμενος.

ταῦτ' ἔσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω,
980 χερσίν τε σπεύδ(ων) χρήμασί τ', ἀμφοτέρω·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγισιν ἐμὴν φρένα θέλγαι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη.
985 αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη·
οὐδ' ἵππων ὄρμη γίνεται ὠκντέρη,
αἴτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερόμεναι πεδίῳ.

Πῦν' ὁπότεν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
990 μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσει, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θεῖης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
995 σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσιν,
γνοίης χ' ὅσπον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
 δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
 παντοίων ἀγαθῶν γαστροὶ χαριζόμενοι. 1000
 χέρνιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένει. 1005

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἔχ(ῃ) καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆι,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 δὲς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου 1010
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας (ἐλαύνει)
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδεω δῶμα μέλαν καταβῆι,
 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ (ὑποβληθῆναι) ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον. 1015

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὠφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ 1020
 ἦβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τιμῶλος ἔπεστι κόρη.

1025 Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰδίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ προήξεις ἰθύτεραι.

Ῥηιδίη τοι προήξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
1030 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτέρη·
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
(μόχθει) μηδ' ἄχθει, μηδὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθρούς εὐφραινε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
1035 οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πνυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἔξαπατήσαι,
ὡς ἐν ἐμῇ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

1038a Ἥιδα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶιον ἤδη,
b οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
1040 μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν ἀύλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδῶμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
(εὐσταφύλης) ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

1045 Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὐδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτὸς
ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ· 1050
μήποτ' ἐπειγόμενος προήξεις κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ ἀγαθῷ τε νόφ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νό(ος) ἔσθλ(ος) ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἔάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ 1055
αὔλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέροι.
αὔται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοί, <μέλο>μεν δ' ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἔοντι σοφῷ. 1060
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρούσαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενίῃ.

Ἐν δ' ἦβῃ πάρα μὲν ξὺν ὀμηλικῇ πάννουχον εὔδειν,
ἡμερτῶν ἔργων ἕξ ἔρον ἰέμενον· 1065
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀνλητῆρος ἀεΐδειν.
τούτων οὐδὲν <χοῆμ> ἄλλ' ἐπιτεροπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἦβης ἄνθος ἀπολλύμενον. 1070

Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται 1070a
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. b

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 συμμίσγων ὄργην οἷος ἕκαστος ἔφν.
 νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοιός πέλευ ὄργην·
 κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

1075 Πρῆγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
 ὄρφη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

1080 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἔοντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἔοντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὑβριστήν, χαλεπῆς ἠγεμόνα στάσιος·

1082a ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἠγεμόνες δὲ
 b τετράφαται πολλήν ἐς κακότητα πεσεῖν.

c Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
 εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποπειπῶν
 f ἔχθαιρ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

1085 Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἱ ἐν Λακεδαιμόνι δῖη
 ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτῃ καλλιρῶφ ποταμῷ,

εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι. 1090

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη 1095
τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἦδη καὶ πτερόγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν,
βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
ὑστερον ἡμετέραν γνώσῃ ἐπιφροσύνην. 1100

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέραν φιλήην.

Ἦβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὑμῶν ἀπολεῖ.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον· 1104a
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν. b

ἐς βάσανον δ' ἔλθῶν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ 1105
χρυσὸς ἀπεφθοσ ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔση.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρην', οἱ πρόσθε ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν, 1110

τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας
 τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

1114a Πολλὰ δ' ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
 b ἀρχὴν γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

1115 Χρήματ' ἔχων πενήην μοι ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
 ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
 σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
 1120 Λητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς,
 ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἦβη καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
 ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἐξαναδύς,
 1125 ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεί θυμῷ
 Πηνελόπης ἔμφρων κουριδίης ἀλόχου,
 ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβη (δαυδαλέου τε λέχεος).

Ἐμπόμοι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
 1130 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς·
 ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φυομένῳ.

- Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλή ἐνεστιν, 1135
 ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 ὄχητο μὲν πίστις, μεγάλη θεός, ὄχητο δ' ἀνδρῶν
 σωφροσύνη· χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους· 1140
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐνομίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω·
 εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων 1145
 ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυπέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι. 1150
- Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
- Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
- Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη 1155
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
- Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·
 ὡς δ' αὐτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι. 1160
- ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες. ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη 1160a
 ταῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο. b

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἕμεινον·
αἰτουῖσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

1162a Οὐδέεις γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλον ὁμῶς·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων τε δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
f χροῖ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

Ὄφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσω στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

1164a Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἐταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
d φράζεο, καὶ ποτέ μευ μνήσεται ἔξοπίσω.

e Οὔτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὔρειν
πιστὸν ἐταῖρον, ὅτῳ μήτις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
h χρυσός, ὑπερτερῆς ἕμιν ἐνεστι λόγος.

1165 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει,
εὔτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃ τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρείης κακὰ γίνεται· εὔ δὲ καὶ αὐτὸς
1170 γνῶσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον·
ἄνθρωπος γνῶμῃ πείρατα παντὸς ἔχει.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν· ἢ πολὺ κρέσσων
 ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
 ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὔτι κάκιον· 1175
 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργός,
 Κύρνε, μεγίστ(ης) κεν πείρ(ατ') ἔχοις ἀρετῆς.

Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα, 1178a
 πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων. b

Κύρνε, θεοὺς αἰδεῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
 εἴργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ. 1180

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
 οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν', ἀγκαὶ φαεσιμβρότου ἡελίοιο
 ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Ἄστων δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ὄντιν' ἔχουσιν· 1184a
 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς. b

Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισι πέφυκεν 1185
 ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
 δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέσμα βάλοι.
 οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
 θνητὸς ἀνὴρ δώροισι (ἰλά)μενος προφύγοι. 1190

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιληῖω ἐγκατακεῖσθαι
 τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρωῶμα θανόντι·
 (τῷ) ξύλον (οὐ) σκληρὸν γίνεται, (οὐ) μαλακόν.

1195 Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνυστὸν
 ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ἵοριθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὄξυ βοώσης
 ἦκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
 ὠραίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 1200 ὅτι μοι εὐανθέας ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροὺς
 οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου
 τῆς (μάλα μισητῆς) εἵνεκα ναυτιλῆς.

Οὐκ εἶμ', οὐδ' ὑπ' ἐμεῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
 οἴμωχθεις ὑπὸ γῆν εἴσι τύραννος ἀνῆρ.
 1205 οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμεῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνιῶτο,
 οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερούκομεν οὔτε καλεῦμεν·
 ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

Αἰθέων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
 1210 οἰκέω, πατρῴης γῆς ἀπερυνόμενος.

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
 Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
 ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἔστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
 φεύγομεν, ἀργαλή δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
 1215 οὐδ' ἡμέας περυνᾶσι· πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῖν
 καλή, Αἰθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μήποτε παρὰ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
 τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατῆσαι,
 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥήδιον ἔξαπατᾶν. 1220

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
 πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
 πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός. 1225
 μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνευ ἀληθοσύνης. 1226

Ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
 τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι. 1229
 1230

[ΕΛΕΓΓΕΙΩΝ Β.]

Σχέτλι' Ἔρως, μανία σε τιθνήσαντο λαβοῦσαι·
 ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
 ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
 ἔσθλος Ὀιλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.

ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὐ τοι ἀπειθῆ 1235
 μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν·
 ἀλλὰ τλήθι νόφ συνιεῖν ἔπος· οὐ τοι ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα, 1238a
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος· b
 πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσιν μάταια 1239
 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.

Χαιρήσεις τῆ πρόσθε παροιχομένη φιλότητι,
 τῆς γὰρ ἐπεροχομένης οὐκέτ' ἔση ταμίης.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

1245 Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμείξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοι ἐσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῆ τείσομαι ὥς δύναμαι.

1250 Παῖ, σὺ μὲν (αὐθ'), ὥς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοῦς ἤλυθες ἡμετέρους,
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσειά τε σκιερά.

Ὅλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

1255 Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἦ παῖ, ἱκτίνοισι πολυπλάγκτοισιν ὅμοι(οῖ)
ὀργὴν ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φίλ(ην).

1260 Ἦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῆ κεφαλῆ στεφανός·
ἱκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστροφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

1265 Ἦ παῖ, ὅς εἶ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ἰωνήσας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη
εἶ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορυσθεῖς·
 ὡς δ' αὐτὸς καὶ παῖς τὸν παρσέοντα φιλεῖ.

1270

Ω παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
 ἄμμε δ' ἀνέψυχας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
 ἤκ' ἄ γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

Ὠραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περὶ γῆ
 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεζομένη·

1275

τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
 εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς·
 ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρον φιλήν.

1278a

b

Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀκλὶ πεποιθῶς
 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον.

c

d

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσβεται, ὦ καλὲ παῖ.
 οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι·
 τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

1280

Ὠ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ·
 <οὐ γὰρ τοί με δόλω> παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.

1285

ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὡς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
 ὠραίην περὶ εὐῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν

1290 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
 πατρὸς νοσφισθειῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ὄχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεών,
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσοῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

1295 ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἴχηται προσφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βάζειν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέγχι τίνος με προφεύξαι; ὡς σε διώκων
 1300 δίζημ'· ἀλλὰ τί μοι τέρατα γένοιτο κιχεῖν
 σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

1305 Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείης πολυηράτου ἄνθος
 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὕβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 1310 μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' (ἄδαῆ) κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γὰρ σε διώμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
 ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.

1315 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εἴ ἐρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς, 1318a
τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν. b

ὦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει, 1320
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, τρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας·
μερμήρας δ' ἀπόπανε κακῆς, δὸς δ' εὐφροني θυμῷ 1325
μέτρο' ἤβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

ὦ παῖ, ἕως ἄν ἔχῃς λείην γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων· 1330
αἰδέο μ', ὦ παῖ <καλέ>, διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σὺ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χορηγῶν καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλὰ σε δαίμων
δοίῃ τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε <δ'> ἐλθῶν 1335
εὐδαι σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐνστεφάνου Κυθρεΐης·
σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ. 1340

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·

τλήσομαι οὐ κρύψας ἀκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

- 1345 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
ἦρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπου ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἔρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα κάρῳ
1350 ἔξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

ᾠ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

- Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
1355 ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

- Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀχένη κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνημα φιλοξενίης.
χρὴ γὰρ τοι περὶ παῖδα πονοῦμενον εἰς φιλότητα
1360 ὥσπερ κληματίνῳ χειρὰ πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκνησας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
ᾧ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

- 1365 ᾠ παίδων κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστὶ· γυναικὶ δὲ πιστὸς εἰταῖρος
οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι. 1370
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέματα κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

Ὅλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν, 1375
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν. 1380

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσεῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς . . .

. . . <Κυπρογενοῦς> δῶρον ἰστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἦν μὴ Κυπρογενῆς δῶ λύσειν ἐκ χαλεπῶν. 1385

Κυπρογενὲς Κυθήρεια δολοπλόκε, σοί τι περισδόν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖς [δ'] ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἰφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

XVII.

HIPPARCHUS.

1.

Μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνημα τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

XVIII.

[PIGRES.]

*Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.*

XIX.

[EPICHARMUS.]

*Εἰμὶ νεκρός, νεκρός δὲ κόπρος, γῆ δ' ἢ κόπρος ἐστίν·
εἰ δέ (τε) γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.*

XX.

DIPHILUS.

*στρέψας δὲ πάλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὅς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῶ*

XXI.

PHRYNICHUS.

σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χεῖματι νύξ ὄλοή.

XXII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυρσηῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

2.

Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχεῖας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρητον πατρίδα ἔνομένους.
ξῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

3.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνημα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἶποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

4.

βοιθὺς ὀπλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλοις

XXIII.

S O P H O C L E S.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ᾧδε λέγειν.

2.

᾽Ωιδὴν Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὦν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα . . .

[3.]

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἐτέρων
Βορρᾶς ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἔρωτα,
ἄλλοτριαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

4.

⟨᾽Ω Φλεγύα⟩ κούρα περιώνυμε, μᾶτερ ἀλεξιπό⟨νου⟩ . . .
⟨Φοῖβος⟩ ἀκειρεκόμας . . . ἑναρίθμι⟨νον⟩ . . .
. . . εσι⟨ν⟩ εὐεπ . . .

XXIV.

I O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ὄν ⟨πόρε⟩ θυρσοφόρος μέγα πρεσβέων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλία τε ἀνάκτων . . .

ἕξ οὖ βοτρυνέσσ' οἴνῳ ὑποχθόνιον
 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ (ἐπορέ)ξατο πήχει 5
 αἰθέρος. ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
 παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 πρὶν δὲ σιωπῶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὕλβιον ἀνθρώποισιν,
 ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφύες· 10
 τοῦ θαλία φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
 τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
 τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῦτανι,
 χαίρε· δίδου δ' αἶψα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων, 15
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπαε
 κρινάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσ(οῦ
 δῖνον) ἔχων χειρ(οῖν) νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεί τ' Ἀλκιμήνη τε 5
 Προκλεί Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν· ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή·
 ὀρχείσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρεννος,
 κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται. 10

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἀρμονίας τριόδους,
 πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες
 Ἕλληνες σπανίαν μούσαν ἀειράμενοι.

4.

ὡς ὁ μὲν ἠγορή τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοντον,
εἵπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

[5.]

Χαῖρε μελαμπετάλοις, Εὐριπίδη, ἐν γνάλοισιν
Πιερίας τὸν αἰὲ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Μ Ε Δ Η.

6.

υ υ ε
ε υ ε - ε υ ε υ ε - ε υ ε
υ ε ε ε υ ε - ε υ ε υ ε
ε - ε υ ε

ἄδαμον

παῖδα ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἠδίστου πρόπολου
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
ἀνθρώπων πρύτανιν

7.

- ε υ ε υ ε - ε υ ε
- ε υ ε υ ε - ε υ ε υ ε

Ἄοϊον ἀεροφοίταν ἀστέρα
μείνωμεν ἀελίου λευκοπτέρουγα προδρομον.

8.

ε υ ε υ ε
υ ε υ ε υ ε υ ε -
ε υ ε υ ε - ε υ ε
υ ε υ ε υ ε υ ε

οὐδ' ὄγε σῶμα τυπείς
 διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
 ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
 θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XXV.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
 Κεχροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων (ἀρεταῖς).

XXVI.

[HIPPO.]

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXVII.

[EMPEDOCLES.]

1.

Πανσανίαν ἠγτρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱόν,
 φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
 ὃς πλείστους κρουεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νόσοις
 φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

2.

Ἄκρον ἠγτρὸν Ἄκρων', Ἀκραμαντίνου πατρὸς ἄκρου,
 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

XXVIII.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

ὦ Θεόδωρε, δέχου τήνδε προπινομένην
 τήν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν· ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
 σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
 καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
 5 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι,
 καὶ κυλίκων ἐριδας διαλύσατε καὶ κατάρθεσθε
 τήν ξύνεσιν παρ' ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
 ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίῳ
 κώρυνκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαιρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
 5 ὕμνατι βηματίσαισθε τὸν ἀέρα τὸν κατὰ κλίνην,
 εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωροῖον ἐκταταί.

4.

Ὕμνους οἴνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν.
 τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
 εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
 τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
 5 Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλιματά πέμπει.

5.

καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
 συμποσίου ναῦται καὶ κολίκων ἐρέται,
 <μέρνανται> περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
 ἢ καταπανομένοις, ἢ τὸ ποθεινότατον;

XXIX.

EURIPIDES.

1.

Οἶδε Συρακοσίους ὁπτιὸ νίκας ἐκράτησαν
 ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

[2.]

ὦ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, ἦλιε, τέμνων,
 ἅρ' εἶδες τοιονδ' ὄμματι πρόσθε πάθος,
 μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
 ἐν ταῦτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΔΚΙΒΙΑΔΗΙ.

ω ε ω ε ε υ ε -
 ε υ ε - ε υ ε - ε υ ε - ε υ ε - ε υ ε -
 ε ω ε ω ε - ε υ ε υ ε
 - ε ω ε ω ε - ε υ ε -
 - ε ω ε ω ε -

5

σὲ δ' αἰείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
 καλὸν ἂ νικά· <τὸ> κάλλιστον <δ'> ὃ μηδεὶς ἄλλος
 Ἑλλάνων <ἔλαχες>,

ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα<τα>,
βῆναί τ' ἀπονητὶ Διὸς στεφθέντ' ἐλαία
5 κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

XXX.

P A N A R C E S.

Αἴνός τις ἔστιν, ὥς ἀνήρ τε κοῦκ ἀνήρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδῶν τε κοῦκ ἰδῶν
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

XXXI.

H E R M I P P U S.

I A M B O I.

T P I M E T P A.

1.

τὰς λευκερινεῶς δὲ χωρὶς ἰσχάδας

T E T P A M E T P A.

2.

Εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

3.

ὕστερον δ' αὐτ(ήν) στρατηγ(ῶν εὔ συν)ειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

XXXII.

[T H U C Y D I D E S.]

Μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 γῆ Μακεδῶν, ἧπερ δέξατο τέρμα βίου.
 πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις
 τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXXIII.

[A L C I B I A D E S.]

Βάπτε με ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
 βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

XXXIV.

[A G A T H O N.]

Ὀφελεν, ὡς ἀφανῆς, οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρός, ὃς ἀξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXXV.

E U E N U S.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
 ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὃ παλαιός·

‘σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.’
 5 τοὺς ξυνετοὺς δ’ ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
 οἵπερ καὶ ῥᾶσθης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον ὃ μὴ πολὺ μηδ’ ἐλάχιστον·
 ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
 χαίρει κινούμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότεος·
 5 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
 βαπτίζει δ’ ὑπὸ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἐγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
 ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφερον ἔστιν,
 χωρὶς δὲ βλαβερὰ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
 κρυπτόμενον, μανίας πούλὸν χειριότερον.

6.

ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνου.

7.

ἦτις κερδαίνουσ’ οὐδέεν, ὅμως ἀδικεῖ.
 <ὑβρις,>

8.

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον προᾶγμ’ ἀνιαρὸν ἔφν.

9.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXXVI.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος·

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα·
εὐναίου δὲ λέχους <ἔξοχα> κάλλος ἔχει

5

Μίλητός τε Χίος τ', ἕναλος πόλις Οἰνοπίωνος·

Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιᾶλη
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινι χρεία·

Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα·

Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
φορτηγούς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλδος ταμίαι·

10

τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

2. (2.)

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου
 5 ἄγγεα . . .

〈ταῦτα δὲ〉 Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσαις τε λύουσιν
 10 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμανρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὕμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 λῆστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 15 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
 εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
 20 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμονται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν,
 καὶ τὴν εὐσεβείης γείτονα σωφροσύνην.

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχοῆμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
 25 ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιδ' ὁμαλῶς διάκειται,
 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πύτοις.

3. (4.)

πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
 νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

4. (5.)

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

5. (3.)

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω
 Ἀλκιβιάδην νεοῖσιν ὑμνήσας τρόποις·
 οὐ γὰρ πως ἦν τούνομ' ἐφαρμοῦξεν ἐλεγείῳ·
 νῦν δ' ἐν λαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

6. (3.)

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
 εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε·
 σφραγὶς δ' ἡμετέρας γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

7. (7.)

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδὰς
 ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγειν,
 συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
 ἀλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἠδύν, ἄλυπον.
 οὔποτε σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται, 5
 ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
 παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
 παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
 πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
 κοιτάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν. 10

XXXVII.

[S O C R A T E S.]

1.

*Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

2.

Δήλι' Ἄπολλον χαιρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

3.

*οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοῦς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXXVIII.

A N T I M A C H U S .

Α Τ Δ Η.

1.

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος

2.

(ἐνθα) Καβάρονους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

*εἶπε δὲ φωνήσας· Ἰόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας·*

† 4.

*. . . τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ
Ἥελιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρούθεια.*

†5.

. οἱ τῶν μεγάλων ἔροτορές εἰσι κακῶν.

†6.

ἤύτε τις καύηξ δύπτη . . .

άλμυρόν ἐς πέλαγος

XXXIX.

[P L A T O.]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
ἤλθε γὰρ ἢ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἢ (ποτ') ἐραστῶν
ἔσμον ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὀρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον

χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν,
 καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
 5 πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰσίας
 κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
 φωνὴν δ' ἠγγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
 [εὖρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
 Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις·
 σοὶ δέ, Δίῳν, ῥέξαντι καλῶν ἐπιπέκτιον ἔργων
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
 5 κείσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
 ὦ ἔμῳ ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳν.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός,
 ὅπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
 θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
 ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
 Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
 χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια, χαίρειτ' Ἀθῆναι,
 γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
 κείμεθα, φεῦ, γαίης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
ὡς ἀλλὴ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὑπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὄν ἢ κτείναςα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέεατο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
κεῖνο καὶ ἐνδύσαιο καὶ εἰς Ἀΐδαο φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ὄρατος.

5

13.

Πλωτῆρες, σώξοισθε καὶ εἰν ἀλλὴ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἐῷος,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχόμενοι ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκινὰς γερούσιν βαλλομένην·
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρον.

5

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρῶν ἤψεν ὄν εὔρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρώων
ᾔψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρώων λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Αἶὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφήν καὶ φύσιν ἡδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγόρως·
ἠνίδε καὶ Σαπφὸν Λεσβόθεν ἢ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱάσπισ,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κὰν ἀπέφηνε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεγνήσατο δαιδαλέῃ χεῖρ,
μόνῃ θεσπεσίῳ πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθνος λαρὸν ὕδωρ προχέω.
5 εὐκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσης ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράσιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναιϊάδων·
θέλω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἷ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληγῇ πουλυμιγῆς τοκάδων,

αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίξεται εὐκελάδῳ Πάν,
 ὕρρον ἰεὺς ζευκτῶν χειλὸς ὑπὲρ κιάμων·
 αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ἰθριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαθρουάδες.

5

25.

Ἐπίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
 καὶ σοι καηλάουσιν ἔμοις παρὰ νάμασι σύριγγῆ
 θελγομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 'φεῦ φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης';

27.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
 πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγετο· 'ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδαρος
 ἕξσε', (Ἄρης οἶαν) ἤθελε, τὴν Παφίην.

5

28.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἄλλ' οὕτως ἔστις, ὥς ποτε κρινομένην.

29.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
 ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

30.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
 διζόμεναι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

31.

Ἀρχεάνασσαν ἔγω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
 ἧς καὶ ἐπὶ θυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρωσ·
 ἔδειλοί νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
 πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

32.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· ἑοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
 τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρωτ' ὑμῖν ἐφοπλίσομαι.
 καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

33.

ἄλλος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθύσκιον, εὖρομεν ἔνδον
 πορφυρέοις μήλοισιν ἑοικότα παῖδα Κυθήρης·
 οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
 5 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὑπνω
 εὔδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
 κηροχύτ(ης ἑσμοῦς) λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

XL.

SCYTHINUS.

IAMBOS I.

1.

ἦν ἀρμόζεται
 Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος.

[2.]

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Ἰλισσὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
 ἀντὰ τὰ καιροὶ ἔχων ἐκκαίδευα, καὶ μετὰ τούτων
 πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι 5
 χεῖλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄρᾶν μόνον· ἢ ὃ' ἀγρουπνήσω
 πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

[3.]

Ὅρθὸν νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον οὐδὲ μαραίνῃ,
 ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε παυσόμενον.
 ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
 πάντα διδοὺς ἅ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 τείνεο καὶ ῥήσσου καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως· 5
 οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

XLI.

[SIMMIAS THEBANUS.]

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
 τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κερρόπιον,
 πολλάκις (ὄν) θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνηῇσι τεθηλῶς
 βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς 5
 αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν.

2.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
 ἐρπύζοις γλοεροῦς ἐκπροχέων πλοκάμους,
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἢ τε φιλορροῶξ

ἄμπελος, ὕγρα πέριξ κλήματα γεναμένη,
 5 εἶνεκεν εὐμαθίης πιτυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

XLII.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
 ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
 δείξας νικάτω . . .
 . . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερόν ἔχειν.

XLIII.

PARRHASIUS.

1.

Ἀβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψεν
 Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
 οὐδὲ πατρὸς λαθόμεν Ἐὐήνορος, ὅς (ῥά μ') ἔφυσε
 γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
 τέχνης εὐρῆσθαι τέρατα τῆσδε σαφῆ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέσβλητος δὲ πέπηγεν
 οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
 Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄραῦν.

XLIV.

[PRAXITELES.]

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκριβώσεν ἔρωτα,
 ἔξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
 Φρύνη μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
 οὐκέτ' ὀιστεύων, ἀλλ' ἀτενίζόμενος.

XLV.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Χαῖρε, καὶ ἠδόμενον βίοτον διάσφραζε τυράννου.

2.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστῶν

XLVI.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
 ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἴλομεν εὐτελέσιν.

XLVII.

ASTYDAMAS.

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν,
 οἷ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεῖς παρὰ μίλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

XLVIII.

PHILISCUS.

<Νῦν,> ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
 (τῷ) γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντ(ι) καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον
 5 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,
 (δῶρα) καταφθιμέν(ω) καὶ (στέφος) ἀθάνατον,
 ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασιν
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIX.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
 Ζημί, θεοὺς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

L.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἰσόθεος τάξιν ἔχει μακρόρων.

LI.

[DEMOSTHENES.]

Εἶπερ ἴσην γνώμη βόμην, Δημόσθευες, εἶχες,
 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδόν.

LII.

ARISTOTELES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

(Πρὸς Εὐδήμον.)

ἔλθῶν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
 εὐσεβέως σεμνῆς φιλήης ἰδρύσατο βωμὸν
 ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
 ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἑναργῶς
 οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων, 5
 ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνὴρ,
 οὐ (δίχα) δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ

3.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
 οὐ φανερῶς λόγῃ φονίῳ ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

ΕΠΗ.

4.

Ἄγν' ἐ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΕΙΑΝ.

5.

∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -
 5 ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 10 ± ∪ ± ± ∪ ± -
 ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ± -
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 15 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -

Ἄρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
 θήραμα κάλλιστον βίῳ,
 σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
 καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
 5 καὶ πόνους τλῆναι μαλεροῦς ἀκάμαντας·
 τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
 καρπὸν ἐς ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
 καὶ γονέων μαλακανγήτιό θ' Ἴπνου.
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
 10 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
 σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν·
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Αἶδαο δόμους ἤλθον·
 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος ἀελίου
 χήρωσεν ἀγᾶς·

τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν ἀνέξουσιν
Μοῦσαι

Μναμοσύνας θυγατρεις, Διὸς ξενίου σέβας ἀνέξουσαι 15
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

LIII.

CERCIDAS.

IAMBOS.

1.

Ἦν καλλιπύργων ξεῦγος ἐν Συρακούσαις.

MEΛIAMBOS.

2.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5

οὐ μὰν ὁ πάρος γὰρ Σινωπεὺς
τῆνος ὁ βακτροφόρος, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας·
ἀλλ' ἀνέβα χεῖλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν·

ἧς γὰρ ἀλαθέως

Διογένης Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

5

3.

.
 - - - - -
 - - - - -

τὸ τᾶς ῥικνᾶς χελώνας
ἀμναμον(εῖς)· οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθέως
(οἶκος) φίλος.

4.

⋮ υ ⋮ - ⋮ υ ⋮ -
⋮ υ ⋮ - ⋮ υ ⋮ υ ⋮ - ⋮ υ
⋮ υ ⋮ υ ⋮ υ ⋮ - ⋮ υ ⋮ -
⋮ υ ⋮ - ⋮ υ ⋮

Νοῦς ὀρῆ καὶ νοῦς ἀκούει·
πῶς κ' ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἔστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῶ σέσακται
καὶ δυσκενίπτω τρυγί;

5.

- ⋮ υ ⋮ - ⋮ υ ⋮ υ ⋮ -

ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει.

LIV.

AESCHRIO.

IAMBOS.

1.

Μήμη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην

* 4.

ἴρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 5.

καὶ πίσσαν ἐφθῆν, ἧ̃ θύραι μυρίζονται.

6.

καὶ θεῶν <βρωμα>

ἄγρωστιν εὔρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

7.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ ἴβωτος ἀνθρώποις

ἐνταῦθα γήρα τῷ κακῷ κεκοίμημαι·

μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρον κάμπτων

χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·

οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους

οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·

Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,

λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,

ἔγραψεν ἄσθ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

5

ΕΦΕΣΗΙΣ.

8.

σύν ῥ' ἐχύθη ψυχὴν, πουλὺς τέ μιν ἔσχ' ὄρουμαγδός.

LV.

CASTORIO.

Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον

ναίονθ' ἔδραν, θηρουόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,

κλήσω γραφῆ τῆδ' ἐν σοφῆ πάγκλειτ' ἔπη

συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
 5 μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς.

LVI.

C R A T E S.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένω·
 χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
 χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

5 ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
 χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
 μύρομηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
 ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
 εὐφορον εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
 10 τῶν δὲ τυχὼν Ἐρμῆν καὶ Μοῦσας ἰλάσομ' ἀγνὰς
 οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς δόσιαις.

2.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
 Εὐτελή, κλεινῆς ἔγγουε Σωφροσύνης·
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη

4.

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
 ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ἔνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
 τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετροῦ

6.

καὶ μὴν Μικκύλου εἰσεῖδον . . .
 τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγχαίνουσαν,
 τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.

7.

Πήγη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος, οὐδὲν ἔχουσα,
 εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μαρὸς παράσιτος
 οὔτε λίχνος πόρουης ἐπαγαλλόμενος πυγῆσιν,
 ἀλλὰ θυμὸν καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους· 5
 ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
 οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8.

οὔθ' ὑπὸ χροσειῶν δουλουμένη οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
 τηξιπόθων οὔτ' (εἰ) τι συνέμπορ(όν ἐστι) φίλυβρι
 ἠδουῆ ἀνδραποδάδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμποι
 ἀθάνατον βασιλείαν ἐλευθερίαν [τ'] ἀγαπῶσιν.

9.

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὐξων
 ἐς στάσιν ἄμμε βάλῃς

10.

κόγχου καὶ κύαμου σύναγε.

11.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψεν.

12.

Ἔλκε ποδὸς τεταγῶν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

13.

Στείχεις δὴ, φίλε κυρτῶν,
βαίνεις τ' εἰς Αἶδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.

14.

Τίθει μαγείῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῶ δραχμὴν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρῳ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

15.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος·
ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνη χρῆσθαι, βρόχος.

16.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστειρεῖ.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

17.

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδαιτυᾶσθαι πάρα.

18.

Οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηθενὸς μέλειν.

19.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

[20.]

ὠνειδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὔ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὔ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀγάριστοι φύσει.

LVII.

THEOCRITUS CHIUS.

Ἐρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου ἅμα δούλου
μνημα κενὸν κενόφρων τεῦξεν Ἀριστοτέλης·
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

LVIII.

[MENANDER.]

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

LIX.

HERODAS.

MIMIAMBOS.

1.

Μολπιῖνος.

Ἐπὴν τὸν ἐξηκοστὸν ἥλιον κάμψης,
 ᾧ Γρούλλε, Γρούλλε, θνήσκε καὶ τέφρη γίνεο·
 ὡς τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
 ἦδη γὰρ ἀγῆ τῆς ζόης ἀπήμβλυνται.

2.

Συνεργαζόμεναι.

προσφῶς ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης

3.

ἢ χαλκῆν μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίξει,
 ἢ ταῖσι μηλάνθαισιν ἄμματ' ἐξάπτων
 τοῦ κερσίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

4.

Μὴ δὴ κόρη τὸ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥιν(ὸς)
 ἔχ' εὐθύς, ἦν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
 γυναικὸς ἔστι κρηγύης φέρειν πάντα.

5.

ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρτέως εὐρεῖν
 ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὅς δ' ἔχει μείον,
 τοῦτόν τι μείζον τοῦτέρου δόκει προήσσειν.

6.

ἔγὼ δ' ἀδραίνω γυῖος ὄν· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, (κεῖς σκιὴν κατέσκηκα).

7.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν.

ΗΜΙΑΜΒΟΙ.

8.

Ἕπνος.

φεύγωμεν ἐκ προσώπου,
μὴ σ' ἐκπερῶν <ὁ> πρέσβυς
οὐλῆ κατ' ἰθὺ <κρατὸς>
βατηρίῃ (κολάψῃ).

LX.

CLEON.

τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

LXI.

FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA.

1.

ὥς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται·
εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πουλὺ χειριότερη.

3.

ἦ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.

4.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὅς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

5.

Θριαὶ <δῆ> τὴν γρηῦν ἐπιπνεῖουσι κορώνην.

6.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

7.

Οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

8.

ἔσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

τόλμα (δῆ), κῆν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

10.

ἦ θεὸς ἢ κρέσσων (δῆ τις)· ὀνησόμεθα.

11.

ἔσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρή, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

13.

ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλης πόντον ἀπεπλέομεν.

14.

κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἴχνι' ἀειράμεναι

15.

. . . . ὀλίγησ ἐστὶ διδασκαλίας.

LXII.

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA.

1.

Ξάνθη παλαιῇ γρηὶ πολλῆσιν φίλη

2.

περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή

3.

δίφρου τέτυκται βλῶσις, εὔζυγον (κτέρας).

4.

ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλη πόλις

5.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεος

6.

πολλὰ δ' ἐν μεταιχιμίῳ
Νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.

7.

οὐκ ἀξιῶ μικῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.

8.

γηρεῖς ἐν οἰκίοισιν

9.

καὶ παχυσκελῆς ἀλετροῖς πρὸς μύλην κινουμένη

10.

βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

11.

δῆμος ἄστατον κακὸν
καὶ θαλάσση πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ριπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορούσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

12.

.. ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς·
ἥδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεία·

13.

... 'βαὺ βαὺ' καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις.

14.

Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίτιη

15.

Κέρδαιν', ἐταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

16.

μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι

17.

(πλεῖα) γὰρ τρυγὸς γλυκεῖης, ἦν ἔτικτεν Ἀνθηδῶν.

POETAE MELICI.

I.

EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

τῷ γὰρ Ἰθωμάτῃ καταθύμιος ἔπλετο Μῶσα
ἂ καθαρὰ καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχουσα.

II.

TERPANDER.

1.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2.

Ἄμφι μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκαταβόλον ἀειδέτω φρήν.

3.

ἔνθ' αἰχμὰ τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐφροσύνια, καλῶν ἐπιτάροστος ἔργων.

[4.]

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρον ἀποστέρξαντες ἀοιδὰν
ἑπτατόνω φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους

III.

ALCMAN.*)

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ.

1. (1. 2.)

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ±
 ± ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
 αἰενάοιδε, μέλος
 νεοχμὸν ἕρχε παρθένοις ἀείδην.

καὶ ναὸς ἄγνὸς εὐπύργω Θεράπνας

χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ.

2. (3.)

- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± - ± ∪ . .

Κάστρω τε πάλων ὠκέων δματῆρες, ἱππῶται σοφοί,
 καὶ Πωλυδεύκης κυδρός

3. (31.)

ἐγὼν δ' αἰείσομαι
 ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

4. (29.)

(Εἰς Ἥραν.)

καὶ τὴν εὔχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιγρῦσω πυλεῶνα
 κήρατῶ κυπαίρω.

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

5.

	⋅	υ	⋅	κ	⋅	υ	ϙ	
κ	⋅	ϙ	⋅	υ	⋅	-	-	-
⋅	υ	⋅	υ	⋅	υ	⋅	-	-
κ	⋅	ϙ	⋅	υ	⋅	-	-	-
⋅	υ	⋅	κ	⋅	υ	⋅	-	5
κ	⋅	ϙ	⋅	υ	⋅	κ	-	-
ϙ	⋅	υ	⋅	υ	⋅	υ	⋅	-
⋅	υ	⋅	κ	⋅	υ	⋅	κ	-
⋅	υ	⋅	κ	⋅	υ	⋅	κ	-
⋅	υ	⋅	κ	⋅	υ	⋅	κ	-
⋅	ϙ	⋅	ϙ	⋅	ϙ	⋅	ϙ	-
⋅	ϙ	⋅	ϙ	⋅	υ	⋅	-	15
⋅	ϙ	⋅	ϙ	⋅	υ	⋅	-	-

α'

<τὸν ἕκτανε> Πωλυδεύκης. P. I.
 οὐκ ἐγὼν Λύκαιθον ἐν καμῶσιν ἀλέγω,
 <ἀλλ'> Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
 <Βωκόλο>ν τε τὸν βιατάν,
 <Ἰππόθω>ν τε τὸν κορυστάν, 5
 Εὐτείχη τε, Φάνακτα τ' Ἀρήμιον,
 - υ ἀ τ' ἔξοχον ἡμιθίων.

β' <καὶ στρατῶ> τὸν ἀγρόειαν
 <Σκαῖον> μέγαν Εὐρυτόν τε,
 - υ - πώρω κλόνον 10
 υ - υ τε τῶς ἀρίστως
 <ἄνδρας οὐ> παρήσομες.
 <κράτησε γ>ὰρ Αἶσα παντῶν
 <καὶ Πόρος,> γεραιάτοι
 <θίων· ἀπ>έδιλος ἀλκία. 15
 <μήτις ἀνθ>ρώπων ἐξ ὠραυὸν ποτήσθω,

<μηδὲ πει>ρήτω γαμῆν τὰν Ἀφροδίταν,
 <Κυπρίαν> ἄνασσαν, ἢ τιν'
 - υ - ἢ παῖδα Πόρκω
 20 - ω - ω ες δὲ Διὸς δόμον
 - ω - σιν ἔρογλεφάροι.

γ'

- ω - ω - πον· ἄλαστα δὲ
 35 ἔργα πάθον κακὰ μισηαμένοι.

P. II.

δ'

ἔστι τις θιῶν τίσις·
 ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων
 ἀμέραν <δι>απλέκει,
 ἀκλαυστος. ἐγὼν δ' αἰίδω
 40 Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὄρῳ
 ῥ' ὥτ' ἄλιον, ὄνπερ ἄμιν
 Ἀγιδῶ μαρτύρεται
 φαίνην· ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινῆν
 οὔτ' ἐπομέσθαι νιν ἅ κλευνὰ χοραγὸς
 45 οὔδ' ἀμῶς ἐῆ· δοκεῖ γὰρ ἤμεν αὐτὰ
 ἐκπρεπῆς τῶς, ὥπερ αἴ τις
 ἐν βοτοῖς στάσειεν ἵππου
 παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα,
 τῶν ὑποπετριδίων ὄνειρων.

50 ε' ἢ οὐχ ὄρῆς; ὁ μὲν κέλης
 Ἐνετικός· ἅ δὲ χαίτα
 τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιᾶς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσὸς ὡς ἀκήρατος,
 55 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον
 διαφάδαν τί τοι λέγω;

Αγησιχόρα μὲν αὐτά.

ἴδε δευτέρα πεδ' Ἀγιδῶν τὸ Φεῖδος

ἵππος εἰβήνω κόλαξ ἄεξ δραμήται.

ταὶ πελειάδες γὰρ ἄμιν

60

Ὀρθία φᾶρος φεροίσαις

νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον

ἄστρον ἀνειρομέναι μάχονται.

ς' οὔτε γὰρ τι πορφύρας
τόσσοι κόροι, ὥστ' ἀμύναι,

65

οὔτε ποικίλος δράκων

παγχρόσιος, οὐδὲ μίτρα

Λυδία, νεανίδων

ἱανογλεφάρων ἄγαλμα,

P. III.

οὐδὲ ταὶ Ναννώσ κόμαι,

70

ἀλλ' οὐδ' Ἀρέτα θειιδής,

οὐδὲ Συλακίς τε καὶ Κλησιθήρα,

οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνθοῖσα φασεῖς·

Ἐσταφίς τέ μοι γένοιτο

καὶ ποτιγλέποι Φιλύλλα,

75

Δαμαρέτα τ' ἐρατά τε Φιανθεμῖς,

ἀλλ' Ἀγησιχόρα με τηρεῖ.

ζ' οὐ γὰρ ἄ καλλίσφυρος

Ἀγησιχόρα πάρ' αὐτεῖ,

Ἀγιδοῖ δ' ἴκταρ μένει,

80

θωστήριά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ;

ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, θιοί,

δέξασθε· δυῶν γὰρ ἄνα

καὶ τέλος· ἄχοροστάτις,

εἰποιμί κ', ἐγὼν μὲν αὐτὰ

85

παρθένος μάταιν ἀπὸ θρόνω λέλακα
 γλαύξ.' ἐγὼν δὲ τᾶ μὲν Ἄωτι μαλίστα
 ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
 ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο.

90 ἔξ Ἀγησιχόρας δὲ νεάνιδες
 <εἶο>ήνας ἐρατᾶς ἐπέβαν.

6.

μάκαρος ἐκεῖνος

7. (11.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδὲ
 σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν
 οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
 οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
 5 ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκροῶν.

8. (12.)

Οὐ μ' ἔτι, παρθευικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
 γυῖα φέρην δύναται· βάλει δὴ βάλει κηρύλος εἶην,
 ὅστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἔμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
 νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρουις.

9. (13.)

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρὶ, γυναικὶ δὲ Πασιχάρονα.

10. (50.)

Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρα.

11. (51.)

καί ποτ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος (ᾠαθ') ἐταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα

12. (82.)

τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐνίσποι;

*13.

ἀμῆς δ' εἰρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶσα λίγεια.

14. (61.)

οὐ γὰρ ἐγώνγα, Φάνασσα, Διὸς θύγατερ

15. (30.)

χρῦσιον ὄρμον ἔχων ῥαδιναῖν πετάλοισι
καλῆᾶν

16. (4.)

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
ὑμῶ καὶ χαρίεντα τίθη χορόν.

17. (23.)

καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ᾧ κ' ἔνι λε' ἀγείρης·
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν
ἠράσθη χλιαρὸν πεδὰ τὰς τροπᾶς·
οὔτι γὰρ (ἦν) τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

5

18. (25.)

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρεων, ὅκα
θεοῖσι Φάδη πολύφανος ἐορτά,

5 χρύσιον ἄγρος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον γάλα (θήσασ) . . .
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτροφον
Ἄργεῖφόντα

19. (40.)

πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρὰ τε Ψύρα

20. (8.)

Εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

21. (72.)

ὡς ἀμὲς τό<κα> κάλ' (ἐμελίζομεσ).

*22.

καὶ τὸ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες

23.

Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ ἐμὸς πόσις εἶη.

24. (113.)

ἔσσαμένα πέρι δέρματα θηρῶν

25. (64.)

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπασ

26. (70.)

τεῖ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

27.

εἶπε (μέγ') αὐτε

φαίδιμος Αἴας

28. (78.)

ὕμέ τε καὶ σφετέρως ἵππως

*29.

καί τν φίλιππον ἔθηκεν.

30. (21.)

λυσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες, ὥστ'
ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

31. (79.)

σφεὰ δὲ προτὶ γώνυατα πίπτω.

32. (37.)

- - ∞ - ∞ - ∞
- - - ∞ - ∞ - ∞ - - - ∞ - -

φοίνας δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρόπει παιᾶνα κατάρχην.

33. (124.)

καὶ ποικίλον ἱκα, τὸν ὀφθαλμῶν
ἀμπελ<ίν>ων ὀλετῆρα

34. (33.)

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιορῶταν

35. (48.)

ὄς φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

36. (19.)

κῆπὶ τᾶ μύλα δρυφῆται κῆπὶ ταῖς συναικλίαις.

37. (20.)

ἄικλον Ἰλκμάων ἀρμόξατο.

38. (52.)

δωρὶ δὲ ξυστῶ μέμανεν Αἴας αἱματῆ τε Μέμνων.

39.

Ἦσκέ τις σκάφους ἀνάσσων.

40. (36.)

πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκίῳ

41.

ναοῖς ἴν' ἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον

42. (66.)

καὶ κῆνος ἐν θάλασσι πολλοῖς ἡμενος μάκαρος ἀνήρ

43. (6.)

ἂ Μῶσα κέκλαγ', ἂ λίγεια Σηρήν.

44. (26.)

Ἔρος με δηῦτε Κύπριδος Φέκατι
γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἰαίνει.

45. (17.)

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεζαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχναις
(παί)δεσσι χροσοκόλλα.

46. (28.)

ἤδη παρῆξει πνάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

47.

λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεῆς δ' ἀνάγκα.

48. (74.)

αἶ γὰρ ἄμιν
τούτων μέλοι.

49. (24.)

ῶρας δ' ἔθηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χειμα κώπωραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ Φῆρ, ὅκα
θάλλει μὲν, ἐσθίην δ' ἕδαν
οὐκ ἔστιν.

50. (75.)

ἄμιν δ' ὑπανλήσει μέλος.

51. (77.)

καὶ χειμα πῦρ τε δάφιον

52.

οἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

*53.

κώ τοξότας Ἡρακλέης

*54.

οὐδὲ τῷ Κνακάλῳ οὐδὲ τῷ Νυρσύλῳ

55. (18.)

θριδακίσκας τε καὶ κριβανω(τῶς)

56. (34.)

Ἄφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρωσ οἷα παῖς
παίζει
ἄγο' ἐπ' ἄνθη καθαίνων, ἃ μὴ μοι θίγῃς, τῷ κυπαι-
ρίσκῳ.

57. (7.)

Ἐκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι

58.

λιγύκορτον πάλιν (ἀχειῖ).

59. (22.)

υ ᾠ υ ᾠ ᾠ -
 ᾠ υ ᾠ - ᾠ υ ᾠ
 ᾠ υ ᾠ υ ᾠ ᾠ

Ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν
 εὔρε, γεγλωσσαμένον
 κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

*60. (14.)

ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρω τὸ καλῶς κίθαρίζην.

61. (27.)

ᾠ υ ᾠ - ᾠ <υ ᾠ> - ᾠ υ ᾠ
 - ᾠ υ ᾠ υ ᾠ υ ᾠ
 ᾠ - ᾠ υ ᾠ υ ᾠ

τοῦτο φαδειᾶν <ἐμὴν> Μωσαῖν ἔδειξεν
 δῶρον ἰμάκαιρα παρθένων
 ἄ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

62. (47.)

οἷα Διὸς θυγάτηρ
 ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας
 δίας

63. (123.)

- ᾠ υ ᾠ υ ᾠ -
 - ᾠ υ ᾠ - ᾠ υ . .

Ῥίπας ὕρος ἀνθέον ὕλα,
 νυκτὸς μελαίνας στέρου(ον)

64. (5.)

ᾠ υ ᾠ υ ᾠ ᾠ
 ᾠ υ ᾠ ᾠ υ υ - υ -

Μῶσα, Διὸς θυγάτηρ,
 ὠρανίαφι λίγ' αἰείσομαι.

65. (10.)

± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± - ± - ± -
 ± ∪ ± ∪ ±

5

εὔδουσιν δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρῶονές τε καὶ χαράδραι,
 φῦλά θ' ἔρπετὰ (τόσσα) τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θῆρες τ' ὄρεσκῶοι καὶ γένος μελισσῶν
 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἄλός·
 εὔδουσιν δ' οἴωνῶν
 φῦλα τανυπτερόγων.

5

66. (45.)

<Τύχα>

Εὐνομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθείας θυγάτηρ

67. (73.)

ὄσαι δὲ παῖδες ἀμέων
 ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

68.

οἶδα δ' ὄρνίχων νόμῳ
 πάντων.

69. (60.)

ἄδοι Διὸς δόμῳ
 ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

70. (53.)

∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ <± ∪ >
 ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

ἀνήρ δ' ἐν ἀρμένοισι <πᾶσιν>
 ἀλιτροὺς ἦστ' ἐπὶ θάκ(ω) κατὰ πέτρας,
 ὄρεων μὲν οὐδέεν, δοκέων δέ

71. (81.)

σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
 κῆρα καὶ φόνον

72.

τῷ δὲ (κόρυν) θιά
 κατὰν (κάραν λαβῶσ') ἐπίαζεν.

*73.

τὼς τέκεν θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.

74. (80.)

τῷ δὲ γυνὰ ταμῖα σφεᾶς ἔειξε χώρας.

75. (114.)

ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων

76. (60.)

μέγα γείτοني γείτων.

77. (69.)

πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων

78. (71.)

σὲ γὰρ ἄζομαι.

79.

ἔχει μ' ἄχος, ᾧ ὄλῃ δαῖμον.

*80.

μηδέ μ' ἀείδην ἀπέρυκε.

81.

ἦ ῥα τὸν Φοῖβον ὕνειρον εἶδου;

82. (59.)

πειρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

83. (121.)

ἔστι παρέντων μνᾶστιν ἐπιθέσθαι.

84. (63.)

Φρύγιον αὔλησεν μέλος Κερβήσιον.

85. (35.)

περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκιος

86. (35.)

Ἴνῳ θαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μαζῶν

87. (83.)

νικῶ δ' ὁ κάρρων.

88. (85.)

μεῖον ἢ κοδύμαλον

89. (87.)

μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι

90. (100.)

ταύσια πολλὰ κίω

91. (105.)

καὶ Κέρκυρος ἀγῆται.

92. (106.)

ὄγκα δὴ γυνὰ εἶην

93. (120.)

τὰν Μῶσαν καταύσεις.

94. (109.)

τῶν ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει

95. (118.)

λαῖδος ἡμένα καλόν

96. (103.)

καλλὰ μελιζόμεναι

97. (76.)

τὰ Ἔὰ κάδεα

98. (16.)

τὸ νέκταρ ἔδμεναι

99.

Ἄρτέμιτος θεράποντα

*100.

κάλλιστ' ὑπανλῆν

*101.

κὰ μεγασθενῆς Ἄθαναία

*102.

Μελάμποδά τ' Ἄρπόλυκόν τε

*103.

ἄρχοι μὲν γάρ κ' ὁ θρασίων.

*104.

γλυκντάτων πρύτανιν ὕμνων

*105.

μέλεα μελιπτέρωτα Μωσᾶν

IV.

[ARION.]

- ὀ ω ὀ
 ὀ ω ὀ ω ὀ ω ὀ -
 - ὀ ω ὀ ὀ ω ὀ -

V.

ALCAEUS.

1. (20.)*)

ὦ ἦνάξ Ἀπολλων, παῖ μεγάλω Διός

2. (22.)

Χαῖρε Κυλλάνας ὃ μέδεις, σὲ γάρ μοι
θυμὸς ὑμνήν, τὸν κορυφαῖσ' ἐν ἀγναῖς
Μαῖα γέννα(το) Κρονίδα μιγεῖσα
παμβασιλῆι.

3. (54.)

<ὦ ἦν>ασσ' Ἀθανάα πολε<μαδόκος>, ἃ
ποι Κορωνήας ἐπὶ (πισέων)
ναυῶ πάροιθεν ἀμφι<βαίνεις>
Κωραλίω ποταμῶ παρ' ὄχθαις.

4.

τὸ δ' ἔργον ἀγήσαιο τεὰ κόρα.

*5. (24.)

. δεινότατον θεῶν,
<τὸν> γέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις.
χρυσοκόμα Ζεφύρω μιγεῖσα.

6. (2.)

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
ναῖ φορήμεθα σὺν μελαίνα,

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianae.

χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἴστοπέδαυ ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη
 καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό·
 χόλαισι δ' ἄγκυραι.

7. (3.)

τὸ δ' αὖτε κῦμα τῷ προτέρῳ νόμῳ
 στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πολὺν
 ἀντλήν, ἐπεὶ κε ναὸς ἐμβᾶ.

8. (4.)

Νῦν χορὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλοζ.

9. (7.)

Μέλαγχροζ αἰδῶζ ἄξιοζ ἐς πόλιν

10. (10.)

λόφον τε σείων Καρικόν

11. (94b.)

οὐδέ πω Ποσειδᾶν
 ἄλμυρὸν ἐστυφέλιξε πόντον.

*12.

ἔπταζον ὥστ' ὄρνιθες ὠκὺν
 αἰετὸν ἐξαπίνας φανέντα.

*13.

"Αρευ, δι' ἔ<ν> φόβοζ δαῖκτηρ

*14.

τὸ γὰρ
 "Αρευι κατθανῆν καλόν.

* 15.

μεῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοισ' Ἄρνεα.

16. (27.)

Ἦει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὄρανῳ μέγας
χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς
πῦρ, ἐν δὲ κερναῖς οἶνον ἀφειδέως
5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφι<βαλῶν> γνόφαλλον.

17. (29.)

Οὐ χροὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
 ᾧ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

18. (36.)

οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

19. (42.)

θέλω τι Φειπῆν, ἀλλὰ με κωλύει
αἰδώς.

20. (96.)

πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις

21. (84.)

πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.

* 22. (123.)

καί τις ἐπ' ἐσχατιαῖσιν οἰκείς

23.

ὥς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

24. (81.)

οἴκω τε περ σῶ καίπερ ἀτιμίαις

25. (89.)

καί κ' οὐδὲν ἐκ δενὸς γένοιτο.

26.

κάπιπλεύσαις

νάεσσιν

27. (80.)

. . ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως

28. 29. (33. 32.)

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
 περθέτω πλεκταῖς ὑποθυμίδας τις,
 καδ δὲ χενάτω μύρον ἀδὺ κατ τῷ
 στήθεος ἄμμι.

*30. (25.)

ἄεισον ἄμμι

τὰν ἰόκολπον.

31.

χαῖρε καὶ πῶ τάνδε

32. (15.)

αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα

*33. (74.)

. . νόον δὲ Φαντῷ

πάμπαν ἀέροει.

34. (41.)

Ἰόπλοκ' ἀγνὰ μελλιχόμειδε Σαπφοῖ

35. (12.)

ἄνδρες γὰρ πόλιος πύργος ἀρεῖοι.

36. 37. (67. 8.)

(Πρὸς Ἀντιμενίδα.)

Ἦλθες ἐκ περάτων γῆς ἐλεφαντίναν
 λαβὴν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
 <ἐπειδὴ> μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίους
 συμμαχεῖς τέλεσας, ὄυσαό τ' ἐκ πόνων.
 5 κτένναις ἄνδρα μαχαιτὴν βασιληῶν
 παλαιστὰν ἀπυλείποντα μόναν ἴαν
 παχέων ἀπὸ πέμπων.

38. (28a.)

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

39. (98.)

Ἀχνύσδημι κακῶς· οὔτι γὰρ οἱ φίλοι

40. (47.)

. . . . νῦν δ' οὔτος ἐπικρετεῖ
 κινήσας τὸν ἀπ' ἰρᾶς πυκιν(ῶς) λίθου.

41. (79.)

τὸ γὰρ θεῶν ἰότατ' ὕμμε λαχόντων γέρας ἄφθιτον
 <ἀν>θήσει.

42. (5.)

τὸν κακοπάτριδα
 Πιττακὸν πόλιος τᾶς (δι)χόλω καὶ βαρυδαίμονος
 ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέοντες ἀολλέες
 ἀθρόα . . φωνᾷ

43. (28a.)

Τέγγε πλεύμονα φοίνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ὦρα χαλεπά, πάντα δὲ δίφαισ' ὑπὸ καύματος.
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων φαδέα τέττιξ, πτερούγων δ' ὑπο
 κακχέει λιγυράν <πυκνὸν> ἀοιδάν, <θεὸς> ὀππότε
 φλογι<σμη>ὸν (κατὰ γὰρ πε)πταμένον (θῆ καματώδεα). 5
 ἀνθεῖ δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γυναῖκες μιαιφώταται,
 λεπτοὶ δ' ἄνδρες, ἐπεὶ <καὶ> κεφαλάν καὶ γόνα Σείριος
 ἄξει.

44. (31.)

Πίνωμεν· τί (τὰ) λύχ(ν') ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
 καδ δ' ἄερε κυλίχραις μεγάλαις, αἵτα, ποικίλαις·
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κερναῖς ἕνα καὶ δύο
 πλέαις κακ κεφαλᾶς, ἃ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ 5
 ὠθήτω.

45.

Κατ τᾶς πολλὰ παθοῖσας κεφαλᾶς κακχε(άτω) μύρον
 καὶ κατ τῷ πολιῷ στήθεος.

46. (30.)

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

47. (85.)

αἷ κ' εἶπης, τὰ θέλεις, <αὐτὸς> ἀκούσαις <κε>, τὰ κ' οὐ
 θέλοις.

48. (53.)

Ὅρμηθές τινες οἴδ' ὠκεανῷ γᾶς <τ'> ἀπὸ περσάτων
 ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδεσσοι τανυσίπτεροι.

49. (68.)

Νύμφαις, ταῖς Διὸς ἐξ αἰγιόχω φαισὶ τετυγμέναις.

50. (94e.)

αἰ γὰρ κάλλοθεν ἔλθῃ, σὺ δὲ φαί<ς> κηνόθεν ἔμμεναι.

51.

. . γᾶς γὰρ πέλεται σέων.

52. (99).

. . εἰς τῶν δυοκαιδέκων

53. (75.)

. . σὺ δὲ σαντῶ τομίας ἔσῃ.

54. (72.)

. . μῆδ' οὐνίαις τοῖς πέλας ἀμμέων
παρέχην

55.

. . Ἐρραφεῶτ(α) γὰρ
ἄναξ

56. (1.)

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῶ· παῖσα δ' Ἄρη κεκό-
σμηται στέγα
λαμπραῖσιν κυνίαισι, κατ τᾶν λευκοὶ κατύπερθεν ἵππιοι
λόφοι
νεύοισιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκισι δὲ
πασσάλοισι
κρύπτοισιν περιζεῖμεναι λαμπραὶ κναμίδες, ἄρκος
ἰσχυρῶ βέλευς,
5 θώρακές τε νέω λίνω κοίλαι τε κατ' ἀσπίδες βεβλη-
μέναι·
παρ δὲ Χαλκιδικαὶ σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ
κυπαττίδες·
τῶν οὐκ ἔστι λαθέσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ Φέργον
ἔσταμεν τόδε.

57. (46.)

. . βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί

*58. (52).

. . γαίας καὶ νιφθέντος ὠρανῶ μέσοι

59. (50.)

ὥς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον
 ἐν Σπάρτῃ λόγον
 εἶπῆν· 'χρήματ' ἀνήρ·' πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσλὸς
 οὐδὲ τίμιος.

60. (59.)

Πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον . . .
 ἐκ δὲ παίδων χάνουσι φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

61.

καὶ πλείστοισ' ἐάνασσε λαοῖς.

62. (71.)

. . ὥστε θεῶν μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἕτερ Φέθεν.

63. (26.)

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πεδ' Ἀχίλλεα

64. (15.)

Ἄμμιν ἀθάνατοι θεοὶ
 νίκαν

65. (35.)

λάταγες ποτέονται
 κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηῶν.

66. (77.)

. . οἵτινες ἐσλοὶ
 ὑμέων τε καὶ ἀμμέων.

*67.

Ἄρενος στρατιωτέροισ

*68. (73.)

ἐμαντῶ παλαμάσομαι.

69. (60.)

ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης Διυνομένη παρίσδων.

*70. (124.)

κόλπῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες Κρόνον.

71. (28b.)

Ἕρως ἀνθεμόεντος ἐπίου ἐρχομένοιο.

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

*72.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
αἶ χροὴ συμποσίας ἐπόνασιν ἐμοὶ γεγένησθαι.

73. (65.)

Ἄργαλέον πενία κακὸν ἄσχετον, ἃ μέγα δάμν(αι)
λαὸν ἀμαχανία σὺν ἀδελφεᾷ.

74. (14.)

Ὠνῆρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὄντροψει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπαῖς.

75. (49.)

. . . Ἀχιλλεῦ, ὃ γὰρ Σκυθικᾶς μέδεις.

76. (51.)

κεῖσθαι (περ) κεφαλαῖς μέγας, ὧ Αἰσιμίδα, λίθος

77. (34.)

ἄλλοτα μὲν μελιαδέος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι

78. (90.)

καὶ Σκυθικαῖς ὑποδησάμενος

79. (37.)

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεια

80. (69.)

Ἐμὲ δειλάν, ἐμὲ παισῶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

81.

Ἐπετον Κυπρογενῆας παλάμαισιν.

82.

τερένιας ἄνθος ὀπώρας

83. (44.)

. . . . ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει
φοβερός.

84. (94d.)

ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὄνιαρόν ἴκνηται.

85. (92.)

πάλιν ἅ ὅς παρορίννει.

86. (76.)

. . . . ἀλλὰ σαυτῷ μετέχων πρὸς πόσιν ἦβας

87. (40.)

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

88. (70.)

Ἡ ὃ' ἔτι Δινομένη τῷ τ' Ὑροαδήῳ
τῶμενα λάμπρ' ἀ<πν>κέατ' ἐν Μυροσινήῳ;

89. (66.)

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

90. (78.)

ἄμμεσιν πεδάορον

91. (87.)

ἐγὼ μὲν οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

92. (48.)

οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλα τὸ νόημα

93. (94e.)

ἀπ πατέρων μάθος

VI.

S A P P H O.

1. (1.)*

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
παῖ Διός, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἴσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θυμόν·

5 ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
τῆς ἐμᾶς ἀνδῶς αἰόισα πῆλυι
ἐκλυες, πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
χρῦσιον ἤλθες

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

- ἄρμ' ὑπαξεύξαισα· καλοὶ δέ σ' ἄγου
 ὠκέες στρουθοὶ περὶ γᾶς μελαίνης 10
 πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠρανῶ αἰθέ-
 ρος διὰ μέσσω.
- αἶψα δ' ἐξίκοντο· σὺ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 ἦρε', ὅτι δηῦτε πέπονθα κῶττι 15
 δηῦτε κάλημι,
 κῶττι ἐμῷ μάλιστα θέλω γενέσθαι
 μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῦτε Πειθῶ
 μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ 20
 Ψάπφ', ἀδικήεις;
 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κωὺκ ἐθέλοισ(αν).?
- ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον 25
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
 θυμὸς ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

2. (2.)

- Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὠνήρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει καὶ πλασίον ἀδὺ φωνεύ-
 σας ὑπακούει 5
 καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μὲν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς γὰρ <ἐ>σφίδω βροχέως (σε), φωνᾶς
 οὐδὲν ἔτ' εἴκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα φέαγε, λεπτόν δ'

10 αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμηκεν,
ὀπάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἀκουαί.

ἔ δέ μ' ἰδρῶς κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
15 ἐμί, τεθνέκην δ' ὀλίγω 'πιδευ(ῆς)
φαίνομαι ἀλλά.

3. (3. 106.)

Ἄστéρες μὲν ἀμφὶ καλὰν σελάνναν
ἄψ ἀπυκρόπτοισι φαεννὸν εἶδος,
ὀππότα πλήθουσα μάλιστα λάμπη
γᾶν <ἐπὶ παῖσαν>
ἀοργυρέα.

4. (4.)

ἀμφὶ δ' ὕδωρ
<ὑπόθεν> ψυχρὸν κελάδει δι' ὕδων
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρρεῖ.

5. (5.)

ἔλθέ, Κύπρι,
χουσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἀβροῖς
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἴνοχοεῦσα.

6. (6.)

ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος

7. (7.)

σοὶ δ' ἐγὼ λευκᾶς ἐπὶ (βωμὸν) αἰγὸς
κάπιλείψω τοι

*8.

αἰθ' ἐγώ, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην.

9. (90.)

αἶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι

10. (47.)

τάδε νῦν ἐταίραις
ταῖς ἐμαῖσι τερπνὰ καλῶς ἀείσω.

11. [87.]

ὅτινας γὰρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται

*12.

ταῖς καλαῖς' ὑμῖν <τὸ> νόημα τῶμόν
οὐ διάμειπτον.

13. (8.)

ταῖσι <δὲ> ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμὸς,
παρ δ' ἴεισι τὰ πτερά

14.

. κατ' ἐμὸν σταλαγμόν

15. (11.)

τὸν δ' ἐπιπλάζοντες
. ἄνεμοι φέροιεν
καὶ μελεδῶναι.

16. (12.)

Ἄρτίως μ' ἄ χρυσοπέδιλλος Ἀὔως

17. (83.)

πόδας δὲ

ποικίλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον καλὸν ἔργον.

18. (84.)

. . . . παντοδαπαῖς μεμιγμέ-
να χρῶταισιν.

19.

ἀστέρων πάντων . . . ὁ κάλλι-
στος

*20.

ἢ τιν' ἄλλον

<μᾶλλον> ἀνθρώπων ἐμέθεν φίλησθα.

[21.] (135.)

Κεῖνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήμιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

22. (93.)

σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὀργᾶς
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφυλάχθαι.

23. (61.)

αἰ δ' ἤχες ἐσλῶν ἴμερον ἢ καλῶν,
καὶ μή τι φειπῆν γλῶσσ' ἐκόντα κακόν,
αἰδῶς κέ σ' οὐ κ<ατ>ῆχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίῳ.

24. (80.)

. πολλά μοι τὰν
Πωλυανακτίδα παῖδα χαίρων.

25. (66.)

χρῦσειοι <δ'> ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

26. (67.)

Λατὼ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.

27. (16.)

μνάσεσθαι τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

28. (14.)

Ἥράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθί, πάλαι ποτιά.

29. (27.)

σμικρά μοι πᾶσι ἔμμεν ἐφαίνεο κᾶχαρις.

*30.

(ἀλλά, μὴ) μεγαλύνεο δακτυλίῳ πέρι.

31.

Οὐκ οἶδ' ὅτι θεῶ· δύο μοι τὰ νοήματα.

32. (41.)

ὁ μὲν γὰρ καλὸς ὅσον ἰδῆν πέλεται <μόνον>,
ὁ δὲ κἀγαθὸς αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσσεται.

33. (54.)

. . ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθακὰν
τύλαν <κα>σπολέω μέλεα.

34. (15.)

πολλὰ δὲ . . .

ἀνάριθμα ποτήρια (καὶ φιάλαι) . .

35. (74.)

Ἔρως ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρυσὶν ἐμπεσὼν
φρένας (ἀμμετέραις) ἐτίναξεν

36. (75.)

ὡς δὲ παῖς πεδὰ ματέρα πεπτερόγωμα.

37. (36.)

Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδῶν

*38. (37.)

Ἔρως δηῦτέ μ' ὁ λυσιμελῆς δόνει,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

*39. (37.)

Ἄτθι, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότιμ.

40. (40.)

ὅτα πάννουχος ἄσφι κατὰγρει.

41. (25.)

χερρόμακτρα δὲ (κακ κομαῶν)
πορφυρᾷ καταυταμενάτ

. . ἀτιμάσεις,

<τά γ' > ἐπεμψ' ἀπὸ Φωκίας
δῶρα τίμια . . .

42. (24.)

"Αγε <δὴ> χέλυ διὰ μοι
φωνάεσσα γένοιο.

43. (26.)

καὶ πολλαῖς ὑποθυμίδας
πλεκταῖς (ἀμφ') ἀπαλαῖ δέρα

44. (122.)

Γελλῶς παιδοφιλωτέρα

45. (91.)

μάλα δὴ κεκορημένας
Γοργῶς

46. (94.)

βρενθείω βασιληίω

47. (20.)

ἀλλ' ἐὼν φίλος ἄμμιν
λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ συνοι-
κῆν ἐοῖσα γεραιτέρα.

48. 49. (79. 70.)

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κρατῆρ ἐκέκρατο,
Ἐομᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖς οἴνοχοῆσαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι<ά τ'> ἤχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἐσλὰ
τῷ γαμβροῦ.

*50. (55.)

Δέδυκε μὲν ἅ σελάννα
καὶ Πληιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὄρα,
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

51. (56.)

πλήρης μὲν ἐφαίνεται ἅ σελάννα·
αἶ δ' ὡς περὶ βωμόν ἐστάθησαν

*52. (46.)

Κρηῆσσαί νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπαλοῖσ' ἀμφ' ἐρόεντα βωμόν.

53. (46.)

πόας τέρεν ἄνθος μαλακὸν ματεῖσαι

54.

. αὐτὰ
(ὠρᾶ) στεφαναπλόκευν.

55. (39.)

ὄφθαλμοῖς δὲ μέλαις νυκτὸς ἄωρος

56.

χρυσοφάην θεράπαιναν Ἀφροδίτας

57. (62.)

Στᾶθι κ(άτ)αντα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις
ὀμπέτασον χάριν.

58. (58.)

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.

59. (58.)

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν

*60.

. . . . ἐμέθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

61. (50.)

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

62.

παρθένον ἀδύφωνον

*63. (128.)

Καθναίσκει, Κυθέρη', ἄβροσ "Αδωνις, τί κε θεῖμεν;
'καττύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε χιτῶνας.'

*64.

ᾧ τὸν "Αδωνιν.

65. (30.)

Φαισί δὴ ποτα Λήδαν ὑακίνθ(ω) πεπυκαδμένον
εὐρῆν ὦιον.

66. (21.)

ἐλθόντ' ἐξ ὄρανῶ πορφυρίαν περθόμενον γλαμύν

67. (22.)

Βροδοπάχες ἀγναὶ Χάριτες, δεῦτε Διὸς κόραι.

68. (88.)

. . . ὁ δ' "Αρεὺς φαισί κεν "Αφαιστον ἄγην βία.

69. (19.)

καθθανοῖσα δὲ κείσαι οὐδ' ἔ<τι> τις μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὐδέποτε' <εἰς> ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφανῆς κῆν "Αἶδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαυρῶν νεκύων ἐκπεποταμένα.

70.

οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσιδοῖσαν φάος ἄλιω
ἔσσεσθαι σοφίαν παρθένον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

71. (23.)

. τίς δ' ἀγροῖώτις τοι ἐπεμμένα
 σπολὰν . . . θέλγει νόον
 οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφυρῶν:

*72.

Ἑρῶν ἐξεδίδαξ' ἐ(κ) Γυάρων τὰν (τανυσι)δρομόν.

73. (29.)

. ἀλλὰ τις οὐκ ἐμὶ παλιγκότων
 ὄργᾶν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω

74. (81.)

. . σύ τε κάμὸς θεράπων Ἑρῶς

75. (42.)

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπαλᾶς Γυριννῶς.

76. (42.)

ἄσαροτέρας οὐδαμὰ πω, ῥαυνα, σέθεν τυχοῖσα

77. (44.)

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐραταῖς φόβαισιν,
 ὄρπακας ἀνήτοιον συνέρραισ' ἀπαλαῖσι χερσίν·
 εὐανθε(ί)α γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μακαίρα
 μᾶλλον (προσορῆν)· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. (43.)

ἐγὼ δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καί μοι . . τὸ λαμπρὸν
 ἔρος . . . ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχεν.

79. (45.)

ὁ πλοῦτος ἄνευ <τᾶς> ἀρετᾶς οὐκ ἀσινῆς πάροικος.

80. (54.)

καμ μὲν τε τύλαν κασπολέω.

81. (72.)

αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα

82. (86.)

δαύοις ἀπαλᾶς ἐτάρας
ἐν στήθεσιν

83. (77.)

Μεῦρο δηῆτε Μοῖσαι, χρύσειον λιποῖσαι

*84. (76.)

Ἔστι μοι καλὰ πάϊς, χρυσείοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μορφάν, Κλέϊς <μόν>α ῥαπατά,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν <ᾗ>παισαν οὐδ' ἔραυνάν

85. (53.)

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

86. (52.)

Τί με, Πανδιονίς ὦ ῥαυνα χελιδῶν

87. (31.)

. . . . ἀμφὶ (δ') ἀβροῖς λασίοισ' εὖ Fe πύκασσεν.

88. (32.)

Γλυκεία μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἰστόν,
πόθω δαμεῖσα παιδὸς βραδινὴν δι' Ἀφροδίταν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

89. (73.)

Ἵψοι δὴ τὸ μέλαθρον —

Ἵγμήναον —

ἀέρορετε τέκτονες ἄνδρες·

Ἵγμήναον.

γαμβρὸς ἐσέρχεται ἴσος Ἄρηνι,

ἄνδρὸς μεγάλῳ πολὺ μείζων.

†90. (69.)

πέροχος ὡς ὄτ' ἀοιδὸς ὁ Λέσβιος ἀλλοδαποῖσιν

†91. (35. 133.)

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕσδῳ

ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδροπῆες,

οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

*92.

οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὄρεσι ποιμένες ἄνδρες

ποσσὶ καταστειβοῖσι, χάμαι δέ τε πορφύρον ἄνθος

93. (68.)

Ἔσπερε, πάντα φέρων, ὅσα φαινολῆς ἐσκέδασ' αὖτως,

φέρεις οἶν, φέρες αἶγα, φέρεις (ἄπυ) ματέρι παῖδα.

†94.

ἴδωσομεν ἥσιν πατήρ.

95. (38. 110.)

Θυρωρῶ πόδες ἐπτορόγνιοι,

τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,

πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

96. (63.)

Ὀλβιε γαμβρέ, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἀρᾶο,
ἐκτετέλεστ', ἔχης δὲ παρθένον, ἂν ἀρᾶο.

97. (64.)

σοὶ χαρίεν μὲν εἶδος, ὕπατα <δὲ> . . .
μελλίχροος δ' ἐπ' ἱμεροῦ κέχνηται προσώπῳ
. . ἔρος . . .
. . . . τετίμακ' ἔξοχά σ' Ἀφροδίτα.

98. (71.)

ἦ ῥ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

*99. (78.)

χαίροισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γαμβρός.

*100. (34.)

Τίω σ', ὦ φίλε γαμβρέ, καλῶς εἰκάσδω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε μάλιστ' εἰκάσδω.

101. (49.)

χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γαμβρέ, πολλά.

102. (65.)

οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάις, ὦ γαμβρέ, τοιαύτα.

103. (51.)

᾿παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῖσ' οἴχη;

᾿οὐκέτι εἶξω, <οὐκέτι εἶξω> πρὸς σ', οὐκέτι εἶξω.'

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.]

104. (137.)

Παῖδες, ἄφρονος ἑοῖσα (τόδ') ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται.
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρό ποδῶν·
 Αἰθοπία με κόρη Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
 Ἐρμοκλει(δαία) τῷ Σαῦναϊάδα,
 ὃ σὲ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἧ σὺ χαρεῖσα
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

105. (138.)

Τιμάδος ἄδε κόμισ, τὰν δὴ πρό γάμοιο θανοῦσαν
 δέξατο Φερσεφόνας κύνεος θάλαμος,
 ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθάγι σιδάρω
 ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

106. (139.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κύρτον καὶ κόπαν, μνᾶμα κακοζοῖας.

VII.

STESICHORUS.

ΛΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑΙ.

1. (1.)*

. . . - - - ∞ - -
 ∞ - ∞ - ∞ - ∞ - ∞ - -
 - - - - - - - ∞ . .

Ἐρμείας μὲν ἔδωκεν
 Φλόγεόν <τε> καὶ Ἄρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας.
 Ἦρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

* Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae

2. (2.)

⊥ ∪ ⊥ ⊥ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪

σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας ἄλλα τε πέμματα
καὶ μέλι χλωρόν

3. (3.)

θρόσκων μὲν (ἄρ') Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
Μελέαγρος.

ΓΗΡΤΟΝΗΙΣ.

4. (5.)

∪ ⊥ ∪ ⊥ ⊥ ⊥ ∪ ⊥ ⊥
⊥ ⊥ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ⊥
⊥ ⊥ ⊥ ∪ ⊥ . .

σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθραίας,
Ταρτησοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρουνας ἀργυρο-
ρίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας

5. (7.)

∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ⊥
∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥

σκύφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγνου
πί' ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

6. (10.)

⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ⊥
⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ⊥
∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ⊥
∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪
∪ ⊥ ∪ ⊥ ⊥ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥
⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ . .

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσειον, ὕφρα δι' Ὀκεανοῖο κεράσας

ἀφίκοιθ' ἱεράς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἔρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παίδας τε φίλους·
 5 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
 ποσσὶ πάϊς Διός.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

7. (15.)

. . - - - - -
 - - - - -

. . κρύψαι δὲ ῥύγχος
 ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν

ΕΡΙΦΥΛΛΑ.

†8. (72.)

- - - - -

πάτρον' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα

ΙΔΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

*9. (24.)

- - - - -

ᾧκτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ΕΛΕΝΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Α.)

10. (46.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτειν ποτὶ δίφρον
 ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίλους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

ΠΑΛΙΝΩΙΔΙΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Β.)

11. (44.)

— ὀ ω ὀ ω ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ — ὀ ὀ ὀ ὀ —
 — ὀ ω ὀ ω ὀ —

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο πέργαμα Τροίας.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

†12. (96.)

ὀ ω ὀ ω ὀ ὀ ὀ ω ὀ ω ὀ
 — ὀ ω ὀ ω ὀ — ὀ ὀ ὀ — ὀ ω ὀ ω ὀ

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπασαμένα μετ' ἔμεῦ
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας καὶ θαλίας
 μακάρων

†13. (75.)

. . . ω ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ —

ὅταν ἦρος ὦρα κελαδῆ χειδῶν

14. (39.)

τοιάδε χορῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 ὑμνεῖν Φοῦργιον μέλος ἐξευρόντας ἀβρῶς ἦρος ἐπερ-
 χομένου.

15. (43.)

ὀ ω ὀ ω ὀ ω ὀ ὀ ὀ ω ὀ ω ὀ ὀ
 ὀ ω ὀ ω ὀ ὀ ὀ ω ὀ ω ὀ

τα δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κέρα βεβροτωμένος
 ἄκρον·

ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

ΠΑΔΙΝΑ.

16. (55.)

υ υ ε ω ε ε ω ε ε ω ε υ ε

"Άγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατ(ωνύμου)
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾶ φθεγγομένα λύρα.

17. (74.)

ε ω ε υ ε
- ε ω ε ω ε - ε ω ε ω ε -
ε υ ε - ε υ ε υ ε υ ε
υ ε ω ε ω ε υ ε ω ε υ ε -
ε ω ε ω . .

οὔνεκα Τυνδάρεος
ῥέξων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθεται ἠπιόδωρον
Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδαρέου κόραις
χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπεσάνορας.

18. (78.)

ε ω ε ω ε ω ε υ

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

19.

. . υ ε υ ω υ ε υ ε υ υ

μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

20. (71.)

- ε ω ε ω ε υ

αὐτόν σε, πυλαιμάχε, πρῶτον

21. (84.)

- ε υ ε - ε ω ε υ ε -

κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις <Ποσειδάν>

22. (68.)

.

. . μάλα τοι [μάλιστα]
 παιγμοσύνας <τε> φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων·
 κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδαο ἔλαχεν.

23. (79.)

.

ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν.

24. (80.)

.

θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

25. (77.)

.

θαδινούοι δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

VIII.

I B Y C U S.

1. (1.)*

.

*), Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianaе.

5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

ἼΗοι μὲν αἶ τε Κυθώνιαι
μαλίδες ἀρδόμεναι ῥοῶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κᾶπος ἀκήρατος, αἶ τ' οἴνανθίδες
5 ἀυξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν
οἴναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὦραν, ἅθ' ὑπὸ στεροπαῶς φλέγων
Θρηήκιος βορέας, αἰσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μα-
νίαισιν
ἐρεμνὸς (ἀστεμφῆς) κραταιῶς (πε)δόθεν (τι)νάσσει

10 ἀμετέρας φρένας.

ἀντ.

2. (2.)

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

ἼΕρος αὐτέ με κνανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὕμ-
μασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα
δίκτυα Κύπριδος <με> βάλλει·
ἧ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
5 ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραι
ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἱμιλλαν ἔβα.

3.

ω _ - _ ω _ ω _ - ω _ ω _ υ

φλεγέθων, ἔπερ διὰ νύκτα μακρὸν σείρια παμφα-
νόωντα

4. (3.)

_ - _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω

Αἰεί μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς

5. (4.)

_ ω _ - _ ω _ ω

_ ω _ ω _ ω _ ω

_ ω _ ω _ - _ ω _ ω _ ω _ υ

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος

καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

ἔ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. (7.)

_ ω _ ω _ ω _ -

_ ω _ ω _ υ _ υ _ -

μύρτα τε καὶ ἰα καὶ ἐλίχρυσος

μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρευνα δάφνα

7. (8.)

_ ω _ - _ ω _ ω _ - _ ω _ υ _ υ

τᾶμος ἄπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀηδόνας.

8. (15.)

- _ ω _ - _

ω _ ω _ - _ ω _ - _ ω _ ω _

γλαυκώπιδα Κασσάνδραν,

ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμου φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν

9. (27.)

± υ ± - ± υ ±
 υ υ ± υ ± υ ὀ
 ± ω ± ω ± ω ± -
 ± ω ± ω ± ω ± ω
 5 ± ω ± . .

τούς τε λευκίππους κόρους
 τέκνα Μολιόνας κτάνον,
 ἄλικας ἴσο(πάλους), ἐνιγνίους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὤέω
 5 ἀργυρέω.

10. (43.)

πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι

11. (37.)

οὐδὲ Κυάρας ὁ Μηδείων στραταγός

12. (52.)

- ± υ ± ω ± ω ± υ ± -

δαρὸν δ' (ἄνεω) χρόνον ἦστο τάφει πεπαγῶς.

13. (32. 33. 34.)

. . ω ± -
 υ υ ± - ± ω ± ω ±
 ± - ± ω ± - ±
 ± ω ± ω ± υ ± υ

παρὰ χέρσον

λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
 πρόσθεν νιν πεδ' ἀναριτᾶν
 ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

14. (51.)

υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± -

δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

15. (39.)

⟨ω ὤ ὤ⟩ ω ὤ ὤ ὠ ὠ
ὤ ὠ ὠ ὠ ὠ ὠ

⟨τάχα κέν τις ἀνήρ⟩ Ἐριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριον (ἐμοὶ) κορούσσοι.

16.

- ὤ ὠ ὠ - ὠ ὠ ὠ -

οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

IX.

PYTHERMUS.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

X.

ANACREON.

1. (1.)*

Γοννοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθή παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἵκευ νῦν, ἐπὶ Αἰθαίου
δίνησι θρασυκαρδίων

5

*) Numeri adiecti sunt editionis Bergkianae.

ἀνδρῶν ἐσκατόρα πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

2. (2.)

ὦ νάξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρῇ τ' Ἀφροδίτῃ
συμπαίζουσιν, ἐπιστρέφει δ'
ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρέων,
γουννοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.

5

10

Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ᾧ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. (3.)

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρέω,
Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοςκέω.

4. (4.)

ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ (κοεῖς),
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

5. (7.)

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηῶν
ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδ(ει)
<βρίθονται>, βαρὺν δ' ἄγριοι
χειμῶνες παταγεῦσιν.

6. (8.)

Ἔγω(γ) οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης
 βουλοίμην κέρας, οὐτ' ἔτεα
 πεντήκοντά τε κάκατον
 Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

7. (9.)

. . . . τί μῆν; πέται
 συρίγγων κοιλώτερα
 στήθεα χρισάμενος μύρω.

8. (37.)

οὔτος δηῦτε Θαλυσίοις
 τίλλει τοὺς κνανασπίδας.

9. (15.)

Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρῇ
 βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
 νήνι ποικιλοσαμβάλω
 συμπαίξειν προκαλεῖται·
 ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
 πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

*10.

. . . ἐπὶ δ' ἰαχεν
 Ζηνὸς ὑπερεφῆς δόμος
 (ζαχρειές).

11. (38.)

σὲ γὰρ
 φῆ Ταργήλιος ἐμμελέως
 δισκεῖν.

12.

Οὐ δηῦτ' ἔμπεδός εἰμι
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

13. (16.)

Ἡρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδου, νῦν δ' ἄβρωῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῆ φιλῆ κωμάζων πᾶιδ' ἄβρωῆ.

14. (5.)

ψάλλω δ' εἴκοσι χορδαῖς
<εὐφθογγον> μαγάδην ἔχων, ᾧ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβᾶς.

15. (17.)

Ἄρθεις δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

16. (18.)

. . . τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἠβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

17. (32.)

ἵπποθόρων (δὲ) Μυσοὶ
εὐρεῖν μεῖζιν ὄνων [πρὸς ἵππους]

18. (19.)

ξανθῆ δ' Εὐρουπύλη μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

19. (19.)

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ᾧσὶ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῆσι <δέσμ' ἦει> βοός,

νήπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπόλισιν
 κἀθελοπόροισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, 5
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς ἀχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,
 πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια φορέων καθέσματα, 10
 πᾶσι Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἑλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὐτῶς <ἐμφερέης>.

20. (20.)

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

21. (21.)

Ἐκ ποταμοῦ ἑπανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

22. (22.)

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὺγεσσι κούφαις
 διὰ τὸν Ἑρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ <παῖς ἐ>θέλει συνηβᾶν.

23. (23.)

<ὄς> μ' ἐσιδὼν γένειον
 ὑποπόλιον χρυσοφαιίνων περὺγων ἀήταις
 παραπέτεται.

24. (26.)

ἀσπίδα ῥίψ(ας) ποταμοῦ καλλιρόου (παρ' ὄχθας)

25. (122.)

. . . . ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγον ὥστε κόκκυξ.

26. (27.)

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράτιν εἰ κομήσει.

27. (28.)

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

28. (29.)

ὄνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

29. (30.)

οὐδ' ἀργυρῇ κώκοι' ἔλαμπε πειθῶ.

30. (39.)

〈ὁ〉 Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιγδέα.

31. (40.)

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε 〈τε〉 καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.

32. (41.)

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κέρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἦβη πάρα, γηράλειοι δ' ὀδόντες.
γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύξω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.
5 Ἀίδεω γὰρ ἔστι δεινὸς μυχὸς, ἀργαλῆ δ' ἐς αὐτὸν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοιμὸν καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

33. (43.)

ἔραμαι 〈δέ〉 τοι συνηβᾶν· χαρίεν γὰρ ἦθος (ἰσχεις).

34. (42.)

ἐμὲ γὰρ λόγων 〈ἐμῶν〉 εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

35. (51.)

. . . . μυθιῆται δ' ἀνὰ νῆσον, 〈ᾧ〉 Μεγίστη,
διέπουσιν ἰρὸν ἄστν.

36. (35.)

χήλινον ἄγγρος
 ἔχον πυθμένας (ἀγροίων) σελίνων

37. (36.)

. ἐσήμων ὑπὲρ ἐρμιάτων φορεῦμαι.

38. (37.)

πλεκτὰς δ'
 ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

39. (44.)

. ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν
 μανίαί τε καὶ κύδοιμοι.

40. (57.)

ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν.

41. (58.)

ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν

42. (59.)

. . . καὶ μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

43. (60.)

Παρὰ δηῦτε Πυθόμεανδρον κατέδυν Ἐρωτα φεύγων.

44. (61.)

Φέρον ὕδωρ, φέρον οἶνον, ὦ παῖ, φέρε δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
 στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ πρὸς Ἐρωτα πυκταλίζω.

45. (62.)

Ἄγε δὴ, φέρον ἡμῖν, ὦ παῖ, κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέξ' ἐρχέας ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου

κνάθους, ὡς ἀνυβρίστως ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

ἄγε δηῦτε μηκέτ' οὔτω πατάγω τε κάλαλητῶ
 5 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

46. (63.)

χθόνιον δέ μ' αὖτ' (ὄνειρον)

47. (64.)

<τὸν> Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρον μέλομαι βρύνοντα μίτραις
 πολυανθέμοις ἀεΐδειν· ὄδε γὰρ θεῶν δυναστής,
 ὄδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

48. (45.)

Μεγάλῳ δηῦτέ μ' Ἔρωσ ἐκοψεν ὥστε χαλκεὺς
 πελέκει, χιμερὴ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

49. (46.)

(Πρὸς Σμερδίην.)

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἔμωμον ἄνθος.

50. (47.)

. . . Θρηκίην σίοντα χαίτην

51. (48.)

Ἄπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. (49.)

ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
 γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
 ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοίθη.

53. (50.)

σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροῖ.

54. (52.)

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη (᾿λελίζων)

55. (53.)

*ἐπὶ δ' ὄφρυσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὄρτην ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.*

56. (65.)

*ἀλλὰ πρόπινε
ῥαδινοῦς, ᾧ φίλε, μηρούς.*

57. (54.)

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες

*58. (55.)

οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

59. (56.)

φίλη γὰρ εἶς ξείνοισ· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

60. (66.)

Ἦδυμελές χαρίεσσα χελιδοῖ

61. (67.)

Μνᾶται δηῦτε φαλακροῦς Ἄλεξις.

62.

αἰνοπάθην <ἴνα> πατριδ' ἐπόψομαι.

63. (73.)

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἔλαφροῦς.

64. (74.)

Ὅρσόλοπος μὲν Ἴσθου φιλεῖ μεναίχμην.

65. (75.)

οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν

66. (76.)

νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεος ὕλωλεν.

*67.

Ἄστερις, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

68. (77.)

βούλεται ἡπεροπὸς <τις> ἡμῖν εἶναι.

69. (78.)

ἐγὼ δὲ μισέω

πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ὄνσμοὺς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', (ῶ) Μεγίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

70. (79.)

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὕμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκεῖς δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί <σ'> ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

5 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἵπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

71. (80.)

Κλυθί μεν γέροντος, εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρη.

72. (82.)

<έν> μελαμφύλλω δάφνη χλωρῇ τ' ἐλαίη τανταλίξει.

73. (81.)

εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμιζονται τρίχες.

74. (Ep. 19.)

Ἀγκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδη, πρῶτον οἰκτίρω φίλων·
ὠλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουληίην.

75.

αἱ δέ μεν φρένες

ἐκκεκωφέαται.

76. (83.)

κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

77. (98.)

διὰ δέσσην ἔκοψε μέσσην, καθ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

78. (94.)

ἐγὼ δ' ἔχων σκύπρον Ἐρξίῳ
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

79. (95.)

στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

*80. (85.)

Ἔστε ξένοισι μειλίοις εἰοκότες,
στέγης <τε> μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

81. (86.)

Πάλαι κοτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

82. (84.)

καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἔγηνεν, ἀλλ' ἐγήματο.

83. (87.)

Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

84. (88.)

κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διξιῆσιν βαλῶν
ἥσυχος καθεύδει.

85. (89.)

Ἐρωῶ τε δηῦτε κοῦκ ἐρωῶ
καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

86. (90.)

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

87. (91.)

διὰ δηῦτε Καρικοουργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμενοι

*88. (92.)

Ὅ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.

89. (93.)

(Ὡ ραννὲ δῆ) λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

90. (69.)

Οὐ φιλέω, ὅς κρητῆρι παρὰ πλέω οἴνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἔρατῆς μνήσκειται εὐφροσύνης.

91. (68.)

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μένω σ' ἀδοιάστως.

92. (71.)

οὐκέτι Θρηϊκίης <παιδὸς> ἐπιστρέφομαι.

93. (72.)

οἴνοπότης δὲ πεποίημαι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

94. (Ep. 15.)

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβήην Ἀγάθωνα
 πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις·
 οὔτινα γὰρ τοιούδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 ἠνάρισεν στυγεροῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

95. (Ep. 14.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὔ τὸδε σᾶμα·
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

96. (Ep. 9.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

97. (Ep. 5.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης ἰδρῶσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔγγονοι ἐστήσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

98. (Ep. 6.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱὸς· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

99. (Ep. 7.)

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μυῖμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηιφίλου.

100. (Ep. 4.)

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῶ
Ναυκράτει, εὐχολᾶς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

101. (Ep. 10.)

Εὐχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἦπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίῃν προθύροις
Ἐρμῆ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

102. (Ep. 13.)

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δῶρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δοὺς δέ μιν εὐθυδικῶν Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθῆν.

103. (Ep. 16.)

Καὶ σέ, Κληνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ᾧρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτῆν ἐκλυσεν ἡλικίην.

[104.] (Ep. 3.)

Πρηξιδική μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφία.

[105.] (Ep. 2.)

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχώροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδα, μῦαμα ποδῶν ἀρετᾶς.

[106.] (Ep. 8.)

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέματα.

[107.] (Ep. 1.)

Ἢ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς ἢ τε παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη Γλαύκη τ' εἰς χορὸν ἐρχόμεναι
εἰς ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

[108.] (Ep. 17.)

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βοῦσι συνεξελάσης.

[109.] (Ep. 18.)

Βοίδιον οὐ γοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρωσ
γαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XI.

L A S U S.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο
 ἄλοχον Μελίβοιαν,
 ὕμνων ἀναγνέων Αἰολ(ῆ)δα
 βαρύβρομον ἄρμονίαν.

XII.

TELESILLA.

— — ∪ — ∪ —

"Αδ' "Αρτεμις, ᾧ κόραι,
 φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

XIII.

SIMONIDES.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

1. (9.)*

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

— — ∪ — ∪ — —
 — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ —
 — — ∪ — ∪ — — — ∪ — ∪ — ∪ —
 — ∪ — ∪ — ∪ — — — ∪ — ∪ —
 — — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — — — ∪ —
 — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ —
 — — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — ∪ — —
 — ∪ — ∪ — — — ∪ — ∪ — . . .

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
 εὐκλειῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianaе.

βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκος
ἔπαινος·

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρώς
οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμανρώσει χρόνος.
ἄνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκίεταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδα
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπῶς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

5

2. (2.3.)

Εἰς τὴν ἐπὶ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν.

υ υ υ υ υ υ υ

ἐβρόμβησεν θάλασσα.

ἀποτρέπουσι κῆρας

†3. (12.)

Σκόπα τῷ Κρέοντος Θεσσαλῷ.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

5

α'

Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν,
χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ
ψόγου τετυγμένον.

β'

οὐδέ μοι ἔμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται,
καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν
φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.

5 θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι
 μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
 ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
 πράξας γὰρ εὖ πᾶς ἀνήρ ἀγαθός,
 κακὸς δ', εἰ κακῶς, καὶ
 τοῦπὶ πλεῖστον ἄριστοι, τοὺς κε θεοὶ φιλέωντι.

γ'

10 τοῦνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν
 διζήμενος κενεὴν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν
 αἰῶνος βαλέω,
 πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδεος ὅσοι καρπὸν
 αἰνύμεθα χθονός·
 ἔπειτ' ὑμῖν εὐρῶν ἀπαγγελέω.
 πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
 15 ἐκὼν ὅστις ἔρδη
 μηδὲν αἰσχρόν· ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

δ'

ἔξαρχεῖ γ' ἐμοί,
 (ὅ κε) μὴ κακὸς μηδ' ἄραν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ'
 δυνασίπολιν δίκαν,
 ὕγιης ἀνήρ· οὐδὲ μὴ μιν ἐγὼ
 20 μωμάσομαι· τῶν γὰρ ἀλιθίων
 ἀπείρων γενέθλα.
 πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

4. (17.)

Ἀναξίλα Πηγίνω ἀπήνη.

— ∞ — ∞ — ∞ — ∞ —

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρεις ἵππων.

5. (20.)

Γλαύκῳ Καρυστίῳ πύκτη.

.. _ υ υ υ _ υ _
 _ υ _ _ _ υ _ υ _ _
 _ υ _ υ _ _ _ υ _

οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
 χεῖρας ἀντείνειτ' ἂν ἐναντί(ον) αὐτῷ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

6. (28.)

Ἀστύλῳ Κροτωνιάτῃ.

_ _ _ υ _ υ _ υ
 υ _ υ _ _ _ υ _ υ _ υ _ υ _ _
 υ _ υ _ υ _

τίς δὴ τῶν <γε> νῦν τοσάσδε
 πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
 ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

7. (18.)

_ υ _ _ υ _ υ _ υ _ _
 _ _ υ _ υ _ υ υ
 _ υ _ υ _ _ υ _ υ _ υ _
 _ _ _ υ _ _ υ _
 _ υ _ . .

ὥς ὁπότεν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκη
 Ζεὺς ἅματα τέσσαρα καὶ δέκα,
 λαθάνεμόν τέ μιν ὥραν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι
 ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
 ἄλκυνός.

8. (19.)

υ _ υ _ υ _ υ _ _
 _ _ υ _ _ υ _ υ _ υ _
 υ υ . .

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
 ἔλθων ἐς <εὔ>δενδρον ἀγλαὸν Διὸς
 τέμενος.

9. (11.)

— — — — —

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς

†10. (15.)

— — — — —
 — — — — —

ἱπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
 ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

†11.

— — — — —

κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμῶνιος ἀέρθη.

†12. (16.)

— — — — —

μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας

†13. (27.)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

δίδωσι δ' εὖ τὴν Ἑρμῆς ἐναγώνιος,
 Μαιάδος οὐραίας ἑλικοβλεφάρου παῖς· ἔτιγτε δ' Ἄτλας
 ἐπὶ ἰοπλοκάμων φίλων θυγατρῶν τάν γ' ἔξοχον εἶδος.
 ταὶ καλέονται Πελαιίδες οὐράνιαι.

- - - - -
 - - - - -

Ἄνθρωπος ἔων μήποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται αὔριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὕλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσειται·
 ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτεροῦγου μνίας
 οὕτως ἅ μεταστάσις.

18. (51.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἴες ἡμίθεοι,
 ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
 ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

†19. (52.)

- - - - -
 - - - - -

πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
 αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

†20. (54.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,
 αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·

ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·

κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἷ τ' ἀγαθοὶ

5 ὅστις τε κακός.

21.

- - ω - ω - -
 - υ - - - ω - ω - - - υ -
 - υ - υ - υ - - - ω - ω -

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποί σφας παράξαν ἔρωτες ναΐας
 κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

22. (50.)

Stropha.

- ω - ω - ω - υ - - - υ -
 - ω - υ - ω - -
 ω - - - ω - - - ω - -
 - ω - ω - -
 - ω - - - ω - ω - υ -
 - - υ - - - υ - υ - υ - υ -
 ω - ω - ω - ω - - - ω -
 - - - ω - -
 - ω - ω - ω - - - υ -

5

Epodus.

- υ - - - ω - υ -
 - ω - - - υ - - - υ - -
 ω - - - ω - υ - υ - υ
 - υ - ω - υ - υ -
 υ - ω - υ - υ - - - ω - υ -
 ω - - - υ - υ - υ
 - υ - - - ω - - - υ -

10

15

ὅτε λάρνακι [έν] δαιδαλέα ἄνεμος τε μὴν πνέων
 κινηθεῖσά τε λίμνα,

δείματί <τ'> ἤριπεν (οὐκ) ἀδιάντοισιν παρειαις

ἀντ.

ἀμφί τε Περσεί βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
 οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' ἄωταις·

5

γαλαθηνῶ δ' ἦθει κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
 δούρατι χαλκεογόμφῳ,
 νυκτὶ ἀλαμπεῖ κνανέῳ τε δυνόφῳ (ταθείς).
 (ἄλμαν) δ' ὑπερθεν τεῶν κομῶν βαθεΐαν
 10 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων
 φθόγγου, πορφυρέ(αισιν)
 κείμενος ἐν χλανί(σιν), προσ(έχων) καλὸν πρόσωπον.

ἐπ.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτῶν ὑπεῖχες οὔα.
 15 κέλομ' εὖδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω <δ'> ἄμετρον κακόν.
 μεταβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
 ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
 εὔχομαι (καὶ νόσφι) δίκας, σύγγνωθί μοι.

23. (18.)

± ∪ ± ∪ ±
 - ± - ± ∪ ± ∪ ±
 ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ∪ - ± ∪ ± ∪ ±

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πωτῶντ' ὄρονιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κνανέου
 ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν ἀοιδᾷ.

24. (18.)

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ∪ ± ∪ ± ∪ ±

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὄρωτ' ἀνέμων.
 ὅτις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γᾶρον
 ἀραρεῖν ἀκοῦσι βροτῶν.

25. (69.)

ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

26. (72.)

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει (κακ)ομαχάνῳ τέκεν

27. (73.)

ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερχθεν ἀγνὸν ὕδωρ

28. (74.)

Ἄγνὰ ἐπίσκοπε Κλειοῖ χερνίβων . . .
πολύλιστον ἀρύντεσσι νᾶ(μα), χρυσόπεπλ(ε),
εὐῶδες ἀμβροσίῳ ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ

29. 30. (75. 77.)

Ἄ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μὴ μοι καταπαύετ', ἐπεὶ περ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

31. (76.)

.. υ ± - ± υ ±
- ± υ υ ± υ ±

ὄμιλεϊ δ' ἄνθεσιν
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

32. (85.)

υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±
± ω ± υ ± υ ±
± υ υ ± υ ± υ ± ± υ ± υ

(ὁ δ' ἴκετ') ἐς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναί', ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύν(θρονος ἄστεος) Λεχαίου τ' ἄνασσειν.

33. (91.)

± υ υ ± ω ± - ± υ ± ω ..

καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παίδων μάτηρ, ἔλλαθι.

34. (94.)

υ ± υ ± υ ± ± ω ± υ υ -

Κορινθίοισιν οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

35. (7.)

- ± ω ± υ ±
υ υ ± ω ± υ υ ± υ ± υ

ἴσχει δέ με πορφυρέας
ἄλως ἀμφιταρασσομένας ὀρμημαγδός.

36. (26.)

υ ± υ υ ± υ ± υ υ ± -
- ± υ ± υ ± υ υ - ± υ ±

<Εὐρυδίκας>

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρουσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

37. (25.)

. . . - ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ∪ - ± ∪ ± -

ὅς δουρὶ πάντα

νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν

Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἴωλκοῦ·

οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἔεισε λαοῖς.

38. (29.)

- ± ∪ ± ∪ ± -
 ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± -
 ∪ ± - . .

φοινίκιον ἰστίον ὑγρῶ

πεφυρμένον πρηνὸς ἄνθει

ἐριθάλλον

39. (30.)

∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ∪ ∪ ± -

βιότου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθῶν.

40. (10.)

± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ± -
 ∪ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πίπυνος Λίνδου ναέταν Κλεό-
 βουλον

ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς

ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας

καὶ θαλασθαίαισι δίναις ἀντί<α> θέντα μένος στάλας;

ἅπαντα γὰρ ἔστι θεῶν ἤσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύουσι· μωροῦ φωτὸς ἄδε
βουλά.

41. (32.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5

Ἔστι τις λόγος

τὰν ἀρετὰν ναίειν δυσσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις·
(ἀγνὰν) δέ μιν (θεὰν) χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.

οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπιος,

5 ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδρῶς

ἔνδοθεν μόλη, ἴκη τ' ἐς ἄκρον

ἀνδρείας.

42. (83.)

τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρες ἐστύγειον πύρι.

43. (24.)

- - - - -

ᾧ ὕθρωπε, κείσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

44. (33.)

Οὔτις ἄνευ θεῶν

ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.

θεὸς ὁ πάμμητις· ἀπήμαντον δὲ

οὐδέν ἐστιν ἐν (ἀνθρώποις).

45.

. . . - - -

οὐκ ἔστιν κακὸν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγω δὲ χρόνῳ
πάντα μεταρρίπτει θεός.

46. (104.)

— υ — υ — υ —

ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

47. (105.)

υ — υ — υ — υ — υ — υ —

— υ — υ — υ —

παρὰ χρυσὸν ἐφθὸν ἀκήρατον
(οὐλο)μόλυβδ(ος ἑών)

48. (106.)

υ — υ — υ — υ — υ — υ —

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχεται τὸν φυγόμενον.

49. (107.)

— υ — — — υ — — — υ —

ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

50. (109.)

πόλις ἄνδρα διδάσκει.

51. (110.)

— — — υ — υ —

— υ — υ — υ —

πάσαισιν κορυθαλλίσιν
χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

52. (111.)

υ — υ — υ — υ — υ — υ —

τὸ γὰρ γεγενημένου οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

53. (116.)

— — — — —
 — — — — —

οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις.
 εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

54. (117.)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερο
 θνητῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
 τᾶς δ' ἄτερο οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

55. (119.)

— — — — —
 — — — — —

πορφυρέου
 ἀπὸ στόματος εἶσα φωνὴν παρθένου

56. (120.)

— — — — —
 — — — — —

εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
 χλωράχενες, εἰαριναί

57. (121.)

— — — — —
 — — — — —

Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδινόδμου,
 κυανέα χελιδοῖ

58. (124.)

.

ἔξελέγγει <δ'> ὁ νέος
 οἶνος οὐ τὸ πέρουσι δῶρον ἀμπέλου· ὁ δὲ μῦθος
 ὅδε κενεόφρων.

59. (59.)

ξεινοδόκων δ' ἄριστος
 ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

60. (125.)

.

τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλάθειαν βιάται.

61.

μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

62. (128.)

.

(εἰς') ἄλλα στίζοισα πνοιά.

63. (133.)

.

οὔτος δέ τοι ἴδυμον ὑπνον ἔχων

64. (147c.)

.

ἐνὶ δ' οἴῳ
 εἴκει θεὰ μέγαν ἐς δίφρον.

65. (123.)

ἱμερόφων' ἀλέκτωρ

66. (11.)

οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν

ΕΛΕΓΕΙΑ.

67.

εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος . . .
 δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

68. (59.)

(Εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.)

μέσσοι δ' οἳ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα νικητόντες,
 παιτοίης ἀρετῆς ἰδριες ἐν πολέμῳ.

οἳ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστρ, νέμοντες,
 οἳ περ' ἀλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
 χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καὶ σφιν ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

69. (60.)

ἐν δὲ τὸ ἀλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνὴρ·
 'οἷη περ' φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.'
 παῦροι μὲν θνητῶν οὐασι δεξάμενοι
 στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
 ἀνδρῶν ἦτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
 θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχη πολυήρατον ἠβῆς,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηροσέμεν οὔτε θανείσθαι,
 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ἦ, φροτιδ' ἔχει καμύτου.

νήπιοι, οἷς ταύτη κείται νόος, οὐδὲ ἴσασιν 10
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βίοτοι' ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίοτου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

70. (65.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦνος ἔχει.

71. (68.)

οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διουσίον οὐδὲ γίγαρτον.

72. (204.)

μνήμην δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
 ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

73. (227.)

Τὴν ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 ὠκὺς ἀπὸ Θορήκης ὀρνύμενος Βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ (ἐθάφθη)
 ζώῃ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένην,
 ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν 5
 θεομῆν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἐπικήδεια.

74. (148.)

Δίρφνος ἐδμηθήμεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἔφ' ἡμῖν
 ἐγγύθεν Εὐρύπου δημοσίᾳ κέχνηται.

[οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
 τροχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.]

*75. (149.)

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

[76.]

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν.

77. (150.)

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

78. (151.)

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

79. (152.)

Μνηῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψόμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἶδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

[80.] (155.)

Εὐκλέας αἶα κέενυθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμφ.

[81.] (157.)

ὦ ξεῖν', εὐυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νῆσος ἔχει Σαλαμίς·
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ἠυσάμεθα.

82. (158.)

Ἀχιλῆς ἔστακνίαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ἡνσόμενοι.

[δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀογαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὅστιά δ' ἄμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος
αὐτ' εὐεργεσίης μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.]

5

[83.] (160.)

Οὔτος Ἀδαιμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

[84.] (154.)

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κύνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνήασι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετῇ καθύπερθευ
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἴδεω.

85. (153.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηρόντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

[86.] (159.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀογαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

87. (165.)

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἴκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένας εὐρουχόρου Τεγέας·
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

88. (166.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὄδε τύμβος,
οἱ θάνου εὐμηλον θύομενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέλῃται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίην.

[89.] (163.)

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὄλεσαν ἥβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταί, πεξοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν,
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

[90.] (164.)

Τῶνδ' ἐ ποτ' ἐν στέρνοισι ταυργλώχιναις ὀιστοῦς
λοῦσεν φοινίσσα θυῶρος Ἄρης ψακάδι·
ἀντὶ δ' ἀκουτοδόκων ἀνδρῶν μναμεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόμισ.

91. (167.)

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
ἴεμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοί(ας) ἄκ(ρω) πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
ἀγρᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐμπροσθεν Σαλαμῖνος,
ῥαῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρηι,
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδε <φθιμένοις> γέρας ὀμφαλῶ ἀμφι
10 Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγρόρων.

[92.] (Inc. 2.)

Χαίρει' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κοῦροι Ἀθηναίων ἐξοχοὶ ἵπποσύνη,

οἷ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνόμενοι.

93. (168.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἐν πέλαγος, μία νύξ, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

94. (170.)

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἴδε κέκευθε κόνις·
ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐξ ἀτασθαλίην.

95. (172.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὴν ἄκοιτιν
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑπιπύργου
σήμανε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

96. (173.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτίρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

97. (64.)

Ἥερή Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἰστρου
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθῶν μακρὸν ὄραῖν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σχειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκυα νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος·
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερός νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν ἔ
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

98. (61.)

Φῆ τότε Προ(ωτ)όμαχος, πατρός περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκ' ἀφ' ἱμερτήν ἔπνεεν ἠλικίην·

ἦ Τιμηνορίδῃ, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.'

99. (63.)

Ἵστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Ποργῶ
δακρυόεσσα, δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
ἄνθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
ἄλλαν, σὺ πολιῶ γήραϊ καδεμόνα.'

100. (62.)

Αἰαῖ, νοῦσε βαρεία, τί δὴ ψυχῶσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένεις;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἤϊθρον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλογον.

101. (174.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

102. (176.)

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῆσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου ἀχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

103. (177.)

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε (ποθεῖ).

104. (178.)

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνατον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαροῖσιν· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

105. (180.)

Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφρυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

106. (209.)

Ἄργεϊος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται
νίκαις ἱπόβοτον πατρίδ' ἐπενκλεῖσας,
Ὀλυμπία δῖς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεξ' ἐν Νεμῆα,
τὰς δ' ἄλλας νίκαις οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμηῆσαι.

107. (182.)

Κρής γενεὰν Βρόταχος Γορτύμιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθῶν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

108. (184.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιτο βίου.

109. (185.)

Ἥ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὄστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσχω ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκίας·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ' ἀρίδηλος
Ὅσσα, Κιθαιρωνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

[110.] (169.)

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

[111.] (175.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόμισ, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθηνες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖτον ἐς ἀμφιζύτην.

[112.] (179.)

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαῖ', ἐρατῆς ἤβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μυῖμα δ' ἀποφθιμένοισι πατῆρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

[113.] (181.)

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατῆρ ἐπέθηκε θανόντι.

[114.] (183.)

Οὔτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὅς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

[115.] (189.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

[116.]

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες. ἄνθος εἰοιδῶν,
οἴνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

[117.] (Inc. 1.)

Οἶδε τριακόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρεῖν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
αὐχένιας οὐ σιγέσαντες. ὕπα ποδὸς ἵγνια πρᾶτον
ἀρμόδαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
5 ἄρσενι δ' Ὀθρηάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον
καρύσσει· Ἐθυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δὲ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

[118.]

Ἡμερὸ πανθέλιπτιρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τηίου ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτιῷ χόματι τοῦδε τάφου·
 ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος 5
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἐπ' ἀκρημόνων,
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραῖος
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. 10

119. (171.)

Οὔτος Ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἶνεκα Μουσῶν
 ἕμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἡμερον ἠρμόσατο.
 μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται οὐχ ὅτι λείπων 5
 ἠέλιον Αἰθῆς ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠιδέοισι Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θοῆκα λέλοιπε πόθον·
 μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτεροπέος, ἀλλ' (ἐρατεινὸν)
 βάρβιτον οὐδὲ θανῶν εὔνασεν εἰν Αἰδῆ. 10

Ἀναθηματικά.

[120.] (187.)

Ἡ μὲγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἠνίκ' Ἀριστο-
 γείτων Ἴππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

121. (189.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

[122.] (190.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

123. (193.)

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
 Ἕλληνες Μήδοις σύβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δηίων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρὸς
 ῥύσατο βαρβαρικῆς Δωρίδ' ἄλισσομένην.

124. (194.)

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιατᾶν
 ἐστάθην εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονία·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

125. (198.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
 Πανσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

[126.] (199.)

Τόνδε ποθ' Ἕλληνας, νίκας κράτει ἔργῳ Ἄρης,
 εὐτόλμῳ ψυχᾶς λήματι πειθόμενοι,
 Πέσσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῳ Ἑλλάδι κοινὸν
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

[127.] (196.)

Φημὶ Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
 παῖδας Δεινομένους, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
 [ἔξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
 Δαρειοῦ χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,]
 5 βάροβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλήν δὲ παρασχεῖν
 σύμμαχον Ἑλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

[128.] (162.)

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν
 καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,

οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
 ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστανεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν
 πληγεῖς ἀμφοτέραις χερσὶ κρᾶται πολέμου.

5

129. (203.)

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
 Ἄντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
 Ξεινοφίλου δὲ (τόθ') υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
 πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ·
 ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
 ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

5

130. (206.)

Γνώθι Θεόγνητον προσιδῶν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἔστεφάνωσε πόλιν.

131. (207.)

Στροΐβον παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
 Ἐριῆ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγηθέα, τῆς ἐν ἀροστῶ
 σὴν εὐεργεσίην τῶ προσιόντι λέγω.

132. (210.)

Πατρίς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πῦξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

133. (211.)

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

134. (212.)

Εἶπὸν τίς, τίνοσ ἐσσί, τίνοσ πατρίδοσ, τί δ' ἐνίκης;
 'Κασμύλοσ, Εὐαγόροσ, Πύθια πύξ, 'Ρόδιοσ.'

135. (213.)

'Ανθηγεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιοσ ὅσπερ ἐνίκα
 ἐν Δελφοῖσ (ποσί) Νικολάδασ,
 καὶ Παναθηναίοισ στεφάνουσ λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοισ
 ἕξ(ῆσ) ἀμφιφορέασ ἐλαίου.
 5 'Ισθμῶ δ' ἐν ζαθέα τρισ ἐπισχερῶ (οἶδεν ἐλόντα
 ἀκτὰ Ποντομέδοντοσ ἄθλα).
 καὶ Νεμέα τρισ ἐνίκασεν, καὶ τετρακίσ ἄλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ (Τεγέα) καὶ ἐν Αἰγίνα κρατερεῖ τ' 'Επιδαύρω
 10 καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμω.
 ἐν δὲ Φλειοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσασ
 ἠΰφρανεν μεγάλην Κόρινθου.

136. (215.)

'Αρτέμιδοσ τόδ' ἄγαλμα — διηκόσιαί γὰρ ὁ μισθὸσ
 δραχμαὶ τὰ Πάρια, τῶν ἐπίσημα τράγοσ —
 ἀσκητ(ῶσ) ἐποίησεν 'Αθηναίησ παλάμησιν
 ἄξιοσ 'Αρκεσίλασ υἱὸσ 'Αριστοδίκου.

137. (216.)

Κρήσ' Ἀλκων Διδ(ύμου) Φοίβῳ στέφοσ' Ἴσθμῖ' ἐλῶν πύξ.

138. (217.)

Τόνδ' ἀνέθηχ' 'Ερμῆν Δημήτριοσ, ὄρθια δ' οὐχί,
 ἐν προθύροισ.

139. (218.)

Γράψε Πολύγνωτοσ, Θάσιοσ γένοσ, 'Αγλαοφῶντοσ
 υἱὸσ περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

140. (221.)

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

141. (223.)

Πρόσθε μὲν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθυῶς ἐξ Ἄργεος ἐς Τεγέαν ἔφερον.

142. (Inc. 6.)

Εὐχεο (σοῖς) δώροισι, Κύτων, θεὸν ᾧδε χαρῆναι
Λητοίδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις χαρίτων, (αἷσι πόλιν) στεφανοῖς.

143. (225.)

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι· δίχα <δε> σφισιν . . .

[144.] (200.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπανμένα δακρυόεντος
νηῶ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνου ἐν δαῖ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

[145.] (202.)

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

[146.] (205.)

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις

αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἁώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν . . .
5 οἱ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν· (εὖ τούσδ') Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηρεῖτο γλυκερὰν ὕπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἠδὲ πνεῦμα χέων καθαρῶς ἐν ἀύλοισ·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλου μελίγηρον Ἰππόδικος,
10 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς,
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, ἰστεφάνων θεῶν ἕκατι Μοισᾶν.

[147.] (208.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὠπις Ἀθήνης,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας ἀύλους
τούσδε σὺν Ἠφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεῖς ἰμέρω Βρύσσωνος.

[148.] (Inc. 5.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόμῃ τῆδε
τίμησ' εὐνοίας εὐσεβίας θ' ἔνεκα.

[149.]

Ἰσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην,
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνη,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλα.

[150.] (201.)

Οὔτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν
ἦσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρον ἀυτά τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

[151.] (214.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

[152.] (219.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν,
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

[153.]

Βοίδιον ἠύλητροῖς καὶ Πυθιάς αἴ ποτ' ἐρασταί
σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

[154.]

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄστυ κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἕγνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἔκτο λέων·
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σγέθε χειρὶ 5
ἠράξεν, καναχῆ δ' ἴαγεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θῆρ
μεῖναι, ἄν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθτυεν ὄρος,
δεῖσας ἠμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὃς τάδε Πείῃ 10
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

[155.]

Βωμοὺς τοῦσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον Μούσης εἶλε κλέος τραγικῆς.

[156.]

Τίς ἄδε; 'Βάκχα.' Τίς δέ νιν ξέσε; 'Σκόπας.'
Τίς δ' ἐξέμηγε, Βάκχος ἢ Σκόπας; 'Σκόπας.'

[157.]

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀπτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηγέων ὁ Λίνδιος.

[158.]

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Ἄσκριος ὁ Θούριος.
Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; Ναι, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
δεινῶ γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.

159. (66.)

ὁ τοι χρόνος ὄξυς ὀδόντας
πάντα (καταψήγει καὶ τὰ βιαιότατα.

160.

Σῶσος καὶ Σωσώ, σῶτ' ερ, σοί) τάνδ' ἀνέθηκεν,
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

161. (186.)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

162. (288.)

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐξίκετο δεῦρο.

163. (230.)

Μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου καὶ σθένος ἰχθύος
πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

164. (231.)

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δειπνον Ἐπειῶ.

[165.] (229.)

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου νῖον ἄειδε·
νῖον Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

[166.] (224.)

Φοῖβος ἐσαγεῖται <τοῖς> Τυνδαριδῆσιν ἀοιδῆς,
ἂν ἄμετροι τέτιγες ἐπεστέψαντο χορῶνφ.

[167.]

χρυσῶ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμῶσιν.

EPI GRAMMATA A SCHNEIDEWINO SIMONIDI ATTRIBUTA

1. (156.)

Τούσδε πο(θεῖ) φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Ὀποίεις.

2. (161.)

ἀμφί τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
θύόμενοι χῶραν, ἄνδρες ἀρηιθίοι.

3. (188.)

Δεσμῶ ἐν ἀχνυόεντι σιδηρῶ ἔσβεσαν ὕβριν
παῖδες Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμου
ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

4. (192.)

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεᾶς Ἀσίας ἀπὸ χῶρας
παῖδες Ἀθηναίων τῶδέ ποτ' ἐν πελάγει

ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

5. (195.)

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν
δουλοσύνης στυγερᾶς ἠυσάμενοι πόλιας.

XIV.

TIMOCREON.

1.

Stropha.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Epodus.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

στρο.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνεῖς
ἢ τύγε Λευτυχίδα, ἐγὼ δ' Ἀριστείδα ἐπαινέω
ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἓνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,
ἀντ.

5 ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξεῖνον ἔοντα
ἀργυροῖσι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
εἰς πατρίδ' Ἰάλυσον·
λαβῶν δὲ τρί' ἀργυρίου τέλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,

ἐπφδ.

τοὺς μὲν κατάργων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
καίνων,
ἀργυρίων ὑπόπλεως· Ἴσθμοῖ δ' ἐπανδόκευε γελοίως 10
ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἴσθμιον κηῦχοντο μὴ ὦραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

2.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
∪ ∪ ± - ± ∪ ±
± ∪ ± - ± ∪ ± ∪

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,
ὡς εἰκὸς καὶ δίκαιον.

3.

± ∪ ± ∪ ± ± -
- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
- ± ∪ ± - ± ∪ ± -
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

5

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοισιν ὀρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνον κόλουρις·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

5

4.

∪ ± - ∪ ±

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

5.

⊕ ⊙ ⊕ ⊖ ⊕ ⊙ ⊕ ⊙ ⊕ ⊖ ⊕ ⊙ ⊕ ⊖ ⊕ ⊙ ⊕ ⊖
 ⊕ ⊙ ⊕ ⊙ ⊕ ⊙ ⊕ ⊖ ⊕ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕

Ὁφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάσῃ
 μήτ' ἐν ἠπειρῷ φανῆμεν,
 ἀλλὰ Τάροταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
 <ἔστ'> ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

6.

ᾧ συμβουλεύειν γέρος ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

[7.]

Κῆρία με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
 οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κῆρία φλυαρία.

.XV.

C O R I N N A.

Γ Ε Ρ Ο Ι Α.

1.

⊙ ⊙ ⊕ ⊙ ⊕ ⊙ ⊕

καλὰ γεροῦ' ἀεισομένα
 Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις·
 μέγα δ' ἐμὰ γέγραθε πόλις
 λιγυροκωτίλαις ἐνόπαις.

8.

υ ± ± υ ± υ ±

πόλιν δ' ἔπραθ' ὁ μὲν προφανείς.

9.

υ υ υ ± -

γλυκὸν δέ τις αἰείδων

10.

υ ± υ ± -

πελέμεσσι δονεῖται.

11.

± υ ± υ ± υ ±

± υ ± υ ± -

παῖδα γὼν θέλωσα φίλαις
ἀγκάλαις ἐλέσθαι

12.

. . ± υ ± υ

± υ ± ± υ ± υ

υ υ ± ± υ ±

± υ ± ± υ υ ±

μέμφομαι δὲ

καὶ λιγυρὰν Μυρτίδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φῦσ' ἔβα
Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

13.

ἢ διανεκῶς εὐδεις; οὐ μὲν πάρος ἦσθα, Κόριννα, . . .

14.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μωσοφίλητε

XVI.

L A M P R O C L E S .

1.

± ∪ ± ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

Παλλάδα περσέπτολιν κλήζω πολεμαδόκον άγνάν,
 παῖδα Διός μεγάλου δαμάσιππον.

2.

. . ± ∪ ± -
 ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

αίτε ποταναῖς
 δμώννμοι πελειάσιν αἰθέρι κείσθε.

XVII.

P R A T I N A S .

1.

∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ - ∪ ∪
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ± ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ±
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ∪ ∪ ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ - ± ∪ - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± . . .
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ -
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ± ∪ ±

5

10

15

υ _ _ υ _ υ _ υ _ υ _
 _ υ _ _ υ _ _ υ _ _
 _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _
 _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
 τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταρα θυμέλαν;
 ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος· ἐμὲ δεῖ κελαιεῖν, ἐμὲ δεῖ πα-
 ταγεῖν

ἀν' ὄρεα θύμενον μετὰ Ναϊάδων

5 οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.

τὴν αἰοιδὴν κατέστασε Πιερίξ βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
 ὕστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐστ' ὑπηρέτας.

κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει
 παροίνων

ἔμμεναι στρατηλάτας.

10 παῖε τὸν φροναίου

ποικίλου (πνοᾶν) ἔχοντα·

φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,

λαλοβαρυόπα παραμελορρυθμοβάταν θ',

ὑπα<ι> τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.

15 ἦν ἰδοῦ· ἄδε σοι δεξιὰ

καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε·

μισσόχαιτ' ἀνάξ, ἄκουε τὴν ἐμὴν Δώριον χορείαν.

2.

υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _

Λάκων ὁ τέτιξ εὐτυκος ἐξ χορόν.

3.

. . . υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _

οὐ γὰρ ἀνλακισμένην ἀρῶν, ἀλλ' ἄσκαφον ματεύων

4.

± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 υ ± ± ± υ ± ± υ ± ± υ ± ± υ ±

μήτε σύντονον δίωκε μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἴαστι μοῦσαν,
ἀλλὰ τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις Αἰολίς ἀρμονία.

XVIII.

D I A G O R A S.

1.

Εἰς Ἀριάνθην Ἀργεῖον.

υ ± υ ± υ ± υ ± ± υ ± ±
 - ± υ ± υ ±
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± ±

Θεός, θεός πρὸ παντὸς ἔργου βροταίου
νωμᾶ φρέν' ὑπερτάταν·
αὐτοδαίης δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἔρπει.

2.

Εἰς Νικόδωρον Μαντινέα.

υ ± υ ± υ ±
 υ ± υ ± υ ± ±

Κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν
τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

XIX.

C Y D I A S.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

εὐλαβ(εὔ δέ) μὴ κατέναντα λέοντος
 νεβροῦς ἐλθὼν μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν.

XX.

H Y B R I A S.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 { ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 { ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

α'

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρου καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός·
 τούτῳ γὰρ ἄρω, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
 τούτῳ δεσπότας μυοῖας κέκλημαι.

5

β'

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρου καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
 πάντες γόνυ πεπτηῶτες (ἀ)μὸν
 <αἰεὶ σέβοντι προσ>κυνέοντί <τε> δεσπόταν
 καὶ μέγαν βασιλιᾶ φωνέοντες.

10

XXI.

P R A X I L L A.

ΔΙΟΤΡΑΜΒΟΙ.

1.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

2.

ΑΔΩΝΙΣ.

ἑκάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
 δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
 ἠδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

3.

Ἄδμητου λόγον, ᾧ 'ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχευ, γνούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

4.

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ᾧ 'ταῖρε, φυλάσσεο.

*5.

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

ἜΩ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
 παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνεργθε νύμφα.

XXII.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. (1.)*

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± - ± ∪ ±

Ὀλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορευ
 σύν τ' ἐπιζάλω τύχη ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
 οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφην.

2. (3.)

- ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± ∪ ± ± ∪
 ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ±

θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
 μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
 ὕλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. (2.)

± ∪ ± - ± ∪ ± ± ∪ ± ± ∪ ± - ± ∪ ± -

ὥς δ' ἄπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώ-
 πων βιάται.

†4. (5.)

- ± ∪ ± ± ∪ ± ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ±
 ± ∪ ± - ± ∪ ± . .

ξανθότριχα μὲν Φερένικον
 Ἄλφεον παρ' εὐρυδίαν πῶλον ἀελλοδρόμον
 εἶδε νικάσαντα.

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

†5. (7.)

. . . - - - - -

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

†6. (8.)

- - - - -
- - - - -

Νίκα γλυκύδωρος . . .

ἐν πολυχρόσῳ <δ'> Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει
τέλος

ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

ΥΜΝΟΙ.

7. (10.)

- - - - -
- - - - -

ἄλκιυ τέκος ἀμέτερον,

μειζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέργκτοισιν ἴδον.'

ΠΑΙΑΝΕΣ.

8. (12.)

- - - - -
- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

5

10

- τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνην μεγάλην,
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
 5 γυμνασίων τε νέοις ἀγλῶν τε καὶ κόμων μέλειν·
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
 ἀραχνᾶν ἴστοι πέλονται·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·
 χαλκεῖν δ' οὐκ ἔστι σαλπύγγων κτύπος·
 10 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
 ἄμὸν ὅς θάλλει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βροίθοντ' ἀγυαί, παιδικοὶ θ'
 ὕμνοι φλέγονται.

9. (13.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 - - -

ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.
 οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

10. (18.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 5 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

- Εἷς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
 θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ διατελεῖν δύναται βίον·
 (ὅς) δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
 τὸ δὲ παρ' ἁμέρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
 5 ἐὼν ἰάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

11. (18.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

τί γὰρ ἔλαφρον ἔτ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

12. (19.)

- - - - -
- - - - -
- - - - -

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν
ἄλλους.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

13. (20.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει
χρυσόν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

14. (21.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἴτανίας
χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

15. (23.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

εὖτε

τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι
τοῖσδε τοῖς νεανίαις λευκὸν ἀντείνασα πῆγυν.

†16. (24.)

⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥ ⊙ ⊥

ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ὄραξ.

†17. (25.)

⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥
⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥

σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούμφω
παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

18. (26.)

⊥ ⊥ ⊙ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥
⊥ ⊙ ⊙ ⊥ ⊙ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥
⊥ ⊙ ⊙ ⊥ ⊙ ⊙ ⊥ ⊥ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥
⊥ ⊙ ⊥ ⊥ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥ ⊥ ⊙ ⊙

γλυκεῖ' ἀνάγκα

σευομένα κυλίκων θάλησι θυμόν·
Κύπριδος δ' ἐλπίς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροισι.

5 ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας.
αὐτ(ίχ' δ) μὲν πόλεων κρηδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ·

χρυσῶ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι,
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα <καρπὸν>

10 νᾶες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὥς πίνοντος ὀρμαίνει κέαφ.

19. (27.)

⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥
⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊥ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥ ⊙ ⊥

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς οὔτε πορφύρει
 τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
 Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος
 ἠδύς.

20. (34.)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον (δαίμων
 ἔ)δωκεν

πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιορκόταφον
 γῆρας ἱκεῖσθαι, πρὶν ἔγκύρσαι δῦα.

21. (6.)

— — — — —

ᾠ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι

*22. (30.)

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5

ᾠ Τρῶες ἀρηίφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέο-
 κεται,

οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ
 κεῖται κηχεῖν

πᾶσιν ἀνθρώποισι δίκαν ὀσίαν ἀγνάν,
 εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς θέμιδος·

ὀλβίων παῖδες

οἳ νιν εὐρόντες σύνοικον·

5

23. (4.)

. . . - - - - -
 - - - - -

φάσωμεν . . .

. . . πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·

πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὀμιλεῖ.

24. (22.)

- - - - -

Ἦ Περιίλειτε, (τ᾽) ἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὐ σ' ἔλπομαι.

25. (32.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - . . .

ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ᾧ δέ

τ' ἔφα·

ἄυτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται

δίκαιοι

φῶτες·

26. (33.)

- - - - -
 - - - - -

οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων [εἰσὶ] καὶ ἄνατοι,
 οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

27. (35.)

. . . - - - - -
 - - - - -

οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
 βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

28. (36.)

. . . - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

θνατοῖσι δ' οὐκ ἀνθαίρετοι
 οὐτ' ὄλβος οὐτ' ἄκαμptos Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἶσα.

29. (37.)

- - - - -

εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

30. (38.)

- - - - -

μελαγκευθῆς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου

31. (39.)

- - - - -

τὰν ἀχειμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον

32. (40.)

- - - - -

Ἐκάτα δαδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ

33. (15.)

- - - - -
 - - - - -

Ποσειδάμιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα
 χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες

34. (42.)

τῶν ἀβροβίων Ἰώνων ἄναξ

35. (43.)

χρυσὸν βροτῶν γνώμασι μανύει καθαρόν.

36. (60.)

ὄργαί μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαί.

37. (41.)

πλήμμυριν πόντου φηγῶν

38.

δυσμενέων δ' αἰδήσ

39. (59.)

νωμᾶται δ' ἐν ἀτρογέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[40.] (28.)

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
 πρόφρων (Κραναϊδῶν) ἡμερόεντα χορὸν
 αἶεν ἐποπτεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
 Κηίῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

[41.] (29.)

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων πισοτάτῳ Ζεφύρῳ.
 εὐξαιμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα
 λιμνήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

καλεῖται δ' ἐν<ι> κόλποισι γαίας
ἄγεα <βροτ>οῖσι προχέων Ἀχέρων.

4.

— ± ∪ ± ∪ ∪ ∪ ±
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± —
∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± — ± ∪ ± —

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἴνου;
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν (ἀπ' οὖν ὄλοντο),
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέος

6.

. . . ± ∪ ± ∪ ±
— ± ∪ ± ± ∪ ± ± —
— ± ∪ ± . . .

κλυθί μοι, ᾧ πάτερ,
θαῦμα βροτῶν, τᾶς ἀειζών
ψυχᾶς μεδέων.

7.

∪ ± ∪ ± ∪ ± — ± ∪ ± ∪ ±

γλυκὴ γὰρ θέρους ἀνδρὸς ὑποσπείρων προκίδων πόθῳ

XXIV.

ARIPHRON.

ω ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -
 - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±
 ± υ ± - ω υ ± - ± υ ± υ ± υ ± - υ ± υ ± -
 ω ± ω ± ω ± υ
 υ ± ± ± υ ± - ± ω ± ω ±
 υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±

5

Ἐγεία, προσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό-
μενον

βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἶης·

εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ
πόθων

οὐς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν,

5

ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,

μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ἐγεία,

τέθαλεν πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαρος.

σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXV.

LICYMNIUS.

1.

± υ ± - ± ω ± ω ± -

μυρίαῖς παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρούει.

2.

.

Ἄχέρων

ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3.

- - - - -
 - - - - -

Ἵπνος δὲ χαιρών ὀμμάτων ἀνγρᾶς ἀναπεπταμένοις
 ὕσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

.

- - - - -

.

.

5

- - - - -

.

λιπαρόμματα μᾶτερ ὑψίστα, θρόνων
 σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεία ποθεινᾶ,
 πραυγέλωσ Ἰγίεια

τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,

5 ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXVI.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

.

.

.

κατὰ χειρὸς δ'
ἦλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ προχόρῳ
φέρων ἐπέχευεν·
εἴτ' ἔφερε στέφανον λεπτῆς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
κλάδων δισύναπτον.

2.

εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέγχι οὐ πλῆ-
ρωσαν οἶκον.

ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ', ὀξυβάφων πλήρεις
σύν τε χλιδῶσαι

παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε- 5
ασματίοισιν.

πάφερρον ἐν κανέοις μάζας χοινόχροας ἄλλοι.

<τοῖς> δ' ἐπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κἀκκαβος, ᾧ φιλότας,
ἄλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον

πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά τινες ἄριστον,
γογγροιοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπέες· ἐπ' αὐτῷ δ'
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκνηλος. 10

μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ναρκίον ἄλλο, . . .

.. παρῆς ἕτερον πῖον ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυπο-
δείων

<τῶν> ἀπαλοπλοκάμων· θερμοῦς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὄλος (νῆστις) συνόδων πυρὸς . . . 15

.. ἔπειτα βαθμοῦς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ᾧ φίλε, κᾶξανθισμέναι καρίδες αἱ κυφαὶ παρ-
ῆλθον.

θρονυματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ' (ἰδυφά-
συγγες) . . .

πύρονων τε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακιάβου
γλυκ(όξεες) . . .

20 ὀμφαλὸς θοΐνας καλεῖται παρὰ γ' ἐμὴν καὶ τίν, σάφ'
οἶδα.

(ὕστατα) ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθές τι (δέμας) θύνηνου
μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν,

θερμ(οῦ) ὄθ(ι) γλυφ(άνοις) τετμημένον εὐθύς (ἐβάφθη)·
τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοις) διανεκέως ἐπαμύν(ειν)

εἶπερ εἶμιν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.

25 ἀλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν, θοΐνα παρήης, ὅτε παλάξαι δύνατ'
ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.

πάντα παρήης ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμὸν
σπλάγγρον, ἔπειτα δὲ νῆστις

δέλφακος οἰκετικῆς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφύς καὶ
μινυρίγματα θερμά·

καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθηνος (γα-
λακτο)τρόφου πνικτῆς ἐρίφου παρέθηκεν·

30 εἶτα δῖεφθ' ἀκροκόλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν

λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυ-
μάτιόν τε σεσιλφισμένον.

ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά <τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
ἅ δ' ὑπερ(ωμόκρεως) χορδὰ γλυκίστα

μιξεριφαρογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτω <ν σὺ
μέν>, ᾧ φιλότας, ἔσθοις κε· λαγῶα
δ' ἔπειτ' ἀλεκτρούωνων τε νεοσσοί.

35 περδίκων φασσέων τε χύδαν ἤδη [δὲ] παρεβάλλετο
θερμὰ πολλὰ . . .

καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ'
ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον,
τό κε τυρὸν ἅπας τις

ἤμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἤδη

βρωτύος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἤμεν ἐταῖροι,
 τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγγέοντες 40
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτρίμμα<τά> τε . . . λαμπρὰ
 σινδονυφῆ, δίδοσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίοδμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

3.

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαραυγεῖς
 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας.
 ταῖσι δ' ἐν μέσαις [ἐγ]καθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, ἔ
 λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς
 ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
 συγκαλύπτων ὕψιν αἰσχύνας ὑπο, μὴ κατίδη τις
 μηλογενὲς πῶυ λιπόντ' ἀνάγκαις
 ξηρὸν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοισι παραῖς·
 τῷ δ' ὄνομ' ἦξ ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον
 μαλεραῖς
 . . τὰν δεξαμέναν ὅ τι κα διδῶ τις· ἂ Ζανὸς καλέοντι 10
 τρώματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγῆς πεφρυγ-
 μένον
 πυρβρομολευκερεβινθο(ξάνθωμ' ἐκκροτον) ἀδὺ
 βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηριοδησίγας παρ-
 εγίνετο τούτοις
 σταιτινοκογχομαγῆς (χὼ ψαιστ)ελαιοξανθεπιπαγκαπύρω-
 τος χοιρίνας.
 ἀδέα δὲ . . . κνκλώθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα,
 καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

τυρακίνας δὲ γαλάκτι καὶ μέλι συγκρατάφυρτος ἦς ἄμυ-
λος πλαθανίτας·

σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σα-
σαμόπαστα

πέμματα, κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμειγείς ἀπαλαῖς θάλ-
λοντες ὥραις,

20 ῥᾶ τ', ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐδων . . . τε
τρώχθ' ἄτε παισὶν

ἀδὺν (ἔδειν) κάρυ', ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον <ἔμεν>· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί
τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·

ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρημάτιον, καὶ θαύ-
μασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤγησαν <περισσῶς>.

4.

σὺ δὲ τάνδε Βακχία<ν>

εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·

πραῦ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοῦς ἐπὶ τέρφιν
πάντας ἄγει.

5.

πίνετο νεκτάρειον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς (κοίλων)
κεράτων·

ἐβρέχον<το> δὲ κατὰ μικρόν.

ΚΥΚΛΩΨ.

6.

- - - - -
- - - - -
- - - - -

ᾧ καλλιπρόσωπε

χρυσοβόστρυχε Γαλάτεια,

χαριτόφωνε, θάλος ἐρώτων.

7.

- - - - -

οἶώ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

8.

.

ἔθυσας; ἀντιθύση.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

9.

.

Γάμε θεῶν λαμπρότατε

10.

- - - - -

Συμβалоῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

11.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ
χρυσορόφων Νυμφέων εἶσω θαλάμων

12.

- - - - -

εὐρείτας οἶνος πάμφωνος

[13.]

Τληπόλεμος <μ'> ὁ Μυρσὺς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
 ἰσοδρομοῖς θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 δις δέκ' ἀπὸ σταδίων ἑναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XXVII.

T I M O T H E U S .

ΑΡΤΕΜΙΣ.

1.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα

ΚΤΚΛΩΨ.

2.

± - ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± ∪ ± -

‘οὔτοι τόν γ’ ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.’

3.

∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± -
∪ ∪ ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -

ἔχευε δ’ ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνας ἀμβρότας ἀφροῶ βροάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρο’ ἀνέχευ’, ἀνέμισγε δ’
αἷμα Βακχίου νεοροῦτοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

ΝΙΟΒΗ.

*4.

ἔρχομαι· τί μ’ αὔεις;

ΠΕΡΣΑΙ.

5.

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪

κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον

6.

υ - - - υ υ - υ υ - υ υ -

σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δοκιμάχου.

7.

υ υ υ υ - - - υ υ υ υ - υ

Ἄρχης τύραννος· χρυσὸν δ' Ἑλλάς οὐ δέδοικεν.

8.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ -

τεταμένον ὄριγανα διὰ μυελοτρεφῆ

9.

υ υ - υ υ - υ υ - -

διὰ κῶνεον πόλον ἄστρον
διὰ τ' ὠκντόκοιο σελάνας

10.

ὅτ' ἀέξεται ἀλίου ἀργαῖς

11.

υ υ υ υ υ υ υ υ - - - υ υ - - υ υ -

- - - - - υ υ - - - υ υ -

- υ υ - - υ υ - υ υ -

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὅτ' εἶπεν·
Ἐνικᾶ Τιμόθεος [δ] Μιλήσιος
τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπαν·

12.

υ υ - υ υ υ υ - υ

Οὐκ αἰδῶ τὰ παλαιά,
καὶ τὰ <καινὰ> γὰρ ἅμα κρείσσω·

νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
 τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
 5 ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

13.

υ ἔ υ υ ἔ υ υ ἔ υ ἔ
 - ἔ - ἔ - υ ἔ υ υ ἔ -
 ἔ υ υ ἔ υ υ ἔ ἔ υ ἔ
 ἔ υ ἔ - ἔ υ ἔ -

σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
 λαμπραῖς ἀκτῖσιν Ἄλιε βάλλων,
 πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
 σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἰὲ Παιάν.

*14.

υ υ ἔ - υ υ ἔ - υ υ ἔ -

σύ δὲ τὸν γηγενέταν ἄρχουρον αἰνεῖς.

[15.]

(Ὅδ') ὁ περωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρωσ,
 ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκισ,
 ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκαις.

XXVIII.

TELESTES.

1.

ΑΡΓΩ.

ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ
 ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ
 υ ἔ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ
 ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ
 5 - ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ

υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

- ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± -

± υ ± υ ± υ

± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

10

υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

- υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

ὄν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόφ̄ δου-
μοῖς ὀρείοις

ὄργάν(ων) δῖαν Ἀθάναν

δυσόφθαλμον αἰσχος ἐκφοβηθεῖσαν

αὔθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν,

νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.

5

τί γάρ νιν εὐηράτιο κάλλεος ὄξυς ἔρωσ ἔτειρεν,

ἔ̄ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῶ;

ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος

ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
πόλων,

σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος.

10

...

γάνου(ς) μερ(ιδ' ἰρ)οτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς

δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερούγων σὺν ἀγλαῖν

ὠκύτατι χειρῶν.

2.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

± υ υ ± υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

± υ υ ± υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

± υ υ ± υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

± υ υ ± υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ

ἦ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν ὃς ἄρμοσε πρῶτος

Δωρίδος ἀντίπαλον μούσας νόμον αἰόλον ὀμφᾶ,
πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλέμοις.

3.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

- ˘ - ˘ - ˘ - ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς
 κερatóφωνον ἠρέθιζε μάγαδιν,
 ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῶ
 χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστροφῶν τάχος.

4.

- ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘

5

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
 συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρειάς
 Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
 τοὶ δ' ὄξυφῶνοις πηκτίδων ψαλμοῖ(ς) κρέκον
 5 Λύδιον ὕμνον.

XXIX.

LYCOPHRONIDES.

1.

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
 τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
 καλὸν τὸ πρόσωπον, ἐν μὴ κόσμιον πεφύκη.
 ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

υ υ υ ± υ ± υ ±
 υ υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± ± ± υυ ± ± υυ ± ± υυ ± ± υυ ±
 υυ ± υυ ± υ ± ± υ ± υ ±

τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
 καλὸν (ἀνάθημα) καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
 καὶ τὰν θηροφόρον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα κέ-
 χυται
 ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XXX.

ERINNA.

ΑΛΛΑΚΑΤΑ.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὖπλοον ἰχθύ,
 πομπεύσαις πρόμναθεν ἐμὲν ἀδείαν ἐταίραν.

2.

παυρολόγοι πολιαί, τὰ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

τοῦ(νέ)μεν εἰς Αἴδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ·
 σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσι, τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατ' ἀργεῖ).

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἐξ ἀταλῶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῶσθε Προμαθεῦ,
 ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν·
 ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένου ὅστις ἔγραψεν,
 αἰ καὺδ' ἀν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὺς ὄλα.

5.

Στάλαι καὶ Σειροῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 ὅστις ἔχεις (ἐνδοὶ) τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίου εἶπατε χαίρειν,
 αἰτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἰθ' ἐτέρ(ων) πόλιος·
 5 χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό·
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἅ συνεταιρὺς
 Ἦρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βανκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρόρων
 στάλαν, τῷ κατὰ γῆς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
 ἄσκανος ἔσσ', Ἀίδα· τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι
 ὀμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
 5 ὡς τὰν παῖδ', Ἰμέναιος (ὑφ') αἷς αἰδέτο πεύκαις,
 (ταῖσδ') ἐπὶ καδεστὰς ἐφλεγε πυρκαϊ(άν)·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ἰμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
 ἐς θρηνηῶν γοερὸν φθέγμα μεταρμόσαιο.

XXXI.

S I R O.

(Εἰς Διόνυσον.)

- υ υ - υ υ - υ υ -
 υ υ - υ υ - υ υ -

ἔξόχως δ' εὐγενέτας ἠλιόμορφος
 ζαθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι γεραίρει.

XXXII.

FRAGMENTA MELICA ADESPOTA.

1.

Μοῖσά μοι — ἀμφὶ Σκάμανδρον ἑύρωτων ἄρχομ' αἰίδειν

2.

χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα

3.

ὄψόμενος Φελέναν ἐλικώπιδα

4.

Νέστορα δὲ Φῶ παιδός

5.

αἰνοδρυφῆς δὲ τάλαινα τεοῦ κάτα τυμβοχόησα.

6.

Μενέλας τε κάγαμέμωνων

7.

ἅ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
 χρύσειον αἴψα ποτήριον . . .

8.

μήτ' ἐμῶ αὐτᾶς
μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκέας
τρούσης.

9.

υ υ υ ε - ε υ ε υ ε

Ἐνετίδας πώλους στεφανηφόρους

10.

ἀλλ' ἂ πολυνεικῆς
δῖ' Ἑλένα

11.

Ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησιπίπῳ

12.

εἴμ' ὦτ' ἀπ' ὕσσάκῳ λυθειῖσα.

13.

ε υ ε ε υ ε ε

Ἄρταμι, ῥύτιρα τόξων

14.

- - υ - - - υ - υ - υ - υ υ

τοιοῦτος εἰς Θήβας πάις ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος

15.

- - υ - - - υ - υ - - - υ υ

Μᾶλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχουσ' ἐπ' ἀτράκτῳ λίνον.

16.

ἐγὼ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

17.

ἰστοπόνοι μείρακες

18.

οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί

19.

αἰ Κυθερήας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

20.

ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

21.

πάντες φανροτέροις πόκτοισι φέρον.

22.

τῦδ' ἂν κολώναν Τυνδαριδᾶν

23.

τριβώλετορ, οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα

24.

πόθεν δ'
ὠλκὸς εὐπετεὺς ἔβλης;

25.

ναρκίσσου τερενώτερον

26.

γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

27.

Κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν

28.

υ υ ± υ ± - ± -

ομόπαιδα κάσιν Κασάνδρας

29.

± υ ± - ± υ ± υ

εὐσέλανον δῖον οἶκον

30.

Κλυθί μοι Ζανός τε κόρη

31.

Ζανί τ' ἐλευθερίῳ

32.

- ± υ ± - ± υ :

βαιῶ δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν

33.

. . ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ±

. . υ ± - ± υ ὀ

5 ± υ ± - ± υ ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±

± υ ± - ± υ ± υ

± υ ± - ± υ ± ± υ ± - ± υ ὀ

± υ ± υ ± υ

- ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± υ ± ± υ

10 - ± υ ± υ ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± υ ± ± υ ± υ

- ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ±

± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±

± υ ± υ ± ± υ ± -

15 υ υ ± - ± υ ± υ ± υ ± - υ υ ± - ± υ ±

ἄνθρωπον δὲ γαῖα

ἄνδωκε πρότα καλὸν ἐνεγκαμένα γέρας,

μὴ φυτῶν ἀναισθητῶν μηδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου
 ζῶου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι.
 χαλεπὸν δ' ἐξευρέμεν,
 εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισίδος 5
 πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχευ,
 εἴτε <καὶ> Κουρητες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,
 ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
 οὓς Ἄλιος πρῶτους ἐπεῖδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,
 εἴτ' Ἀρκαδία προσελαναῖον Πελασγόν, 10
 ἢ Ῥαφίας οἰκῆτορ' Ἐλευσίς Δίαυλον,
 ἢ καλλίπαιδα Λᾶμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον
 ὀργίων,
 εἴτε Πελλᾶνα Φλεγραῖον Ἀλκνουῆα Γιγάντων πρεσβύ-
 τατον·
 πρωτόγονον δέ (τ' Ἰάο)βαντά φασιν
 Αἰβυες ἀρχμηρῶν πεδίῳ ἀναδύντα γλυκείας Διὸς 15
 ἀπάρξασθαι βαλάνου·
 Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ὕλην ἐπιλιπαίνων μέχρι σήμερον ζω-
 ογονῶν ὑγραῖς ἀρκούμενα θερμοτότητι ζῶα καὶ
 σῶμα<τα> ἀναδίδωσιν.

34.

(Ἐπίνικος Ἐχεκράτει Ὀρχομενίῳ.)

.. ἔπεα ..

.. ε<ὕ>κλεᾶ θέμις <φέρειν>

Ἀπόλλωνι μὲν θεῶν,
 ἀτὰρ ἀνδρῶν Ἐχεκράτει

παιδὶ Πυθαγγέλω

στεφάνωμα δαιτὶ ..

πόλιν ἐς Ὀρχομενῶ διώξ-
 ιππον· ἔνθα ποτὲ

. . Εὖρον(νό)μα Χάριτας

- 10 <θαλ>ασσίας ἔτικτεν·
 ἐτρέφοντο δὲ παρ θε<οῖς>,
 <τοῖ>ς ἀγλαὸν μέλος
 παρθενῆϊας ὁπὸς εὐηρότω
 <ἴεσα>ν· τί γὰρ . .

35.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

πᾶν ὅ τι κ' ἐπ' ἀκαιρίμαν
 γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ κελαδεῖν.

36.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
 τῶπιτυχόντι φέρειν.

37.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

καὶ τὴν Ὀλυμπον καταδερχομένην σκαπτοῦχον Ἥραν,
 ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσαις.

38.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

Ἀφροδίτας (ἄλοκα) τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμεστος

39.

ὦ γλυκεῖ' εἰρήνα,
 πλουτοδότειρα βροτοῖς

40.

. . ω ± υ ± - ± ω ± υ
 ± ω ± - ± υ ± -
 ± υ ± ω ± υ ± - ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± υ ± υ ± - ± υ ±
 ± - ± ω ± ω ± ± ω ± υ

5

προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν

ὡς ἀπὸ κραναῶν φέρεται ὕδωρ

θάλασον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·

ἄσκηδ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίγν' ἐν δόμοις·

πέλλαι (γὰρ) λίθινοί τε πίθοι πλησθεν ἅπαντες.

5

41.

ω ± ω ± υ ± ± ω ± - ± υ ±
 - -

ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθος
 βάλλει

42.

± ω ± ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±

νυκτὸς αἰδυνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον

43.

εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομαίων

44.

οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν
 τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν.

45.

± υ ± ± υ υ ± υ ± ± ω ± ω ± ω ±

δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρεικον Ἀχιλλεῖου δόρατος.

46.

υ ε υ ε υ ε ω ε -
 ε ω ε ω ε υ ε υ ε υ
 ω ε υ ε ε ω ε -

ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρω
 ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
 ἰαχᾶς τε παντερπέος ἀυλῶν.

47.

ε υ ε ε ω ε ω ε
 - ε υ ω - ε υ ε υ
 υ ω υ ε υ ε . .

ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν ἀμβρόσιον
 τηλαυγῆς ἐλασίππου πρόσωπον
 ἀπέλιπεν ἀμέρας.

48.

οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίω
 βλάσταις τε τέκνων βροιθομένα γλυκερὸν
 φάος ὀρῶσα

49.

ε υ ε ε υ ω υ ε
 ε ω ε υ ε ε ω ε ε υ ε ε υ ε

τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
 ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἴσδυσις οὐδ' αἰθέρι.

50.

. . - ε υ ε
 - ε υ ε ε υ ε ε . .

ἄλλον τρόπον
 ἄλλων ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

51.

υ ε ω ε ω ε υ ε υ ε
υ ε υ ε υ

πρὸ χειμάτος ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος

52.

. . ω ε ω ε υ ε υ ε
ε ε ε ω ε ε ω ε ω ε ε
ω ε ω ε υ ε
ε ω ε ω ε υ ε υ ε υ ε ε

. . χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένας ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα
Θρηϊκιοί τε <πάγοι> φιλάνεμοί (τε) πέτραι.

53.

τηλέπορόν τι βόαμα λύρας

54.

υ ε ω ε ω ε

ὁ τὸν πίτυος στέφανον

55.

ε ε υ ε ε ε ω ε ω ε

Ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος.

56.

ε ε ω ε ω ε ε ε ω ε ω ε ε υ ε

οὐ μήποτε τὰν ἀρετὰν ἀλλάξομαι ἀντ' ἀδίκου κέρδεος.

57.

υ ε ω ε ε υ ε

Πολύμνια παντερπῆς κόρα

58.

- - υ υ ω - - υ υ -

οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

59.

Θυμελικὰν ἰθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

60.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε, πάτερ Ἄρη.

61.

Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ

62.

Σοί, Φοῖβε, Μούσαις τε σύμβωμον

63.

Κέχεται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

64.

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

65.

Ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου,
πτεροφόρον <ἀνὰ> χερσὶ δόνακα τιθεμένα.

66.

Ἴθι μᾶτερ μεγάλα.

67.

Ἐλικοπέταλε, καλλικέλαδε, φιλοχορευτὰ <Βάκχε>.

68.

τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δρόμω; ποῖ πορευθῶ;

69.

οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

70.

Κρησίοις ἐν θυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν.

71.

Ἴλιον ἀμφ' Ἑλένη πεπυρωμένον ὤλετο.

72.

ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ' ἐσχάραις

73.

Γαλλὰ μητρὸς ὀρειῆς φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἐντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα

74.

κλάδα χρυσεόκαρπον

75.

καὶ τὰν ἀκόρεστον αὐάταν

76.

διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκῦλα

77.

— ω — — υ — — ω υ — ω — — υ υ —

εὐθύς ἀνέπλησεν ἀεροβατᾶν μέγαν οἶκον ἀνέμων

80.

⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥

⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥

⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥

⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥

5

⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ

⊥ υ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ

⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥

⊥ υ ⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ υ

10

⊥ υ ⊥ . .

Κλυτε Μοῖραι, Διὸς αἴτε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω
θεῶν

ἐξόμενοι περιώσι' ἄφυκτά τε μήδεα

παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν,

Αἴσα <καὶ> Κλωθῶ Λάχεσις τ', εὐώλενοι

κοῦραι Νυκτός,

5

εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράναι γθόνιαί τε

δαίμονες ᾧ πανδείμαντοι·

πέμπειτ' ἄμμιν ῥοδόκολπον

Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν

καὶ στεφανηφόρον Εἰρήνην· πόλιν τε τάνδε βαρυφρό-

10

νων λελάθοιτε

συντυχιᾶν.

81.

⊥ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ ⊥

Μισέω μνάμονα συμπόταν.

82.

. . υ ⊥ ⊥ υ ⊥ υ ⊥ ⊥

⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ ⊥ υ ⊥ ⊥

ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἴ(τε) τὰν πρώταν λελόγγασι τιμάν.

83.

- - - - -
- - - - -

χῶπερ μόνον ὄφρῦσι νεύση,
καρτερὰ τούτῳ κέκλωστ' ἀνάγκα.

VERSUS ET CANTILENAE
POPULARES.

1.

Πλεῖστον οὐλον ἴει, ἴουλον ἴει.

2.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φροῆν ἐφίμερον
ὑμνον ὑ(φαινέμ)εναι τε ὄθεν

αἰ δὲ (σίονθ' ἄμα) χρυσοφά(εννα)
κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσίν.

3.

Ἄνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἄφροδίτα.

4.

Καλεῖτε θεόν.

Ἐ Σεμελήμ' Ἰακχε πλουτοδότα.'

5.

Ἐλθεῖν, ἦρω Διόνυσε,
Ἄλειον ἐς ναόν
ἀγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναόν,
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

6.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν
Μούσαις καὶ τῷ
Μουσάρχῳ Λατοῦς υἱεῖ.

7.

ὦ Ζηνὸς καὶ Αἴδας κάλλιστοι σωτῆρες

8.

Ἐνάγετε πάντες, Ἐνάγετ', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἄπλοῦν θυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχρομέναν ῥοδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

(Πάριθι), κόρη, γέφυραν·
ὅσον οὔπω τρις πολέουσιν.

11.

Ἴερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
Βριμῶ βριμόν.

12.

Τίς τῆδε; Ἐκκλήθη· Ἐκκλήθη·
Πολλοὶ κἀγαθοί·

Ἐκκέχνηται· κάλει θεόν.

13.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

14.

Ἀχαΐην στέατος ἔμπλεων τράγον.

15.

Ἄρχει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

16.

Βαλβίδα ποδὸς θέτε πόδα παρὰ πόδα.

17.

Ἀήγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

18.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

19.

Ἄμῃς πόκ' ἤμεσ ἄλκιμοι νεανία.
Ἄμῃς δέ γ' εἰμές· αἱ δὲ λῆς, ἀνγάζεο.
Ἄμῃς δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶ κάρρονες.

20.

Ἄγει', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κῶροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος
κίνησιν.

21.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ
σέλινα;

‘Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.’

22.

Χαλιῆν μυῖαν θηράσω.

‘Θηράσεις, ἀλλ’ οὐ λήψει.’

23.

Χέλει χελώνη, τί ποῖεις ἐν τῷ μέσῳ;

‘Μαρούμ’ ἔρια καὶ κρόκαν Μιλησίαν.’

‘Ο δ’ ἔκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;

‘Λευκῶν ἀφ’ ἵππων εἰς θάλασσαν ἔλατο.’

24.

‘Ἐξεχ’ ὦ φίλ’ Ἥλιε.

25.

‘Ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον.

26.

‘Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

27.

Μακροαὶ δρύες, ὦ Μέναικα.

28.

‘Ἐκκορεῖ κόρη κορώνη.

29.

Στρογγ’ ἀποπομπεῖν

νυκτιβόαν,

στρογγ’ ἀπὸ λαῶν,

ὄρουιν ἀνώνυμον

ὠκνπόρους ἐπὶ νῆας.

30.

Ὡ τί πάσχεις; μὴ προδοῖς ἄμμ', ἱκετεύω·
 πρὶν καὶ μολεῖν κεῖνον, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σ(ε) κῆμὲ τὰν δειλάκραν·
 ἀμέρα καὶ δὴ· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ἔσορῆς;

31.

Ἔς τε μέσον πεδίου Στενυκλάριον ἔς τ' ὕρος ἄκρον
 εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

32.

Ἐν φανεροῦ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει· μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

33.

Ἦσων ἀλγίσας παῖδα τὸν ἐκ Θετίδος.

34.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

35.

Τί ταῦτόν (ἐστιν) οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

36.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

37.

Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
 ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

38.

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βιάθρον,
 σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκνυθος,
 σπυρίς, μάχαιρα, τρουβλίον, κρατήρ, ῥαφίς.

39.

Ἔπνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλῖς,
 σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἄλμη, κρόμμυον,
 σκόλυμος, ἔλαια, καππαρίς, βολβός, μύκης.

40.

Ἄμης, πλακοῦς, ἔντιλτος, ἴτριον, ῥόα,
 ὄν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρους,
 ἰσχάς, ἔπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.

41.

Σῆτον ἐν πηλῷ φύτενε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

42.

Λίψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἰθήρια ποιεῖ,
 Ἄργέστη δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἔπεται νεφέλη.

43.

Ἄνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 ἀλλ' ἅμα τῷ φύσῃν χά' νόος ἐκπέταται.

44.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
 καλὰς ὥρας ἄγουσα
 καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά,
 5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
 παλάθαν σὺ προκυκλεῖν
 ἐκ πίνος οἴκου
 οἴνου τε δέπαστρον
 τυρ(ῶν) τε κἀνυστρον.

καὶ πύρ(να) χελιδῶν 10
καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμεζ ἢ λαβῶμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐάσομεζ·
ἢ τὰν θύραν φέρωμεζ ἢ θοῦπέρθυρον
ἢ τὰν γυναιῖκα τὰν ἔσω καθημέναν· 15
μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νιν οἴσομεζ.

ἂν δὴ φέρῃς τι,
μέγα δὴ τι φέροις.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία. 20

45.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομεζ παρὰ τᾶς θεοῦ,
ἂν ἐκαλέσβατο τήνα.

46.

υ ἔ υ υ ἔ
- ἔ - υ ἔ - υ ἔ
υ ἔ - υ ἔ -

"Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει, μεγάλας
Μυτιλάνας βασιλεύων.

47.

ὦ παῖδες, <ὄς>οι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ'
ἔσθλων,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλ(εῖν)·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελῆς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων
θάλλει πόλεσιν.

48.

Ἀυλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί.

49.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

50.

ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν.
ἐνταῦθα <γὰρ Διμήτρα καὶ> Δημήτριον
ἄμα παρῆγ' ὁ καιρός.

5 γῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστιν.

σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,

10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός·

ὅμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κάφροδίτης·

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὧτα,

ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρῶμεν,

οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι.

πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος, 25

ὥσπερ ἡ παλαιά,

τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει.

κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·

Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω· 30

μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή.

Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακορημιεῖ

ἢ σπίλον ποιήσει.

SCOLIA ANONYMA.

1.

$\begin{array}{cccccccc} \dot{\omega} & \bar{\omega} & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon \\ \omega & \bar{\omega} & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon \\ \omega & \bar{\omega} & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon \\ \omega & \bar{\omega} & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon \\ \left\{ \begin{array}{cccccccc} \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \dot{\omega} \\ \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \dot{\omega} \end{array} \right. \end{array}$

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἀώρων, σύ τε καὶ πατήρ.

2.

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν αἰείδω
 Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
 σέ τε, παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
 χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

3.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
 Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
 ἐλαφηβόλου τ' ἀγροτέρων
 Ἄρτεμιν, ἢ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

4.

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
 ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
 γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἑμαῖς
 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοδαῖς κεχαρημένος.

5.

Εἶθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος,
 τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

6.

Ἐγχαίνειν μὲν ἄριστον ἄνδρῳ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἠβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

7.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

8.

Φίλταθ' Ἀρμόδι', οὔτι που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

9.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,

ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

10.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἴαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

11.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνήρ ἔγεντ' Ἀθήναις

12.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατριίδας,
οἱ τότε' ἔδειξαν οἴων πατέρων ἔσαν.

13.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηναῦν.

14.

⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊕ ⊖ ⊖ ⊖
⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊕ ⊖ ⊖ ⊖
⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖ ⊕ ⊖
⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊖

⟨Ωραῖον⟩ ἐκ γῆς χοῆ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

υ ± ω ± υ ±
 - ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± υ ± ± - ± ω ± υ ±

Ὁ καρκίνος ᾧδ' ἔφα

χαλᾶ τὸν ὕφιν λαβῶν·

ἔυθὺν χορὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν·

16.

± ω ± υ ±
 ± ω ± υ ±
 ± - ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ±

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
 σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σύν σώφροσι σωφρόνει.

17.

Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ᾧ 'ταῖρ', ὑποδύεται·
 φράζεν, μὴ σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

18.

Ἄ ὅς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
 κάρῳ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

19.

Πόρνα καὶ βαλανεὺς τῶντὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
 ἐν ταῦτᾳ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

20.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
 τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

21.

± ω ± υ ± υ ± ± ω ± υ ±
 ± ω ± υ ± υ ± ± ω ± ω ± υ ±

Παῖ Τελαμῶνος Αἴαν αἰχμητά, λέγουσί σε
 ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

22.

Τον Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
 ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα.

23.

Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
 καί με καλοὶ παῖδες φέροισιν Διονύσιον ἐς χορὸν.

24.

Εἶθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίου,
 καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

25.

Εἶθε ῥόδον γενόμεν ὑποπόρφυρον, ὕψρα με χερσὶν
 ἀραμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις.

26.

Ἐγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
 εἰ δὴ χρή σ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἴνοχοεῖν.

27.

± ω ± υ ± ± ω ± υ ± ± ω ± υ ±

Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρα τε κἄμοι μετὰ Θετταλῶν.

28.

± ± ± υ ± ± υ ± ± υ ± υ ±
 ± υ ± υ ± ω ± υ ± ±

Οὐ χροὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐρᾶν
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδη.

SCOLIA A LOBONE SEPTEM SAPIENTIBUS ATTRIBUTA.

29.

[Thales.]

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
± ∪ ± ∪ ±
± ∪ ± ∪ ± -
- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±

Οὔτι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἔν τι μάτευε σοφόν,
ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ·
(παύ)σεις γὰρ ἀνδρῶν κοτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

30.

[Solon.]

∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
- ± ∪ ∪ ∪ ± ∪ ± -
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± -

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὄρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίη
φαιδρῶ <σε> προσενέπη προσώπῳ,
γλώσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ.

31.

[Chilon.]

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± -
- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

Ἐν λιθίταις ἀκόνταις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
 διδοὺς βάσανον φανεράν· ἐν δὲ χρυσῷ
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

32.

[Pittacus.]

υ ἔ υ ἔ - ἔ ω ἔ ω ἔ ω ἔ
 - ἔ ω ἔ ω ἔ
 - ἔ υ ἔ - ἔ ω ἔ ω ἔ
 υ ἔ ω ἔ ω ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ

Ἔχοντα χρῆ τόξον <τε> καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διχόθυμον ἔχουσα καρδίᾳ νόημα.

33.

[Bias.]

- ἔ ω ἔ υ ἔ υ ἔ ω ἔ ω ἔ
 - ἔ ω ἔ ω ἔ - ἔ ω ἔ
 ἔ ω ἔ ω ἔ ἔ υ ἔ υ ἔ -

Ἄστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶ κε μένης·
 πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
 πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

34.

[Cleobulus.]

υ ἔ υ ἔ ω ἔ ω ἔ υ ἔ -
 υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ
 υ ἔ υ ἔ - ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ υ ἔ -

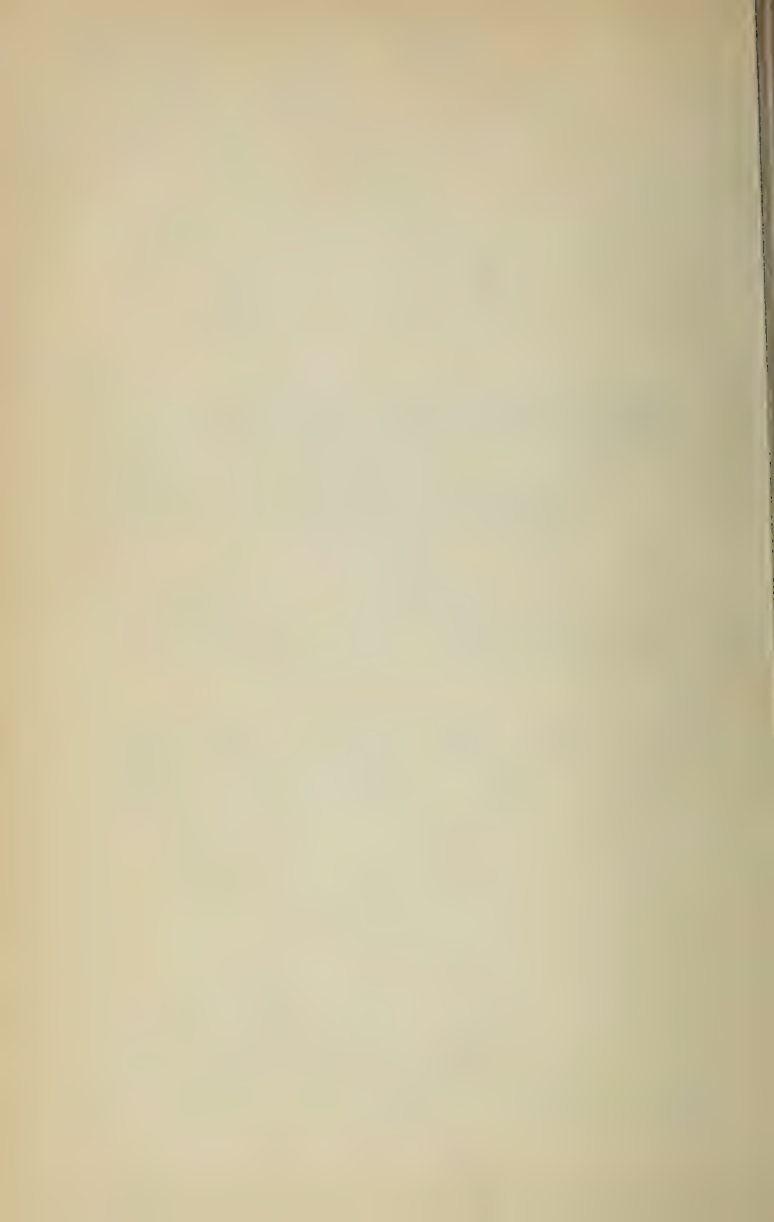
Ἄμουσία τὸ πλεόν μέρος ἐν βροτοῖσιν
 λόγων τε πληθός· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει
 φρονεῖ<ν> τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἂ χάρις γενέσθω.

PSEUDEPIGRAPHA.

CARMEN PHO CYLIDEUM.

ANACREONTEA.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὀσίησι θεοῦ βουλευματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν
μήτε δόλους ῥάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μιαινέειν·
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὀσίων βιοτεύειν·
ἀρκεῖσθαι παρ' ἑοῖς, τῶν δ' ἄλλοτριῶν ἀπέχεσθαι·
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πᾶσι δίκαια νέμειν μηδὲ κρῖσιν ἐς χάριν ἔλκε.
μὴ ῥίψης πενήην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.
παρθεσίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἅπασιν.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπιουρήσης μήτ' ἀγνώως μήτε ἐκόντι.

ψεύδορμον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσση.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔληται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
γλώσση νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλοις μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωγῶ δ' εὐθὺ δίδου μήδ' αὐριον ἐλθέμεν εἵτης.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χορῆζοντι παράσχου.

ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὀδήγει.
ναυηγρὸς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·

- πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσι ἠρεξον·
 ὦν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χρήζουσι παρ᾽ ἄλλου.
 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ἠμόφρονα πάντα.
 [αἶμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 εἶθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
 35 ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆῃς.
 [πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δ' ἀλεγειναί.
 κτῆσις ὀνήσιμός ἐσθ' ὀσίων, ἀδίκων δὲ πονηροί.]
 μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
 ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
 40 πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς πολυπλόγκτου·
 χώρη δ' οὔτι βέβαιοι ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
 45 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σεῦ γὰρ ἔκνητι μάχαι τε ληλασίσαι τε φόνοι τε,
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
 μηδ' ἔτερον κεύθοις κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων·
 μηδ' ὥς πετροφνῆς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· ἦν δ' ὑπ' ἀνάγκης,
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐδύνεθ' ἐκάστου.
 μὴ γαυροῦ σοφίῃ μήτ' ἀλκῇ μήτ' ἐπὶ πλούτῳ.
 εἷς θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολυόλβος.
 55 μηδὲ παροίχοιμένοισι κακοῖς τρύχου τὸν ἦπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
 μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἀγριον ὀργῆν·
 πολλὰκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσαν.
 ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
 60 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφν θνητοῖσιν ὄνειαρ·
 ἢ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρον ἐλκετ' ἔρωτας·
 ὑπανχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὑβριν ἀέξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοφρονα τεύχει.
 ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.

- ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' αἰδήλος. 65
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα.
 σεμνὸς ἕρκως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει.
 [ἤδους ἀγανόφρων κικλήσκειται ἐν πολιήταις.]
 μέτρον ἔδειν, μέτρον δὲ πειῖν καὶ μυθολογεῦν.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δ' ἀλεγειναί.
 μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψης. 70
 ἄφθονοι Οὐρανίδαί καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·
 οὐ φθονέει μῆνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου ἀργαῖς·
 οὐ χθῶν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἰεὶ δ' ὁμόνοϊαν ἔχουσιν.
 εἰ γὰρ ἕρκις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθην. 75
 σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχροῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
 πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειρα, ἕρκις δ' ἕρκιν ἀντιφυτεύει.
 μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
 νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἔτι πλεόνεσσι καθήκει. 80
 καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
 μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
 μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω,
 μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἴν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς. 85
 μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσης·
 [μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσης.]
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνην δ' ὁμοτέχμος.
 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούη·
 οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτε' ἐσθλὰ μαθόντες. 90
 μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους·
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν,
 ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
 λαῶ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος. 95
 λαὸς <τοι> καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθοις φίλον ἦτορ.
 μέτρα δὲ τεῦχε (γό)οισι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορῶξῆς, μηδ' ἀθέατα 100

- δείξης ἡλίω καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησι.
 οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀναλυόμεν ἀνθρώποιο·
 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν
 λείψαν' ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
- 105 ψυχὰ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χοῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κᾶπεται πρὸς αὐτὴν
 λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀῆρ δ' ἐνὰ πνεῦμα δέδεκται.
 πλοῦτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις·
- 110 οὐκ (ἐνὶ δ' εἰς Ἄϊδην ὄλβον) καὶ χοῆματ' ἀγεσθαι.
 πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰῶνια, καὶ πατρίς Ἄϊδης·
 ξυγὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλευσίν.
 οὐ πολλὴν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
- 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ζῆ διὰ παντός.
 [οὐδεὶς γινώσκει, τί μετ' αὔριον ἢ τί μεθ' ὄραν.
 ἄσκοπὸς ἐστὶ βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.]
 μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάριμ.
 πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
- 120 πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἦλυθεν αἴφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.
 μὴ μεγαληγορή φυσῶν φρένα λυσσωθείης·
 εὐεπίην ἀσκεῖν, ἧτις μάλα πάντασ ὀνήσει.
 ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
- 125 ὄπλον ἐκάστω νεῖμε θεός, φύσιν ἡρόφοιτον
 ὄρησιν, (πῶλοισ) ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταύροις δ' αὐτ' (ἐφύτευσε) κερ(άατα), κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλλαχ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρημ' ἀνθρώποισιν·
 [τῆσ δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·]
- 130 βέλτερος ἀλκίεντος ἔφω σεσοφισμένος ἀνὴρ·
 ἀγροῦσ καὶ πόλιασ σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 οὐκ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀπάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χοῆ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι ἀνάγκη.
 πολλάκι συνθνήσκουσιν κακοῖσ οἱ συμπαρεόντες.
- 135 φρωδῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἄδικον παραθήκην·
 ἀμφοτέροι κλωπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
 μοίρας παισὶ νέμειν· ἰσότησ δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.

- ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδευή.
 μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἔλῃαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε· 140
 πλαζόμενον δὲ βορτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξῃς·
 βέλτερον αὐτ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
 ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἔλκος τ' ἀπέσασθαι·
 ἕξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἴθεται ὕλη.
 ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λαβητῶν δ' ἀπέχεσθαι. 145
 φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
 μηδέ τι θηρόβορον δαίση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λείπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
 φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 νηπιάχ(ους) ἀταλ(ούς) μὴ μάσπη(ς) χειρὶ βιαίως. 150
 φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντρῳ.
 ἐργάζετο μοχθῶν, ὡς ἕξ ἰδίων βιοτεύης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
 τέχνη τοι τρέφει ἄνδρα· ἀεργὸν δ' ἦπατο λιμός. 155
 μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέξης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίोट(ου) διάγοις) ἀνυβρίστως.
 εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο διέλλη·
 ἔστι βί(ος) πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλησθα·
 ναυτίλος εἶ, πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα· 160
 εἰ δὲ γεηποῖν μεθέπειν, μακρὰ τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετέες ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 ἔρχονται βίोटου κερχόμενοι, ὅπποτ' ἄρουραι 165
 λήια κειράμεναι καρπῶν βορίθωσιν ἀλώας·
 οἱ δ' αὐτ' (ἦ) πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρον συνάγοντες
 ἄτρυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον. 170
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσι
 ἢ δορὸς ὠγγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
 σμήνεσι μυριότροχα κατ' (ἄγγει) κηροδομοῦσα.

- 175 μὴ μείνης ἄγαμος, μὴ πως νόνημος ὄλῃαι·
 δός τι φύσει καυτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
 μὴ προαγωγεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μαιίνων·
 οὐ γὰρ τίκει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρυῖς μὴ ψαῦ', (ἄτε) δευτέρα λέκτρα γονῆς·
- 180 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἔγνια βᾶσαν.
 μηδ' ἐπιπαλλακίοισι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
 μηδὲ γυνὴ φθείροι βρέφος ἔμβρονον ἔνδοθι γαστρὸς,
- 185 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ὄψῃ καὶ γυψὶν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῆ ἀλόχῳ ἐγκύμοι χειρα βάλῃαι.
 μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου.
 μηδ' ἀλόχοις ζώοισι βατίριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
 μηδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσιν.
- 190 μὴ παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κῆρυιν ἄθεσμον·
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
 μηδέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
 μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ἑεύσης ἀκαθέκ(ως)·
 οὐ γὰρ ἔρωσ θεὸς ἐστι, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.
- 195 στέργε τετὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἠδύτερον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρῃς
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδρὶκα νεῖκος;
 μηδέ τις ἀμνήστευτα βίη κούρησι μιγείη.
 μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι·
- 200 λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
 ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειωρότας τε
 ταύρους ὑψιπένονας, ἀτὰρ στυλάκων παναρίστους·
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
- 205 μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πῆματι πῆμα·
 μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
 παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος εἴης.
 ἦν δέ τι παῖς ἀλίτη σε, (κολαζέτω) υἷέα μήτηρ,
 ἢ καὶ προεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
- 210 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσειν παιδὶ τρέφειν πλοκαμηίδα χαίτην·
 μὴ κορυφὴν πλέξῃς μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων·

ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε νομῶν, χλιδα(ναῖς) δὲ γυναιξίν.

παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὄρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλειστοῖς θαλάμοισιν· 215
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσης.
κάλλος δυστίρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν.

στέργε φίλους ἄχρισ θανάτου· πίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν 220
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμίλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιε.

γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσιν.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα. 225
δοῦλον μὴ βλάβῃς τι, κακηγορέων παρ' ἀνακτι.
λάμβανε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

ἀγνείη ψυχῆς, οὐ σώματος, εἰσὶ καθαρμοί.
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· τοῖα βιεῦντες
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ. 230

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΘΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ.

1. (65.)*

<p>Ἄνακρέων ἰδὼν με ὁ Τήσιος μελωδὸς ὄναρ λέγων προσεῖπεν· καὶ γὰρ δραμῶν πρὸς αὐτὸν 5 περιπλάκην φιλήσας. γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ· [καλὸς δὲ καὶ φίλευνος·] τὸ χαῖλος ὥζην οἴνου, τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη</p>	<p>Ἔρωσ ἐχειραγώγει. ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνου ἐμοὶ στέφος δίδωσιν· τὸ δ' ὡς Ἄνακρέοντος. ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας 15 ἐδησάμην μετώπῳ· καὶ δῆθεν ἄχοι καὶ νῦν ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.</p>
---	--

2a. (48.)

Τοῦ αὐτοῦ βασιλικόν.

<p>Δότε μοι λύρην Ὀμήρου φουίης ἄνευθε χορδῆς· φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν, φέρε μοι νόμους κεράσσω, 5 μεθύων ὅπως χορεύσω,</p>	<p>ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσεως μετὰ βαρβίτων αἰείδων τὸ παροίνιον βοήσω. δότε μοι λύρην Ὀμήρου φουίης ἄνευθε χορδῆς.</p>
---	---

2b. (49.)

<p>Ἄγε ζωγράφων ἄριστε, 2 λυρικῆς ἄκουε μουσῆς· 5 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον 6 ἱλαρὰς τε καὶ γελώσας.</p>	<p>φιλοπαίγμονες δὲ Βάνηαι 3 ἔτεροπνόους ἐναύλους . . . 4 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο, 7 γράφε καὶ νόμους φιλοῦντων.</p>
---	--

*), Numeri adiecti sunt editionum antiquiorum.

3. (17.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ποτήριον ἀργυροῦν.

Τὸν ἀργυρον τορσεύων	τί Πλειάδων μέλει μοι,	10
Ἦφαιστὲ μοι ποιήσον	τί δ' ἀστέρος Βοώτου;	
πανοπλίαν μὲν οὐχί,	ποιήσον ἀμπέλους μοι	
τί γὰρ μάχαισι κέμοι;	καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν	
5 ποτήριον δὲ κοῖλον,	καὶ Μαινάδας τραγώσας.	
ὄσον δύνῃ, βάθυνον·	ποίει δὲ ληνὸν οἴνου	15
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ	καὶ χρυσοῦς πατοῦντας	
μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,	δομοῦ καλῶ Ἀναίφ	
μὴ στυγρὸν Ὠρίωνα·	Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.	

4. (18.)

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος.

Καλλιτέγνα τόρρευσον	Βάκχον Εὐϊον ἡμῖν·	
ἕαρος κύπελλον· ἤδη	μύστις νέματος ἢ Κύπρις	
τὰ προῦθ' ἡμῖν τὰ τερπνὰ	ὑμενά(ους) κροτοῦσα.	
ῥόδα φέρουσιν Ὠραι·	χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους	
5 ἀργύρεον ἀπλώσας	καὶ Χάριτας γελώσας	15
ποίει πότον μοι τερπνόν·	ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον	
μὴ τελετῶν, παραινῶ,	εὐβότρυον κομῶσαν·	
μὴ ξένον μοι τορσεύης,	σύναιπτε κούρους εὐπρεπεῖς·	
μὴ φενικτὸν ἰστόρημα·	(δομοῦ) Φοῖβος ἀθύρ(οι).	
10 μᾶλλον ποίει Διὸς γόνου		

5. (59.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα.

Στέφος πλέκων ποθ' εὔρον	λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν,	5
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·	καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου	
καὶ τῶν πτεροῶν κατασχῶν	πτεροῖσι γαργαλίξει.	
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·		

3, 16 sqq. cod. Paris.:

ληνοβάτας πατοῦντας,	καὶ Κυθίρην γελῶσαν,	
τοὺς Σατύρους γελῶντας	δομοῦ καλῶ Ἀναίφ	20
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας	Ἔρωτα κέφροδίτην.	

6. (11.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
 Ἐνάκρουν, γέρον εἶ·
 λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
 κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
 5 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
 ἔγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,

εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 οὐκ οἶδα τοῦτο δ' οἶδα,
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 πρέπει τὸ τερπνὸ παίξειν,
 ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

10

7. (15.)

Εἰς τὸ ἀφθόνωσ ζῆν.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
 τοῦ Σαρδίῳ ἀνακτος·
 οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοισ.
 5 ἔμοι μέλει μύροισιν
 καταβρέχειν ὑπήνην·
 ἔμοι μέλει ῥόδοισιν
 καταστέφειν κάρηνα.

τὸ σήμερον μέλει μοι,
 τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 [ὡς οὖν ἔτ' εὐδι' ἔστιν,
 καὶ πῖνε καὶ κύβεε
 καὶ σπένδε τῷ Ἀναίῳ,
 μὴ νοῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 λέγῃ· 'σὲ μὴ δεῖ πίνειν.']

10

15

8. (31.)

Εἰς ἑαυτὸν μεμεθυμένον.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
 θέλω θέλω μανῆραι.
 ἔμαίνετ' Ἀλκμαίων τε
 5 γῶ λευκόπους Ὀρέστῃς,
 τὰς μητέρας κτανόντες·
 ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
 πιδὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον
 θέλω θέλω μανῆραι.
 10 ἔμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν

δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
 καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 ἔμαίνετο πρὶν Αἴας
 μετ' ἑσπίδος κραδαίνων
 τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
 15 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῆραι.

15

9. (12.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδόν;

τὰ ταρσά σευ τὰ νοῦφα
 θέλεις λαβὼν ψαλίξω;

13. (32.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτας.

<p>Εἰ φύλλα πάντα δένδρων ἐπίστασαι κατεπειν, εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης, 5 σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων μόνον ποῶ λογιστήν. πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἔρωτας εἴκοσιν θές, καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους. 10 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου θές ὄρμαθούς ἐρώτων· Ἀχαΐης γάρ ἐστιν, ὅπου καλαὶ γυναῖκες. τίθει δὲ Λεσβίους μοι</p>	<p>καὶ μέγχι τῶν Ἰώνων καὶ Καρίας Ῥόδου τε δισχιλίους ἔρωτας. τί φῆς; (ἐκηριώθης;) οὔπω Σύρους ἔλεξα, οὔπω πόθους Κανώβου, 20 οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν Ἔρωτος ἐποργιάζει. τί σοι θέλεις ἀριθμῶ καὶ τοὺς Γαδειῶν ἐκτός, 25 τῶν Βακτρίων τε κινδῶν ψηχῆς ἐμῆς ἔρωτας;</p>	<p>15 20 25</p>
--	--	-------------------------

14. (9.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς περιστεράν.

<p>Ἐρασμὴ πέλεια, πόθεν πόθεν πέτασσαι; πόθεν μύρων τοσοῦτων ἐπ' ἠέρος θέουσα 5 πνέεις τε καὶ ψεκάξεις; τίς ἐστὶ σοι μελ(ηδιών); 'Ανακρέων μ' ἔπεμψεν πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον, τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων 10 κρατοῦντα καὶ τύραννον. πέπρακὲ μ' ἡ Κυθήρη λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον· ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι διακονῶ τοσαῦτα. 15 καὶ νῦν, ὄρθς, ἐκείνου ἐπιστολὰς νομίζω.</p>	<p>καὶ φησιν εὐθέως με ἐλευθέρην ποιήσειν. ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με, δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ· 20 τί γάρ με δεῖ πέτασθαι ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς, καὶ δένδρεσιν καθίξειν φαγοῦσαν ἄγριόν τι; τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον 25 ἀφαρπάσασα χειρῶν Ἀνακρέοντος αὐτοῦ· πιεῖν δέ μοι δίδωσιν τὸν οἶνον, ὃν προπίνει· πιοῦσα δ' (αὖ) χορεύ(ω), 30 καὶ δεσπότην <κρέκοντα> πτεροῖσι συσκιά(ζω).</p>	<p>20 25 30</p>
---	--	-------------------------

κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
 35 ἔχεις ἅπαντ'· ἀπελθε·

λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
 ἄνθρωπε, καὶ κορώνης·

15. (28.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
 γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
 Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
 ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,
 5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 γράφε μοι τρίκας τὸ πρῶτον
 ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
 10 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
 ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
 ἐλεφάντινον μέτωπον.
 τὸ μεσόφρονον δὲ μή μοι
 διάκοπτε μήτε μίσγε·
 15 ἔχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 τὸ λεληθότως σύνοφρο(ν),
 βλεφάρων ἵτυν κελαινὴν.

τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
 ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης, 20
 ἅμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
 γράφε ᾄνα καὶ παρειάς,
 ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
 γράφε χειλὸς, οἷα Πειθοῦς,
 προκαλούμενον φίλημα. 25
 τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
 περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
 Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
 ὑποπορφύροισι πέπλοις· 30
 διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
 τάχα, κηρέ, καὶ λαλήσεις.

16. (29.)

Εἰς νεώτερον Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὔτω
 τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
 τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
 5 τὰ δ' ἐξ ἄκρον ἠλιώσας·
 ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
 πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς
 ἄφες, ὡς θέλωσι, κεισθαι.
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 10 στεφάνω μέτωπον ὄφρους

κυανωτέρη δρακόντων.
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
 κεκερασμένον γαλήνῃ,
 τὸ μὲν ἐξ Ἄρης ἔλκον,
 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης, 15
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κορεμᾶται·
 ῥοδινὴν δ' ὅποια μῆλον
 γνοῖην ποιεῖ παρειήν·
 ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς — 20

- δύνασαι (γάρ — ἐμ)ποίησον. ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων, 35
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις· ἀφελῆ ποιήσον αἰδῶ,
 ἀπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς. Παφίην θέλουσαν ἤδη.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς φθονερῆν ἔχεις δὲ τέχνην,
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῆ. ὅτε μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω. 40
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 ἐλεφάντινος τράχηλος. λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπης·
 30 μεταμάξιον δὲ ποίει τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 διδύμας τε χεῖρας Ἐρμουῦ, καθελὼν ποίει Βάθυλλον.
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς, ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης, 45
 Διονυσίην δὲ νηδύν. γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. 18. (21. 22.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

- Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες, παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου 10
 Βρομίον πιεῖν ἀμυστί· καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
 ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαιτάς
 προδοθεῖς ἀναστενάζω. μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
 στεφάνους, (δόθ', ὡς) πνυκάζω· πηγὴ θέουσα πειθοῦς· 15
 τὰ μέτωπά μου ἑπικαίει· τίς ἂν οὔν ὄρων παρέλθοι
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων, καταγώγιον τοιοῦτο;

19. (30.)

Ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.

- Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 δήσασαι στεφάνοισιν κὰν λύση δέ τις αὐτόν,
 τῷ Κάλλει παρέδωκαν. οὐκ ἔξεισι, μένει δέ·
 καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια δουλεύειν δεδίδακται.
 5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα

20. (66.)

Ἄλλο.

- Ἦδυμελὴς Ἀνακρέων, Πινδαρικὸν (δέ) μοι μέλος
 ἠδυμελὴς δὲ Σαπφώ· συγκεράσας τις ἐγγέοι.

5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Παφίη λιπαρόχρους
καὶ Διόνυσος ἑλθὼν καὐτὸς Ἔρωσ ἀν ἐκπιεῖν.

21. (19.)

Ἄλλο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει, τὸν δ' ἥλιον σελήνη. 5
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν. τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
πίνει θάλασσο' ἀναύρους, καὐτῷ θέλοντι πίνειν;
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

22. (20.)

Ἄλλο εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστι ὕδαρ θέλω γενέσθαι, 10
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις, ὅπως σε χρῶτα λούσω·
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπη μύρον, γύναι, γενοίμην,
Πανδίοιοσ χελιδῶν. ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην, καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
ὅπως αἰὲ βλέπῃς με· καὶ μάργαρον τραχήλω,
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην, καὶ σάνδαλον γενοίμην· 15
ὅπως αἰὲ φορῆς με. μόνον ποσὶν πάτει με.

23. (1.)

Εἰς κισθάραν τοῦ αὐτοῦ.

Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας, κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν· Ἡρακλέουσ· λύρη δὲ
ἀ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτας ἀντεφώνει.
ἔρωτα μούνον ἠχεῖ. χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν 10
5 ἡμεῖσα νεῦρα πρῶην ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
καὶ τὴν λύρην ἔπασαν· μόνους ἔρωτας ἄδει.

24. (2.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Φύσις κέρατα ταύροις, λέουσι χάσμι' ὀδόντων, 5
ὀπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις, τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
ποδωκίην λαγωοῖς, τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,

τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 10 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασᾶν,

ἀντ' ἐγγέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

25. (33.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδών,
 ἔτησίη μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλιήν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 5 ἢ Νεῖλον ἢ πὶ Μέμφιν.
 Ἔρωσ δ' αἰὲ πλέκει μευ
 ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πετροῦται,
 ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
 10 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.

βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 κεχρητότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
 οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 15 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 πάλιν κύουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

26a. (16.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀντάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,

οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
 5 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὀμμάτων με βέλλων.

26b. (55.)

Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
 καὶ Παρθίους τις ἀνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.

ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
 5 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
 ἔχουσι γὰρ τι λεπτὸν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27a. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς βέλος.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωτῶν

ἐποίε λαβῶν σίδηρον.
 5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·

ὁ δ' Ἔρωσ γολὴν ἔμισγεν.	ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·	
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς	ὑπεμειδίασε Κύπρις.	
στιβαρὸν δόρου κραδαίνων	ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας	15
βέλος ἠϋτέλιξ Ἔρωτος·	ἄβαρ' φησὶν· ἄρον αὐτό·	
ὁ δ' Ἔρωσ τόδ' ἐστίν· εἶπεν	ὁ δ' Ἔρωσ ἔχ' αὐτό φησὶν.	
ἄβαρ' πειράσας νοήσεις·		

27b. (46.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,	χαλεπώτερον δὲ πάντων
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι,	ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27c. (46.)

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·	διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,	
σοφίη, τρόπος πατεῖται·	διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·	
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.	πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.	
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς	τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα	
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.	διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.	10

28. (44.)

Τοῦ αὐτοῦ ὄναρ.

Ἐδόκου ὄναρ τροχάζειν	τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;	
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·	δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς	
ὁ δ' Ἔρωσ ἔχων μόλιβδον	ἐν Ἐρωσί με πλακέντα	
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις	διολισθάνειν μὲν ἄλλους,	
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.	ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.	10

29. (7.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Ἐκινυθίνη με θάβδω	κραδίη δὲ θινὸς ἄχοις	
χαλεπῶς Ἔρωσ θάπιζων	ἀνέβαινε, κὰν ἀπέσβην.	
ἐκέλευε συντροχάζειν.	ὁ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων	
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων	ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν·	10
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων	ἄσὺ γὰρ οὐ δύνη φιλῆσαι·	
τροχάοντα τεῖρεν ἰδρώς·		

30. (4.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον.

<p>Ἐπὶ μυρσίναις τερεΐναις ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις στορέσας θέλω προπλίνειν· ὁ δ' Ἔρωσ ἠγῶνα δήσας 5 ὑπὲρ ἀνχένος παπύρω μέθυ μοι διακονεῖτω. τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα βίωτος τρέχει κυλισθεῖς· ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα</p>	<p>κόνις ὀστῶν λυθέντων. τί σε δεῖ λίθον μυρρίζειν; τί δὲ γῆ χέειν μάταια; ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ, μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην. 10 πρὶν, Ἔρωσ, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν ὑπὸ νερτέρων χορείας, σκεδάσαι θέλω μερίμνας.</p>	<p>10 11 12 13</p>
--	---	--------------------------------

31. (3.)

Ἄλλο.

<p>Μεσοννκτίοις ποθ' ὥραις, στρέφετ' (ἦμος) Ἄρκτος ἤδη κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου, μερόπων δὲ φῦλα πάντα 5 κέεται κόπῳ δαμέντα, τότ' Ἔρωσ ἐπισταθεῖς μεν θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας. ἄτις ἔφην ἄθύρας ἀράσσει; κατὰ μεν σχίζεις ὀνειρούς. 10 ὁ δ' Ἔρωσ ἄνοιγε φησὶν· ἄβρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι· βρέχομαι δὲ κάσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι. ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας, 15 ἀνὰ δ' εὐθύ λύχνον ἄψας ἀνέωξα, καὶ βρέφος μὲν</p>	<p>ἔσορῶ φέροντα τόξον πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην. παρὰ δ' ἰστίην καθῖσ(α), παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ 20 ἀνέθαιπον, ἐκ δὲ χαίτης ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ. ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν, ἄφερε φησὶ πειράσωμεν τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν 25 βλάβεται βραχεῖσα νευρή. τανύει δὲ καὶ με τύπτει μέσον ἦπαρ, ὡσπερ οἰστρος· ἀνὰ δ' ἄλλεται καγάζων, ἄξενε δ' εἶπε συγχάρηθι 30 κέρας ἀβλαβῆς μὲν ἡμῖν, σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.</p>	<p>20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30</p>
--	--	---

32. (43.)

Ἄλλο εἰς τέττιγα ᾠδάριον.

<p>Μακαρίζομέν σε, τέττιξ, ὅτε δενδρῶν ἐπ' ἄκρων</p>	<p>ὀλίγην δρόσον πεπωκῶς βασιλεὺς ὅπως αἰεΐεις·</p>
---	--

σὰ γὰρ ἔστι κεῖνα πάντα,
 ὀπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 ὀπόσα (τρέφ)ουσιν ὕλαι.
 σὺ δ' (ὄμ)ιλία γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης·

φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, 15
 σοφέ, γηγενής, φίλυμνε·
 ἀπαθής δ', ἀναιμόσαρκε,
 σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

33. (40.)

Ἄλλο εἰς Ἔρωτα.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν
 κοιμωμένην μέλιτταν
 οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρόγη·
 τὸν δάκτυλον παταχθεὶς
 τᾶς χειρ(ος) ὠλόλυξε·
 δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην
 ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,

ὄλωλα κάποθνήσκω·
 ὄφρις μ' ἔτυψε μικρὸς 10
 πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
 μέλιτταν οἱ γεωργοί·
 ἅ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
 πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, 15
 Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. (23.)

Εἰς φιλάργυρον.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
 τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
 ἐκαρτέρου φυλάττων,
 ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ·
 εἰ δ' οὔν (τὸ μὴ) πρίασθαι
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;

θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 τί καὶ μάτην στενάζω; 10
 τί καὶ γόους προπέμπω;
 ἔμοι γένοιτο πίνειν,
 πιόντι δ' οἶνον ἠδὺν
 ἔμοις φίλοις συνεῖναι.
 [ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις 15
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.]

35. (8.)

Τοῦ αὐτοῦ ὕναρ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις τάπησιν,
 γεγανωμένος Ἀναῖω
 ἐδόκουν ἄκροισι ταρσῶν

δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν 5
 μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 ἐπεκερτόμου δὲ παῖδες
 ἀπαλώτεροι Ἀναίου,

- δακέθυμά μοι λέγοντες
 10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 ἐθέλοντ(α δ' αὖ) φιληῆσαι
- φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες·
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς συμπόσιον.

- Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 τὸν ὄλας ποθοῦντα μολπὰς,
 5 τὸν ὁμότροπον Ἐρώτων,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
 δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
 10 δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄγος πέφευγε μιχθὲν
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
- τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν, 1
 τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
 τί γάρ ἐστὶ σοι <τὸ> κέρδος
 ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
 πόθεν οἶδάμεν τὸ μέλλον;
 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος· 2
 μεθύων θέλω χορεύειν,
 μεμνηρισμένος δὲ παίζειν . . .
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

37. (47.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἑταῖρον πρεσβύτην.

- Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 φιλῶ νέον χορευτάν·
 ἂν δ' ὁ γέρον χορευή,
- τρίγας γέρον μὲν ἐστίν,
 τὰς δὲ φρένας νεάζει. 3

38. (24.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

- Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθη
 βίотου τρίβον ὀδεύειν,
 χρόνον ἔγνω, ὃν παρήλθον·
 ὃν δ' ἔγω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 5 μέθετέ με φροντίδες·
- μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελάσω, χορευῶ
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

39. (Fr. 3.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἕαρ ἦτοι καλοκαίριον.

Τὸ καλὸν ἔστι βαδίζειν,	κλῆμα τὸ Βάγκειον ἰδεῖν,	5
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,	χῦπὸ τὰ πέταλα δῦναι,	
ὅπου λεπτήν ἠδυτάτην	ἄπαλῆν παῖδα κατέγων,	
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,	Κύπριν ὄλην πνέουσαν.	

40. (42.)

Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Ποθέω μὲν Διονύσου	φθόνον οὐκ οἶδα δαικτόν.	10
φιλοπαίγμονος χορείας·	φιλολοιδόροιο γλώττης	
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου	(ἔφυγον) βέλεμνα κοῦφα·	
μετὰ συμπότου λυγίζω·	στυγέω μάχας παροίνους.	
5 στεφανίσκουσ δ' ὑακίνθων	πολυκόμους κατὰ δαΐτας	
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας	νεοθηλέσσ' ἅμα κούραις	15
μετὰ παρθένων ἀθύρειν	ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων	
φιλέω μάλιστα πάντων.	βίον ἥσυχον φερ(οίμην).	
φθόνον οὐκ οἶδ' ἔμδν ἦτορ,		

41. (6.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν	στομάτων ἀδὺ πνεόντων	9
ῥοδίνους συναρμόσαντες	προχέων λίγειαν ὀμφήν	11
μεθύωμεν ἀβρὰ γελῶντες.	κατὰ πηκτίδων ἀθύρ(ει).	10
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα	ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας	12
5 κατακίσσοισι βρέμοντας	μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀνάου	
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους	καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης	
γλυδανόσφυρος χορεύει.	τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς	15
ἀβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος	κῶμον μέτεισι χαίρων.	

42. (5.)

Ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον εἰς τὸ ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἑρώτων	κροτάφοισιν ἀρμόσαντες	
μίξωμεν Διονύσῳ·	πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.	5
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον	ῥόδον, ᾧ φέριστον ἄνθος,	

ῥόδον εἶαρος μέλημα,
 [ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·]
 ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
 10 στέφεται καλοὺς λούλους
 Χαρίτεσσι συγχορεύω,

στέφον [οὔν] με, καὶ λυγίξ(ων)
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 15 πεπυκασμένους χορεύσω.

43. (25.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς οἶνον ῥδάριον.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὔδουσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 5 θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·

τί [δὲ] τὸν βίον πλανῶμαι;
 πίνωμεν οὔν τὸν οἶνον
 τὸν τοῦ καλοῦ Αναίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 10 εὔδουσιν αἱ μέριμναι.

44. (37.)

Εἰς τὸ ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
 Χαρίτες ῥόδα βρούουσιν·
 ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
 5 ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 ἴδε πῶς γέρανος ὀδεύει.
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·

νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 [καρποῖσι γαῖα προκύπτει·]
 10 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
 Βρομίον στέφ(ων τὸ) νᾶμα
 κατὰ φύλλον κατὰ κλώνα
 θαλέθων ἠνθησε καρπός.

45. (38.)

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω·
 3 κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
 12 Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
 13 μιμούμενος χορεύσω.
 4 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκόν·
 5 ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν.

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 παρέστω καὶ μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον, ᾧ παῖ,
 μελίχρουν οἶνον ἠδὺν
 ἐγκεράσας φόρησον.
 10 Ἐγὼ γέρον μὲν εἶμι,
 <νέων πλέον δὲ πίνω.>

46. (26.)

Ἄλλο εἰς φιλοπότην τοῦ αὐτοῦ.

<p>Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, εὐδουσιν αἱ μέριμναι· δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου. θέλω καλῶς αἰεῖδεν, 5 κισσοστεφῆς δὲ κεῖμαι,</p>	<p>πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ. ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω. φέρε μοι κύπελλον, ὃ παῖ· μεθύοντα γὰρ με κεῖσθαι πολὺν κρεῖσσον ἢ θανόντα. 10</p>
--	---

47. (32.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουν εἰς οἶνον.

<p>Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος, ὁ λυσιφρων ὁ Λυαῖος, ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς εἰσέλθῃ μεθυδάτας, 5 διδάσκει με χορεύειν.</p>	<p>ἔχω δέ τι καὶ τερπνὸν ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς· μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς τέρπει με κάρροδιτα. [καὶ] πάλιν θέλω χορεύειν. 10</p>
---	---

48. (39.)

Εἰς συμπόσιον τοῦ αὐτοῦ.

<p>Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, τότε (μὴν) ἤτορ ἰανθὲν λιγαίνειν ἄρχεται μούσας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, 5 ἀπορίπτουται μέριμναι πολυφρόντιδές τε βουλαὶ ἔς ἀλικτύπους ἀήτας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, λυσιπαίγμων τότε Βάκχος 10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις δονέει μέθῃ γανώσας. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, στεφάνους ἄνθεσι πλέξας, ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρήνῳ,</p>	<p>βιότου μέλπω γαλήνην. 15 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, μύρω εὐώδει τέγξας δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην κατέχων Κύπριν αἰεῖδα. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, 20 ὑπὸ κυροῦ(σι) κυπέλλοις τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας διάσω τέρομαι κούρων. ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, τοῦτό μοι μόν(ον) τὸ κέρδος, 25 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω· τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.</p>
--	--

49. (34.)

Εἰς κόρην τοῦ αὐτοῦ.

<p>Μή με φύγῃς ὀρῶσα τὰν πολιὰν ἔθειραν·</p>	<p>μηδ' ὅτι σοὶ πάρεστιν ἄνθος ἀκμαῖον, (ῶρας)</p>
--	--

ἐμᾶς δῶρα διώσῃ.
ὄρα κὰν στεφάνοισιν

ὅπως πρόπει τὰ λευκὰ
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. (36.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις	μετὰ χροσῆς Ἀφροδίτης.
καὶ ρητόρων ἀνάγκας;	πολιαὶ κάραν στέφουσι·
τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων	δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ, 10
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;	τὴν ψυχὴν μου κάρωσον.
5 μᾶλλον δίδασκε πίνειν	βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ἀπαλὸν πῶμα Ἀναίου·	ὁ θανῶν οὐκ ἐπιθυμεῖ.
μᾶλλον δίδασκε παίζειν	

51. (54.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως.

Ἵ' ὅτ' ἐγὼ νέοις ὁμιλ(ῶν)	νέος ἐν νέοις χορεύσω.
ἔσορῶ, πάρεστιν ἤβη·	Διονυσίης δέ μοί τις
τότε δὴ, τότ' ἐς χορείην	φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρας, 10
ὁ γέρον ἐγὼ πετροῦμαι.	ἴν' ἴδη γέροντος ἀλκὴν
5 περι(μαίνομαι), Κυβήβη·	δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
παράδος· θέλω στέφεσθαι·	δεδαηκότος δὲ πίνειν,
πολιὸν δὲ γῆρας ἐκ(δύς)	χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. (35.)

Εἰς Εὐρώπην.

Ἵ' ταῦρος οἶτος, ὦ παῖ,	τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·	οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
φέρει γὰρ ἀμφὶ νότοις	ἐξ ἀγέλης ἐλαστθεῖς
Σιδωνίαν γυναῖκα·	ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν,	εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος. 10

53. (53.)

Εἰς τὸ ῥόδον.

Στεφανηφόρου μετ' ἧρος	σύ(δ'), ἔταιρ', (ἄεξε μολπῆν).
μέλομαι ῥόδον τέρεινον·	τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,

τόδε καὶ βροτῶν χάρ(η)μα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις,
πολυανθέων Ἐρώτων

Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα·
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὴ καὶ ποιοῦν(ι) πείραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρτοῖς·
γλυκὴ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
προσάγ(ειν) τ' Ἐρωτος ἄνθος·
(κροτά)φω τὸ δ' αὐτ(ὸ) τερ-
πνόν.

θαλίαις (τί κἂν) τραπέζαις
Διουσιαῖς θ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥώς,
ῥοδοπήγεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ κάφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.

τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιάται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.

φέρει δὴ φύσιν λέγωμεν.
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης 25
δεδρσοσωμένην Κυθήρην
ἐλόχευσε πόντος ἀφρῶ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἔδειξε ὁ Ζεὺς,
φοβερὰν θεῶν Ὀλύμπω, 35
τότε καὶ ῥόδων ἀγῆτον
νέον ἔρνος ἦνθισε χθῶν,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ 40
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαῖος.

54. (50.)

Εἰς Διόνυσον ἄλλο.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτῆν
τελέων θεὸς κατήλθεν,
ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
πόθον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἴνου

ἐπὶ κλημάτων ὀπώραις
πεπεδημένον φυλάττων,
ἦν', ὅταν τέμωσι βότρυν, 10
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκὴν τε θυμὸν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

55. (51.)

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

Ἄρα τίς τόρευσε πόντον;
Ἄρα τίς μανεῖσα τέχνα

ἀνέχευε κῆμα δίσκου;
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης

- 5 ἄρα τίς ὑπερθε λευκὰν
ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἔς θεῶν ἀερθεῖς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν·
- 10 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀραῖσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημέν(η) δ' ἐπ' αὐτὰ
βρύου ὥς, ὑπερθε λευκᾶς
ἀπαλόχροον γαλήνας
- 15 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόθιον πάροισιν ἔλκει.
ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν
- ἀπαλῆς ἔνερθε δειροῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον ἀύλακος δὲ Κύπρις
κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθὲν
διαφαίνεται γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρω δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
δολερὸν (Πόθος μετώπῳ)
Ἔρος Ἴμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστ(ᾶ)
Παφίης τε σῶμα παίζει,
ἵνα νήγεται γελῶσα.

56. (Fr. 2.)

Εἰς χρυσὸν τοῦ αὐτοῦ ἄλλο.

- Ἵδραπέτας ὁ χρυσὸς
ὅταν με φεύγη κραιπνοῖς
διηνέμοις τε ταρσοῖς —
αἰεὶ δ', αἰεὶ με φεύγει —,
- 5 οὐ μιν διώκω· τίς γὰρ
μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
τῷ δραπέτῳ τῷ χρυσῷ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
- 10 φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἐλῶν αἰείδω
ἔρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
- 15 ἄφνω προσεῖψ' ὁ δραπέτας,
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἐλῶν μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαροῦ.
ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,
- μάταν δόλοισ με θέλγεις·
(χρυσοῦ πλέον) τὰ νεῦρα
πόθους, κέκλυθι, ἄδ(ει).
[σὺ γὰρ δόλ(ων), σύ 58, 3
τοι φθόν(ων)
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν·
λύρη δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν
πόθων κύπελλα κρινᾶ.
ὅταν θέλῃς δέ, φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδᾶν
οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
ξείνοισ (σὺ δ' ἀντί) Μουσῶν
δολοῖς ἀπίστοισ ἀνδάνεις·
ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
ἀχανδέας ὀρίνεις.
αἴγλαν τε(ᾶν) λαμπρύνοις.] 50

57. (52.)

Εἰς οἶνον.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύνοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἔρατὸν πίθοις ὀρῶντες
νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὃν ὅταν πί(η) γεραίος,
τρομεροῖς ποσὶν χορεῦει,

πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένων λοχήσας
ἔρατὸς νέος ἔλυσθεῖς 15
ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον
(ἐς) ἔρω(τ') ἄωρα θέλγ(ει)
προδοτὶν γάμων γενέσθαι· 20
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίξει.

58. (Fr. 1.)

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Ἄνα βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
ἔλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ θυμῷ βοήσω,
ἄτε τις κύκνος Καῦστρου
ποικίλον περοῖσι μέλπων
ἀνέμου σύναυλος ἠχῆ.
σὺ δὲ Μοῦσα συγγόρευε·
ἱερὸν γὰρ ἔστι Φοῖβου
κιδάρη δάφνη τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
ἀνεμῶλιον τὸν οἶστρον.
σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
(τὰ) μὲν ἐκπέφευγε κέντρα,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,

φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχ(θη).
ὁ δὲ Φοῖβος ἦε, Φοῖβος 20
κροατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
ἔδοκει τελεῖν Κυθήρην.
ἄγε θυμέ, πῆ μέμνησας
μανίην μανεῖς ἀρίστην; 25
τὸ βέλος, φέρε, κράτυνον,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης·
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ, 30
τὸν αἰοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἔραυνήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες, 35
φλογερὸν φύγ(ωμεν) ἄστρον.

Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθαιπται καὶ τί
ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ.

1. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυθήναις.

Λεύσσεις Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κούλομένης ἀλόχου.

2. Ἔτερον.

Μυῆμα τόδ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
διὰ Κλυταιμνήστῃ Τυνδαρίς οὐχ ὀσίως.

3. Ἐπὶ Μενελάου.

Ὀλβιος ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μεγάλου.

4. Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν
Λεύκῃ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληιάδην Ἀχιλλῆα,
ἥδ' ἱερὰ νῆσος ποντιαῖς ἀμφὶς ἔχει.

5. Ἔτερον.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαιπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Περίδες.

6. Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆι τέθαιπται,
ὃν πτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

7. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κἀθημαί
 Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. Ἐπὶ Τεύκρου κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἴδων ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε
 Τεύκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμῖς κατέχει.

9. Ἐπὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνοον, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. Ἔτερον.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἠγρήτορα ἦδε θανόντα
 γῆ κατέχει βουλῆ φέριστατον ἡμιθέων.

11. Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένου ἐν Τροίῃ.

Μνημ' ἀρετῆς νιοῦ τοῦ Νέστορος. Ἀντιλόχοιο,
 ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ὀυσάμενος πατέρα.

12. Ἐπὶ Ὀδυσσεῶς κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἄνερα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
 κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

13. Ἔτερον.

Οὔτος Ὀδυσσεῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
 Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχεσαν.

14. Ἐπὶ Διομήδους κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνήτῳ πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
 ἦδ' ἰερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμῆ.

15. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίῳ Ἰδομενῆος ὄρας τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πλησίον ἴδουμαι Μηριόουης ὁ Μόλου.

16. Ἐπ' Αἴαντος τοῦ Οἰλέως κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχευεν
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. Ἐπὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
Νιρέα τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. Ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

Ἔσδ' Ἡρακλείδην ῥηξίνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

18b.

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρούπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.

19. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

20. Ἐν Τρίκῃ ἐπὶ κενотаφίῳ Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος.

Οἶδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἥδ' Ἐμαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺν ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. Ἐπὶ Εὐρύπυλου κειμένου ἐν Ὀρμενίᾳ.

Πάτρην ἐν Ὀρμενίᾳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐρύπυλον κρούπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. Ἐπὶ Θόαντος.

Τὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἥδ' Ἐθυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἷόν,
ἦδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυᾶς κατέχει.

25. Ἐπὶ Μέργητος ἀπολομένου ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον
ἐν Δουλιχίῳ.

Μινῆμα Μέργητι θοῶ μεγαθύμου Φυλέος υἱῶ
Δουλίχιοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῶ Ποδάρκει κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀγαίς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἷόν·
ὄστέα δ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντέως
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

28. Ἐπὶ Προθίου κενοταφίῳ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθίου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
καῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

29. Ἐπὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὄδ' Ἀδμήτοιο Φερητιάδης Εὐμήλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ καῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἄρχος ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου υἱὸς
καῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πελοπόρων βασιλεύς.

31. Ἐπὶ Ἀμφιάχου καὶ Διώρου.

Ἄρχος τ' Ἀμφιάχος Κτεάτου παῖς ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄραξ, ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀργὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένου ἐν Ἀθήναις.

Ταξιλόγος λαῶν, νύξ Πεπεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρύαλου κειμένων ἐν Ἀργεῖ.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήμιος ὧδε τέθραπτα
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολύξεινον κειμένων ἐν Ἥλιδι.

Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἥλιδι δίη
δημηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Αἰδαο ἔβαν.

37. Ἐπὶ Ταλθύβιον κειμένου ἐν Μυκῆναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἄπας.

38. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆι ἐννὴν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἦδε κατεσκίασε Τρωῆς ἄρουρα τάφῳ.

39. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φειδίππου Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἀντίφου ἦρω
γαῖα πατρὶς Κῶων ἦδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. Ἐπὶ Δηιπύλου.

Δηιπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνημα τὸδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

41. Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.

Ἐπταπύλου Θηβῶν βασιλεὺς ὧδε κεῖται ὑπ' ὄχθῳ
Ζήθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. Ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωίδι.

Υἱὸς ὄδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωίδι γαίῃ
κεῖται. ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἐπλησε βίου.

43. Ἐπὶ Αἰήτου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρῦσοισιν ἵνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτω μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείγων ἀτρεκέες ἴσθι τόδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων.

45. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει γῆθῶν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. Ἐπὶ Ἐκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιωτῖοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγυνομένοις.

46b.

Ἐκτορι τόνδε τάφον Πριάμος μέγας ἐξετέλεσεν
ὄχθον ὑπὲρ γαίης, μνήμ' ἐπιγυνομένοις.

47. Ἐπὶ Πυραίχμου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθῶν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀζίου ὄδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. Ἐπὶ Ὀρφέως κειμένου ἐν Κιωνίᾳ.

Θορήκα χρυσολύραν Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν γῶρῳ τῷδε θέσαν Κίονες.

49.

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.

50.

Θυμὸν δὴ Κύνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

51.

Πελτοφόρου Θρήνης Ἀκάμας καὶ Πείρου ἥρωος
ἔδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

52.

Τηλεβόλου ἑντῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱὸν
ἐκ Ζελέας κατέχει Πάνδαρον ἠδὲ κόνις.

53.

Αἰνεΐαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Αἴδην.

54.

Ἐρμ(εία), στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

55.

Πατὴρ μὲν κρύπτει με Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριούσι μαθεῖν.

56.

Ἰππῶ καὶ καμιάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρωῆς δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

57.

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλῆ Σαρπηδόνα δῖον
Ἐάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

58.

Εὐώδης κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

59.

Στήσω σε σπεύδοντα δορυσσόου Πενθεσιλείας
αἰπὸν ἔσαθρησαι τύμβον Ἀμαζονίδος.

60.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

61.

Ἐνθάδε πῦρ Τρώων) <τε καὶ> Ἑλλάδος ἄλλος ἀπάσης
ὁ Πριάμοιο Πάρις ψύχομαι ἀκρολόφοις.

62. (Ἐπὶ Ἀσίου.)

Ἴππων ὠκυπόδων ἑλατῆρ θρασυκάρδιος . . .

63.

Νώτω μὲν μαλάχην τε καὶ ἄσφοδελον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Ἴππόθοόν τ' ἠδὲ Πύλαιον) ἔχω.

INDICES.

I.

(Numeri posteriores sunt editionis Bergkianae maioris quartae.)

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I. CALLINUS p. 1.

II. ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 7. 7 : 8. 8 : 19. 9—11 : 9—14. 15 : 16.
16 : 15. 17, 18 : 21. 19 : 25. 20 : 27. 21, 22 : 29. 23 : 30.
24 : 32. 25 : 39. 26 : 34. 27 : 20. 28 : 22. 29 : 23. 30 : 24.
31 : 26. 32 : 28. 33 : 31. 34 : 33. 35 : 62. 36 : 35. 37 : 36.
38 : 37. 39 : 40. 40 : 41. 41 : 42. 42 : 43. 43 : 44. 44 : 45.
45 : 46. 46 : 95. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 52. 50 : 53. 51 : 54.
52 : 55. 53 : 56. 54 : 57. 55 : 58. 56 : 59. 57 : 60. 58 : 61.
59 : 63. 60 : 64. 61 : 65. 62 : 66. 63 : 67. 64 : 68. 65 : 69.
66, 67 : 70. 68 : 71. 69 : 72. 70 : 73. 71 : 74. 72 : 75. 73 : 76.
74 : 77. 75 : 78. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 81. 79 : 82. 80 : 83.
81 : 86. 82 : 38. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 94. 86 : 96. 87 : 97.
88 : 92. 89 : 106. 90 : 107. 91 : 108. 92 : 109. 93 : 110. 94 : 111.
95 : 112. 96 : 89. 97 : 90. 98 : 91. 99 : 93. 100 : 104. 102 : 84.
103 : 98. 104 : 103. 105 : 100. 106 : 114. 107 : 115. 108 : 101.
109 : 102. 110 : 116. 111 : 85. 112 : 99. 113 : 119. 114 : 120.
115 : 17. 116 : 18.

III. SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22, 23. 23 : 24. 24 : 25. 25 : 26. 26 : 27.
27 : 28.

IV. TYRTAEUS p. 24.

1 : 2. 2 : 3, 4. 3, 4, 5 : 5. 6 : 6. 7 : 7. 8 : 10. 9 : 11. 10 : 12.
11 : 13. 12 : 14. 13 : 15.

V. ASIUS p. 30.

VI. PISANDER p. 30.

VII. MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17.

VIII. SOLON p. 34.

1 : 1, 2, 3. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9, 10 : 11.
11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17. 17 : 18.
18 : 19. 19 : 20, 21. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24. 23 : 25. 24 : 26.
25 : 28. 26 : 29. 27 : 27. 28 : 32. 29 : 33. 30 : 34. 31 : 35.
32 : 36, 37. 33 : 38. 34 : 39. 35 : 40. 36 : 31.

IX. CLEOBULINA p. 45.

1 : 2. 2 : 1. 3 : III p. 201.

X. AESOPUS p. 46.

XI. DEMODOCUS p. 46.

XII. PHOCYLIDES p. 47.

1 : 3. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 11.
10 : 12. 11 : 13. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17. 16 : 1. 17 : 2.

XIII. XENOPHANES p. 49.

XIV. HIPPONAX p. 55.

1, 2 : 1. 3 : 3. 4 : 5. 5 : 15. 6 : 22 A. 7 : 21 A. 8 : 21 B. 9 : 26.
10 : 28. 11 : 29. 12 : 2. 13 : 4. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8. 17 : 9.
18 : 11. 19 : 12. 20 : 13. 21 : 14. 22 : 16, 18. 23 : 17. 24 : 19.
25 : 20. 26 : 30 A. 27 : 30 B. 28 : 31. 29 : 32. 30 : 33. 31 : 34.
32 : 35. 33 : 36. 34 : 37. 35 : 38. 36 : 39. 37 : 40. 38 : 41.
39 : 42. 40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48.
46 : 49. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 52. 50 : 53. 51 : 54. 52 : 55 A.
53 : 55 B. 54 : 56. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 60. 59 : 63.
60 : 64. 62 : 22 B. 63 : 81. 66 : 61. 67 : 73. 68 : 74. 69 : 75.
70 : 76. 71 : 79. 72 : 80. 73 : 82. 74, 75 : 83. 76 : 62. 77 : 78.
78 : 84. 79 : 90. 80 : 85. 81 : 92. 82 : 72.

XV. ANANIUS p. 65.

XVI. THEÓGNIS p. 66

XVII. HIPPARCHUS p. 122.

XVIII. PIGRES p. 122.

XIX. EPICHARMUS p. 122.

XX. DIPHILUS p. 122.

XXI. PHRYNICHUS p. 123.

XXII. AESCHYLUS p. 123.

1 : 2. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5.

XXIII. SOPHOCLES p. 124.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 4. 4 : 7.

XXIV. ION p. 124.

1—4 : 1—4. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 16.

XXV. MELANTHIUS p. 127.

- XXVI. HIPPO p. 127.
- XXVII. EMPEDOCLES p. 127.
1 : 2. 2 : 1.
- XXVIII. DIONYSIUS CHALCUS p. 128.
- XXIX. EURIPIDES p. 129.
- XXX. PANARCES p. 130.
- XXXI. HERMIPPUS p. 130.
1 : 2. 2 : 4. 3 : 5.
- XXXII. THUCYDIDES p. 131.
- XXXIII. ALCIBIADES p. 131.
- XXXIV. AGATHON p. 131.
- XXXV. EUENUS p. 131.
- XXXVI. CRITIAS p. 133.
1 : 1. 2 : 2. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.
- XXXVII. SOCRATES p. 136.
- XXXVIII. ANTIMACHUS p. 136.
- XXXIX. PLATO p. 137.
1—25 : 1—25. 26 : 27 v. 1 sq. 27 : 26. 28 : 27 v 3 sq. 29 : 28.
30 : 29. 31 : 30. 32 : 31. 33 : 32.
- XL. SCYTHINUS p. 142.
- XLI. SIMMIAS THEBANUS p. 143.
- XLII. ZEUXIS p. 144.
- XLIII. PARRHASIUS p. 144.
- XLIV. PRAXITELES p. 145.
- XLV. DIONYSIUS MINOR p. 145.
1 : 2. 2 : 1.
- XLVI. MAMERCUS p. 145.
- XLVII. ASTYDAMAS p. 145.
- XLVIII. PHILISCUS p. 146.
- XLIX. APHAREUS p. 146.
- L. SPEUSIPPUS p. 146.
- LI. DEMOSTHENES p. 146.
- LII. ARISTOTELES p. 147.
1 : 3. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 1. 5 : 6.
- LIII. CERCIDAS p. 149.
- LIV. AESCHRIO p. 150.
1—6 : 1—6. 7 : 8. 8 : 9.
- LV. CASTORIO p. 151.

LVI. CRATES p. 152.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1. 4—7 : 4—7. 8 : 3 v. 2 sq., 8, 9. 9 : 10.
 10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 17. 16 : 20. 17 : 22.
 18 : 16. 19 : 18. 20 : 19.

LVII. THEOCRITUS CHIUS p. 155.

LVIII. MENANDER p. 155.

LIX. HERODAS p. 156.

1—7 : 1—7. 8 : 10.

LX. CLEON p. 157.

LXI. FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA p. 157.

1 : 1. 2 : 2A. 3 : Simon. 88 v. 1 sq. 4 : Simon. 175. 5 : 3.
 6 : 4. 7 : 5. 8 : 8A. 9 : 8B. 10 : 9. 11 : 11. 12—15 : 12—15.

LXII. FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA p. 159.

1 : 16. 2 : 17A. 3 : 17B. 4 : 18. 5 : 19. 6 : 20A. 7 : 20B.
 8 : 26B. 9 : 21. 10 : 22. 11 : 23. 12 : 25. 13 : 26A. 14 : 27.
 15 : 28. 16 : 29. 17 : 24.

POETAE MELICI.

I. EUMELUS p. 163.

II. TERPANDER p. 163.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 6. 4 : 5.

III. ALCMAN p. 164.

1 : 1, 4, 6. 2 : 9. 3 : 2. 4 : 16. 5 : 23. 6 : 11. 7 : 24. 8 : 26.
 9 : 27. 10 : 40. 11 : 41. 12 : 42. 13 : adesp. 33A. 14 : 51.
 15 : 39. 16 : 45. 17 : 33. 18 : 34. 19 : 46. 20 : 47. 21 : 65.
 22 : adesp. 42. 23 : 29. 24 : 18. 25 : 49. 26 : 53. 27 : 56B.
 28 : 3. 29 : adesp. 43A. 30 : 28. 31 : 30. 32 : 22. 33 : 43.
 34 : 21. 35 : 69. 36 : 70. 37 : 71. 38 : 68. 39 : 72. 40 : 73.
 41 : 74A. 42 : 10. 43 : 7. 44 : 36. 45 : 74B. 46 : 75. 47 : 81.
 48 : 77. 49 : 76. 50 : 78. 51 : 79. 52 : 80. 53 : adesp. 34.
 54 : 19. 55 : 20. 56 : 38. 57 : 85A. 58 : 85B. 59 : 25. 60 : 35.
 61 : 37. 62 : 48. 63 : 58. 64 : 59. 65 : 60. 66 : 62. 67 : 66.
 68 : 67. 69 : 86. 70 : 87. 71 : 56A. 72 : 44. 73 : 8. 74 : 31.
 75 : 32. 76 : 50. 77 : 52. 78 : 54. 79 : 55. 80 : 57. 81 : 61.
 82 : 63. 83 : 64. 84 : 82. 85 : 83. 86 : 84. 87 : 89. 88 : 90.
 89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 96. 95 : 97.
 96 : 98. 97 : 99. 98 : 100. 99 : 101A. 100 : adesp. 35. 101 : ad. 36.
 102 : ad. 37A. 103 : ad. 37B. 104 : ad. 80. 105 : ad. 81.

IV. ARION p. 178.

V. ALCAEUS p. 180.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 9. 4 : 14. 5 : 13B. 6 : 18. 7 : 19. 8 : 20. 9 : 21.
 10 : 22. 11 : 26 v. 1 sq. 12 : 27. 13 : 28. 14 : 30. 15 : 31. 16 : 34.

17 : 35. 18 : 53. 19 : 55 v. 2. 20 : 65. 21 : 68. 22 : 69. 23 : 71.
 24 : 74. 25 : 76. 26 : 79. 27 : 73. 28, 29 : 36. 30 : 54A. 31 : 54A.
 32 : 77. 33 : 78. 34 : 55 vs. 1. 35 : 23. 36, 37 : 33. 38 : 40.
 39 : 81. 40 : 82. 41 : 13A. 42 : 37A. 43 : 39. 44 : 41. 45 : 42.
 46 : 44. 47 : 83. 48 : 84. 49 : 85. 50 : 86. 51 : 26 v. 3. 52 : 75.
 53 : 87. 54 : 88. 55 : 90. 56 : 15. 57 : 16. 58 : 17. 59 : 49.
 60 : 51. 61 : 64. 62 : 11. 63 : 48A. 64 : 80. 65 : 43. 66 : 96.
 67 : 29. 68 : 72. 69 : 52. 70 : 62. 71 : 45. 72 : 46. 73 : 92.
 74 : 25. 75 : 48B. 76 : 93. 77 : 47. 78 : 103. 79 : 57. 80 : 59.
 81 : 60. 82 : 61. 83 : 97. 84 : 98. 85 : 99. 86 : 101. 87 : 56.
 88 : 94. 89 : 95. 90 : 100. 91 : 102. 92 : 89. 93 : 104.

VI. SAPPHO p. 190.

1—6 : 1—6. 7 : 7, 8. 8 : 9. 9 : 10. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14.
 13 : 16. 14 : 17 v. 1. 15 : 17 v. 2 sq. 16 : 18. 17 : 19. 18 : 20.
 19 : 133. 20 : 22. 21 : 26. 22 : 27. 23 : 28. 24 : 86. 25 : 30.
 26 : 31. 27 : 32. 28 : 33. 29 : 34. 30 : 35. 31 : 36. 32 : 101.
 33 : 50. 34 : 67. 35 : 42. 36 : 38. 37 : 39. 38 : 40. 39 : 41.
 40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48. 46 : 49.
 47 : 75. 48, 49 : 51. 50 : 52. 51 : 53. 52 : 54 v. 1 sq. 53 : 54 v. 3.
 54 : 73. 55 : 57. 56 : 57A. 57 : 29. 58 : 58. 59 : 59. 60 : 21.
 61 : 60. 62 : 61. 63 : 62. 64 : 63. 65 : 56. 66 : 64. 67 : 65.
 68 : 66. 69 : 68. 70 : 69. 71 : 70. 72 : 71. 73 : 72. 74 : 74.
 75 : 76. 76 : 77. 77 : 78. 78 : 79. 79 : 80. 80 : 81. 81 : 82.
 82 : 83. 83 : 84. 84 : 85. 85 : 87. 86 : 88. 87 : 89. 88 : 90.
 89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 97. 95 : 98.
 96 : 99. 97 : 100. 98 : 102. 99 : 103. 100 : 104. 101 : 105.
 102 : 106. 103 : 109. 104 : 118. 105 : 119. 106 : 120.

VII. STESICHORUS p. 204.

1—3 : 1—3. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 14. 8 : 17. 9 : 18. 10 : 29.
 11 : 32. 12 : 35. 13 : 36. 14 : 37. 15 : 42. 16 : 44. 17 : 26.
 18 : 45. 19 : 46. 20 : 48. 21 : 49. 22 : 50. 23 : 51. 24 : 52.
 25 : 53.

VIII. IBYCUS p. 209.

1—7 : 1—7. 8 : 9. 9 : 16. 10 : 17. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22.
 14 : 24. 15 : 26. 16 : 27.

IX. PYTHERMUS p. 213.

X. ANACREON p. 213.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 13B. 9 : 14. 10 : adesp. 78.
 11 : 40. 12 : 15. 13 : 17. 14 : 18. 15 : 19. 16 : 20. 17 : 35.
 18 : 21 v. 1 sq. 19 : 21 v. 3 sqq. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24.
 23 : 25. 24 : 28. 25 : 29. 26 : 30. 27 : 31. 28 : 32. 29 : 33.
 30 : 41. 31 : 42. 32 : 43. 33 : 44. 34 : 45. 35 : 16. 36 : 37.
 37 : 38. 38 : 39. 39 : 46. 40 : 58. 41 : 59. 42 : 60. 43 : 61.
 44 : 62. 45 : 63. 46 : 64. 47 : 65. 48 : 47. 49 : 48. 50 : 49.
 51 : 50. 52 : 51. 53 : 52. 54 : 53. 55 : 54. 56 : 66. 57 : 55.

58 : 56. 59 : 57. 60 : 67. 61 : 68. 62 : 36. 63 : 69. 64 : 70.
 65 : 71. 66 : 72. 67 : 72B. 68 : 73. 69 : 74. 70 : 75. 71 : 76.
 72 : 78. 73 : 77. 74 : 114. 75 : 81. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 82.
 79 : 83. 80 : 84. 81 : 85. 82 : 86. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 89.
 86 : 90. 87 : 91. 88 : 92. 89 : 93. 90 : 94. 91 : 95. 92 : 96.
 93 : 97. 94 : 100. 95 : 101. 96 : 103. 97 : 104. 98 : 105. 99 : 106.
 100 : 110. 101 : 111. 102 : 112. 103 : 113. 104 : 109. 105 : 102.
 106 : 107. 107 : 108. 108 : 115. 109 : 116.

XI. LASUS p. 227.

XII. TELESILLA p. 228.

XIII. SIMONIDES p. 228.

1 : 4. 2 : 1, 2. 3 : 5. 4 : 7. 5 : 8. 6 : 10. 7 : 12. 8 : 13. 9 : 14.
 10 : 15. 11 : 16. 12 : 17. 13 : 18. 14 : 29. 15 : 30. 16 : 31.
 17 : 32. 18 : 36. 19 : 38. 20 : 39. 21 : 23. 22 : 37. 23 : 40.
 24 : 41. 25 : 42. 26 : 43. 27 : 44. 28 : 45. 29, 30 : 46. 31 : 47.
 32 : 48. 33 : 49. 34 : 50. 35 : 51. 36 : 52. 37 : 53. 38 : 54.
 39 : 55. 40 : 57. 41 : 58. 42 : 59. 43 : 60. 44 : 61. 45 : 62.
 46 : 63. 47 : 64. 48 : 65. 49 : 66. 50 : 67. 51 : 68. 52 : 69.
 53 : 70. 54 : 71. 55 : 72. 56 : 73. 57 : 74. 58 : 75. 59 : 84 v. 7.
 60 : 76. 61 : 77. 62 : 78. 63 : 79. 64 : 80 A. 65 : 80 B. 66 : 86.
 67 : 81. 68 : 84. 69 : 85. 70 : 87. 71 : 88 v. 3. 72 : 146. 73 : 167.
 74 : 89. 75 : 90. 76 : 82. 77 : 91. 78 : 92. 79 : 94. 80 : 95.
 81 : 96. 82 : 97. 83 : 98. 84 : 99. 85 : 100. 86 : 101. 87 : 102.
 88 : 103. 89 : 105. 90 : 106. 91 : 107. 92 : 108. 93 : 109.
 94 : 111. 95 : 112. 96 : 113. 97 : 114. 98 : 115. 99 : 116.
 100 : 117. 101 : 118. 102 : 120. 103 : 121. 104 : 122. 105 : 124 B.
 106 : 125. 107 : 127. 108 : 128. 109 : 130. 110 : 110. 111 : 119.
 112 : 123. 113 : 126. 114 : 129. 115 : 124 A. 116 : 180. 117 : 182.
 118 : 183. 119 : 184. 120 : 131. 121 : 133. 122 : 134. 123 : 136.
 124 : 137. 125 : 138. 126 : 140. 127 : 141. 128 : 142. 129 : 147.
 130 : 149. 131 : 150. 132 : 152. 133 : 153. 134 : 154. 135 : 155.
 136 : 157. 137 : 158. 138 : 159. 139 : 160. 140 : 161. 141 : 163.
 142 : 164. 143 : 165. 144 : 143. 145 : 145. 146 : 148. 147 : 151.
 148 : 186. 149 : 188. 150 : 144. 151 : 156. 152 : 162. 153 : 178.
 154 : 179. 155 : 181. 156 : 185 A. 157 : 185 B. 158 : 187. 159 : 176.
 160 : 168. 161 : 169. 162 : 171. 163 : 172. 164 : 173. 165 : 170.
 166 : 174. 167 : 177. Pag. 261. 1 : 93. 2 : 104. 3 : 132. 4 : 135.
 5 : 139.

XIV. TIMOCREON p. 262.

1—3 : 1—3. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10.

XV. CORINNA p. 264.

1 : 20. 2 : 1. 3 : 2. 4 : 10. 5 : 11. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16. 9 : 17.
 10 : 18. 11 : 19. 12 : 21. 13 : 9. 14 : 23.

XVI. LAMPROCLES p. 267.

XVII. PRATINAS p. 267.

1—3 : 1—3. 4 : 5.

XVIII. DIAGORAS p. 269.

XIX. CYDIAS p. 270.

XX. HYBRIAS p. 270.

XXI. PRAXILLA p. 271.

XXII. BACCHYLIDES p. 272.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 11. 8 : 13. 9 : 14.
10 : 19. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 23. 15 : 24. 16 : 25.
17 : 26. 18 : 27. 19 : 28. 20 : 3. 21 : 7. 22 : 29. 23 : 30. 24 : 31.
25 : 33. 26 : 34. 27 : 35. 28 : 36. 29 : 37. 30 : 38. 31 : 39.
32 : 40. 33 : 41. 34 : 42. 35 : 43. 36 : 44. 37 : 45. 38 : 46.
39 : 47. 40 : 48. 41 : 49.

XXIII. MELANIPPIDES p. 281.

XXIV. ARIPHRON p. 283.

XXV. LICYMNIUS p. 283.

XXVI. PHILOXENUS p. 284.

1—5 : 1—5. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 13. 10 : 6. 11 : 14. 12 : 16.
13 : 15.

XXVII. TIMOTHEUS p. 290.

1 : 1. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 7. 9 : 2. 10 : 3.
11—15 : 11—15.

XXVIII. TELESTES p. 292.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 5.

XXIX. LYCOPHRONIDES p. 294.

XXX. ERINNA p. 295.

XXXI. SIRO p. 297.

XXXII. FRAGMENTA MELICA ADESPOTA p. 297.

1 : 30 A. 2 : 30 B. 3 : 31. 4 : 32. 5 : 33 B. 6 : 38. 7 : 40. 8 : 41.
9 : 43 B. 10 : 44. 11 : 45. 12 : 46 A. 13 : 46 B. 14 : 51. 15 : 52.
16 : 53. 17 : 69. 18 : 70. 19 : 71. 20 : 72. 21 : 73. 22 : 74.
23 : Alc. 38. 24 : 75. 25 : 76. 26 : 77. 27 : 79 A. 28 : 79 B.
29 : 79 C. 30 : 82 A. 31 : 82 B. 32 : 83 A. 33 : 84. 34 : 85.
35 : 86 A. 36 : 86 B. 37 : 87. 38 : 88. 39 : 89. 40 : 90. 41 : 91.
42 : 92. 43 : 93. 44 : 94. 45 : 95. 46 : 96. 47 : 97. 48 : 98.
49 : 2 B. 50 : 99. 51 : 100. 52 : 101. 53 : 102. 54 : 103. 55 : 104 A.
56 : 104 B. 57 : 105. 58 : 106. 59 : 107. 60 : 108. 61 : 109.
62 : 110. 63 : 111. 64 : 112. 65 : 113. 66 : 115 A. 67 : 115 B.
68 : 116. 69 : 117. 70 : 118. 71 : 119. 72 : 120. 73 : 121.
74 : 122. 75 : 123. 76 : 124. 77 : 125. 78 : 138. 79 : 139.
80 : 140. 81 : 141. 82 : 142. 83 : 143.

VERSUS ET CANTILENAE POPULARES p. 311.

1 : 1. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 6. 6 : Terp. 3. 7 : Terp. 4. 8 : 7.
 9 : 8. 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15.
 17 : 16. 18 : 17. 19 : 18. 20 : Tyrt. 16. 21 : 19. 22 : 20. 23 : 21.
 24 : 22 A. 25 : 22 B. 26 : 23. 27 : 24. 28 : 25. 29 : 26. 30 : 27.
 31 : 28. 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33. 37 : 35.
 38 : 36. 39 : 37. 40 : 38. 41 : 39. 42 : 40. 43 : adesp. 7. 44 : 41.
 45 : 42. 46 : 43. 47 : 44. 49 : 45. 50 : 46.

SCOLIA ANONYMA p. 322.

1 : 2. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 11.
 10 : 12. 11 : 13. 12 : 14. 13 : 6. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 22.
 17 : 23. 18 : 24. 19 : 25. 20 : 26. 21 : 17. 22 : 18. 23 : 19.
 24 : 20. 26 : 27. 27 : 29. 28 : 30. 29 : Thales. 30 : Solon 42.
 31 : Chilon. 32 : Pittacus. 33 : Bias. 34 : Cleobulus 1.

PSEUDEPIGRAPHIA.

CARMEN PHOXYLIDEUM p. 331.

ANACREONTEA p. 338.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA
p. 359.

II.

(Numeri priores sunt Bergkiani, posteriores huius editionis.)

ADESPOTA ELEGIACA p. 157.

1 : 1. 2 A : 2. 2 B : ad. mel. 49. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : p. XIII.
 7 : carm. pop. 43. 8 A : 8. 8 B : 9. 9 : 10. 10 : cf. p. XIV.
 11 : 11. 11 B : p. XIII sq. 12—15 : 12—15.

ADESPOTA IAMBICA p. 159.

16 : 1. 17 A : 2. 17 B : 3. 18 : 4. 19 : 5. 20 A : 6. 20 B : 7.
 21 : 9. 22 : 10. 23 : 11. 24 : 17. 25 : 12. 26 A : 13. 26 B : 8.
 27 : 14. 28 : 15. 29 : 16.

ADESPOTA MELICA p. 297.

30 A : 1. 30 B : 2. 31 : 3. 32 : 4. 33 A : Alcman 13. 33 B : 5.
 34 : Alcman 53. 35—37 : Alcman 100—103. 38 : 6. 39 : cf.
 p. XVII. 40 : 7. 41 : 8. 42 : Alcman 22. 43 A : Alcman 29.
 43 B : 9. 44 : 10. 45 : 11. 46 A : 12. 46 B : 13. 51 : 14. 52 : 15.
 53 : 16. 69 : 17. 70 : 18. 71 : 19. 72 : 20. 73 : 21. 74 : 22.
 75 : 24. 76 : 25. 77 : 26. 78 : Anacr. 10. 79 A : 27. 79 B : 28.
 79 C : 29. 80 : Alcman 104. 81 : Alcman 105. 82 : 30, 31.
 83 A : 32. 83 B : p. XVIII. 84 : 33. 85 : 34. 86 A : 35. 86 B : 36.
 87 : 37. 88 : 38. 89 : 39. 90 : 40. 91 : 41. 92 : 42. 93 : 43.

94 : 44. 95 : 45. 96 : 46. 97 : 47. 98 : 48. 99 : 50. 100 : 51.
 101 : 52. 102 : 53. 103 : 54. 104A : 55. 104B : 56. 105 : 57.
 106 : 58. 107 : 59. 108 : 60. 109 : 61. 110 : 62. 111 : 63.
 112 : 64. 113 : 65. 114 : p. XVIII. 115A : 66. 115B : 67.
 116 : 68. 117 : 69. 118 : 70. 119 : 71. 120 : 72. 121 : 73.
 122 : 74. 123 : 75. 124 : 76. 125 : 77. 138 : 78. 139 : 79.
 140 : 80. 141 : 81. 142 : 82. 143 : 83.

AESCHRIO p. 150.

1—6 : 1—6. 8 : 7. 9 : 8.

AESCHYLUS p. 123.

2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

AESOPUS p. 46.

AGATHON p. 131.

ALCAEUS p. 180.

1 : 1. 5 : 2. 9 : 3. 11 : 62. 14 : 4. 13A : 41. 13B : 5. 15 : 56. 16 : 57.
 17 : 58. 18 : 6. 19 : 7. 20 : 8. 21 : 9. 22 : 10. 23 : 35. 25 : 74.
 26 : 11. 51. 27 : 12. 28 : 13. 29 : 67. 30 : 14. 31 : 15. 33 : 36, 37.
 34 : 16. 35 : 17. 36 : 27, 28. 37A : 42. 38 : ad. mel. 23. 39 : 43.
 40 : 38. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 65. 44 : 46. 45 : 71. 46 : 72.
 47 : 77. 48A : 63. 48B : 75. 49 : 59. 50 : cf. p. XV. 51 : 60.
 52 : 69. 53 : 18. 55 : 33, 19. 56 : 87. 57 : 79. 58 : cf. p. XV.
 59 : 80. 60 : 81. 61 : 82. 62 : 70. 63 : 29. 64 : 61. 65 : 20.
 68 : 21. 69 : 22. 70 : p. XV. 71 : 23. 72 : 68. 73 : 34. 74 : 24.
 75 : 52. 76 : 25. 77 : 31. 78 : 32. 79 : 26. 80 : 64. 81 : 39.
 82 : 40. 83 : 47. 84 : 48. 85 : 49. 86 : 50. 87 : 53. 88 : 54.
 89 : 92. 90 : 55. 91 : p. XV. 92 : 73. 93 : 76. 94 : 88. 95 : 89.
 96 : 66. 97 : 83. 98 : 84. 99 : 85. 100 : 90. 101 : 86. 102 : 91.
 103 : 78. 104 : 93.

ALCIBIADES p. 131.

ALCMAN p. 164.

1 : 1 v. 1—3. 2 : 3. 3 : 28. 4 : 1 v. 4. 6 : 1 v. 5. 7 : 43. 8 : 73.
 9 : 2. 10 : 42. 11 : 6. 16 : 4. 17 : cf. p. XIV. 18 : 24. 19 : 54.
 20 : 55. 21 : 34. 22 : 32. 23 : 5. 24 : 7. 25 : 59. 26 : 8. 27 : 9.
 28 : 30. 29 : 23. 30 : 31. 31 : 74. 32 : 75. 33 : 17. 34 : 18.
 35 : 60. 36 : 44. 37 : 61. 38 : 56. 39 : 15. 40 : 10. 41 : 11.
 42 : 12. 43 : 33. 44 : 72. 45 : 16. 46 : 19. 47 : 20. 48 : 62.
 49 : 25. 50 : 76. 51 : 14. 52 : 77. 53 : 26. 54 : 78. 55 : 79.
 56A : 71. 56B : 27. 57 : 80. 58 : 63. 59 : 64. 60 : 65. 61 : 81.
 62 : 66. 63 : 82. 64 : 83. 65 : 21. 66 : 67. 67 : 68. 68 : 38.
 69 : 35. 70 : 36. 71 : 37. 72 : 39. 73 : 40. 74A : 41. 74B : 45.
 75 : 46. 76 : 49. 77 : 48. 78 : 50. 79 : 51. 80 : 52. 81 : 47.
 82 : 84. 83 : 85. 84 : 86. 85A : 57. 85B : 58. 86 : 69. 87 : 70.
 88 : cf. p. XIV. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91. 94 : 92.
 95 : 93. 96 : 94. 97 : 95. 98 : 96. 99 : 97. 100 : 98. 101A : 99.

ANACREON p. 213.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 8 : 6. 9 : 7. 13A : p. XVI. 13B : 8. 14 : 9.
 15 : 12. 16 : 35. 17 : 13. 18 : 14. 19 : 15. 20 : 16. 21 : 18. 19.
 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 28 : 24. 29 : 25. 30 : 26.
 31 : 27. 32 : 28. 33 : 29. 35 : 17. 36 : 62. 37 : 36. 38 : 37.
 39 : 38. 40 : 11. 41 : 30. 42 : 31. 43 : 32. 44 : 33. 45 : 34.
 46 : 39. 47 : 48. 48 : 49. 49 : 50. 50 : 51. 51 : 52. 52 : 53.
 53 : 54. 54 : 55. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 40. 59 : 41.
 60 : 42. 61 : 43. 62 : 44. 63 : 45. 64 : 46. 65 : 47. 66 : 56.
 67 : 60. 68 : 61. 69 : 63. 70 : 64. 71 : 65. 72 : 66. 72B : 67.
 73 : 68. 74 : 69. 75 : 70. 76 : 71. 77 : 73. 78 : 72. 79 : 76.
 80 : 77. 81 : 75. 82 : 78. 83 : 79. 84 : 80. 85 : 81. 86 : 82.
 87 : 83. 88 : 84. 89 : 85. 90 : 86. 91 : 87. 92 : 88. 93 : 89.
 94 : 90. 95 : 91. 96 : 92. 97 : 93. 98 : cf. p. XVI. 99 : p. XVI.
 100 : 94. 101 : 95. 102 : 105. 103 : 96. 104 : 97. 105 : 98.
 106 : 99. 107 : 106. 108 : 107. 109 : 104. 110 : 100. 111 : 101.
 112 : 102. 113 : 103. 114 : 74. 115 : 108. 116 : 109.

ANACREONTEA p. 338.

ANANIUS p. 65.

ANTIMACHUS p. 136.

APHAREUS p. 146.

ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 7 : 6. 8 : 7. 9—14 : 9—14. 15 : 16. 16 : 15.
 17 : 115. 18 : 116. 19 : 8. 20 : 27. 21 : 17. 18. 22 : 28. 23 : 29.
 24 : 30. 25 : 19. 26 : 31. 27 : 20. 28 : 32. 29 : 21. 22. 30 : 23.
 31 : 33. 32 : 24. 33 : 34. 34 : 26. 35 : 36. 36 : 37. 37 : 38.
 38 : 82. 39 : 25. 40 : 39. 41 : 40. 42 : 41. 43 : 42. 44 : 43.
 45 : 44. 46 : 45. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49. 53 : 50. 54 : 51.
 55 : 52. 56 : 53. 57 : 54. 58 : 55. 59 : 56. 60 : 57. 61 : 58.
 62 : 35. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 61. 66 : 62. 67 : 63. 68 : 64.
 69 : 65. 70 : 66. 67. 71 : 68. 72 : 69. 73 : 70. 74 : 71. 75 : 72.
 76 : 73. 77 : 74. 78 : 75. 79 : 76. 80 : 77. 81 : 78. 82 : 79.
 83 : 80. 84 : 102. 85 : 111. 86 : 81. 87 : 83. 88 : 84. 89 : 96.
 90 : 97. 91 : 98. 92 : 88. 93 : 99. 94 : 85. 95 : 46. 96 : 86.
 97 : 87. 98 : 103. 99 : 112. 100 : 105. 101 : 108. 102 : 109.
 103 : 104. 104 : 100. 106 : 89. 107 : 90. 108 : 91. 109 : 92.
 110 : 93. 111 : 94. 112 : 95. 113 : p. VI. 114 : 106. 115 : 107.
 116 : 110. 119 : 113. 120 : 114.

ARION p. 178.

ARIPHON p. 283.

ARISTOTELES p. 147.

1 : 4. 2 : 2. 3 : 1. 4 : 3. 5 : p. 359 sqq. 6 : 5.

PEPLUS ARISTOTELEUS p. 359.

ASIUS p. 30.

ASTYDAMAS p. 145.

BACCHYLIDES p. 272.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 20. 4 : 3. 6 : 4. 7 : 21. 8 : 5. 9 : 6. 11 : 7.
13 : 8. 14 : 9. 19 : 10. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 23 : 14. 24 : 15.
25 : 16. 26 : 17. 27 : 18. 28 : 19. 29 : 22. 30 : 23. 31 : 24.
33 : 25. 34 : 26. 35 : 27. 36 : 28. 37 : 29. 38 : 30. 39 : 31.
40 : 32. 41 : 33. 42 : 34. 43 : 35. 44 : 36. 45 : 37. 46 : 38.
47 : 39. 48 : 40. 49 : 41.

BIAS p. 328.

CALLINUS p. 1.

CALLISTRATUS p. 323 (cf. p. XIX).

CASTORIO p. 151.

CERCIDAS p. 149.

CHILO p. 327.

CLEOBULINA p. 45.

CLEOBULUS p. 328.

1 : 34. 2 : Cleobulina 3.

CLEON p. 157.

CORINNA p. 264.

1 : 2. 2 : 3. 9 : 13. 10 : 4. 11 : 5. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8. 17 : 9.
18 : 10. 19 : 11. 20 : 1. 21 : 12. 23 : 14.

CRATES p. 152.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1, 8 v. 1. 4-7 : 4-7. 8, 9 : 8 v. 2 sqq.
10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 18.
17 : 15. 18 : 19. 19 : 20. 20 : 16. 22 : 17.

CRITIAS p. 133

1 : 1. 2 : 2. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

CYDIAS p. 270.

DEMODOCUS p. 46.

DEMOSTHENES p. 146.

DIAGORAS p. 269.

DIONYSIUS CHALCUS p. 128.

DIONYSIUS MINOR p. 145.

1 : 2. 2 : 1.

DIPHILUS p. 122.

ECHEMBROTUS p. XV sq.

EMPEDOCLES p. 127.

1 : 2. 2 : 1.

EPICHARMUS p. 122.

ERINNA p. 295.

EUENUS p. 131.

EUMELUS p. 163.

EURIPIDES p. 129.

HERMIPPUS p. 130.

2 : 1. 4 : 2. 5 : 3.

HERODAS p. 156.

1—7 : 1—7. 10 : 8.

HIPPARCHUS p. 122.

HIPPO p. 127.

HIPPONAX p. 55.

1 : 1, 2. 2 : 12. 3 : 3. 4 : 13. 5 : 4. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16. 9 : 17.
 11 : 18. 12 : 19. 13 : 20. 14 : 21. 15 : 5. 16 : 22 v. 1 sq. 17 : 23.
 18 : 22 v. 3 sqq. 19 : 24. 20 : 25. 21 A : 7. 21 B : 8. 22 A : 6.
 22 B : 62. 26 : 9. 28 : 10. 29 : 11. 30 A : 26. 30 B : 27. 31 : 28.
 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33. 37 : 34. 38 : 35.
 39 : 36. 40 : 37. 41 : 38. 42 : 39. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42.
 46 : 43. 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49.
 53 : 50. 54 : 51. 55 A : 52. 55 B : 53. 56 : 54. 57 : 55. 58 : 56.
 59 : 57. 60 : 58. 61 : 66. 62 : 76. 63 : 59. 64 : 60. 65 : p. IX.
 72 : 82. 73 : 67. 74 : 68. 75 : 69. 76 : 70. 78 : 77. 79 : 71.
 80 : 72. 81 : 63. 82 : 73. 83 : 74, 75. 84 : 78. 85 : 80. 89 : cf.
 p. VIII sq. 90 : 79. 91 : cf. p. VIII sq. 92 : 81. 93 : cf. p. VIII sq.

HYBRIAS p. 270.

IBYCUS p. 209.

1—7 : 1—7. 9 : 8. 16 : 9. 17 : 10. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13.
 24 : 14. 26 : 15. 27 : 16.

ION p. 124.

1—4 : 1—4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7. 16 : 8.

IOPHON p. XII sq.

LAMPROCLES p. 267.

LASUS p. 227.

LICYMNIUS p. 283.

LYCOPHRONIDES p. 294.

MAMERCUS p. 145.

MELANIPPIDES p. 281.

MELANTHIUS p. 127.

MENANDER p. 155.

MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PANARCES p. 130.

PARRHASIUS p. 144.

PHILISCUS p. 146.

PHILOXENUS p. 284.

1-5 : 1-5. 6 : 10. 8 : 6. 9 : 7. 10 : 8. 13 : 9. 14 : 11. 15 : 13.
16 : 12.

PHOCYLIDES p. 47.

1 : 16. 2 : 17. 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PHOCYLIDEA p. 331.

PHRYNICHUS p. 123.

1, 2 : cf. p. XII. 3 : 1.

PIGRES p. 122.

PISANDER p. 30.

PITTACUS p. 328.

PLATO p. 137.

1-25 : 1-25. 26 : 27. 27 : 26, 28. 28 : 29. 29 : 30. 30 : 31.
31 : 32. 32 : 33.

CARM. POPULARIA p. 313.

1 : 1. 2 : cf. p. IX. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 5. 7 : 8. 8 : 9. 9 : 10.
10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17.
17 : 18. 18 : 19. 19 : 21. 20 : 22. 21 : 23. 22 A : 24. 22 B : 25.
23 : 26. 24 : 27. 25 : 28. 26 : 29. 27 : 30. 28 : 31. 29 : 32.
30 : 33. 31 : 34. 32 : 35. 33 : 36. 34 : p. 130. 35 : 37. 36 : 38.
37 : 39. 38 : 40. 39 : 41. 40 : 42. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46.
44 : 47. 45 : 49. 46 : 50.

PRATINAS p. 267.

1-3 : 1-3. 5 : 4.

PRAXILLA p. 271.

PRAXITELES p. 145.

PYTHERMUS p. 213.

SAPPHO p. 190.

1-6 : 1-6. 7, 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12.
16 : 13. 17 : 14. 15. 18 : 16. 19 : 17. 20 : 18. 21 : 60. 22 : 20.
26 : 21. 27 : 22. 28 : 23. 29 : 57. 30 : 25. 31 : 26. 32 : 27.
33 : 28. 34 : 29. 35 : 30. 36 : 31. 37 : cf. p. XV. 38 : 36.
39 : 37. 40 : 38. 41 : 39. 42 : 35. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42.
46 : 43. 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 33. 51 : 48, 49. 52 : 50.
53 : 51. 54 : 52, 53. 55 : cf. p. XV. 56 : 65. 57 : 55. 57 A : 56.
58 : 58. 59 : 59. 60 : 61. 61 : 62. 62 : 63. 63 : 64. 64 : 66.
65 : 67. 66 : 68. 67 : 34. 68 : 69. 69 : 70. 70 : 71. 71 : 72.
72 : 73. 73 : 54. 74 : 74. 75 : 47. 76 : 75. 77 : 76. 78 : 77.
79 : 78. 80 : 79. 81 : 80. 82 : 81. 83 : 82. 84 : 83. 85 : 84.

86 : 24. 87 : 85. 88 : 86. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90.
 93 : 91. 94 : 92. 95 : 93. 97 : 94. 98 : 95. 99 : 96. 100 : 97.
 101 : 32. 102 : 98. 103 : 99. 104 : 100. 105 : 101. 106 : 102.
 109 : 103. 118 : 104. 119 : 105. 120 : 106. 133 : 19.

SCOLIA p. 322.

1 : p. 213. 2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 13. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 21.
 18 : 22. 19 : 23. 20 : 24. 21 : Praxilla 3. 22 : 16. 23 : 17.
 24 : 18. 25 : 19. 26 : 20. 27 : 26. 28 : p. 270. 29 : 27. 30 : 28.

SCYTHINUS p. 142.

SEMONIDES p. 16.

1 - 21 : 1 - 21. 22 : 22 v. 1. 23 : 22 v. 2 sq. 24 : 23. 25 : 24.
 26 : 25. 27 : 26. 28 : 27.

SIMMIAS THEBANUS p. 143.

SIMONIDES p. 228.

1, 2 : 2. 4 : 1. 5 : 3. 7 : 4. 8 : 5. 10 : 6. 12 : 7. 13 : 8. 14 : 9.
 15 : 10. 16 : 11. 17 : 12. 18 : 13. 23 : 21. 29 : 14. 30 : 15.
 31 : 16. 32 : 17. 36 : 18. 37 : 22. 38 : 19. 39 : 20. 40 : 23.
 41 : 24. 42 : 25. 43 : 26. 44 : 27. 45 : 28. 46 : 29, 30. 47 : 31.
 48 : 32. 49 : 33. 50 : 34. 51 : 35. 52 : 36. 53 : 37. 54 : 38.
 55 : 39. 57 : 40. 58 : 41. 59 : 42. 60 : 43. 61 : 44. 62 : 45.
 63 : 46. 64 : 47. 65 : 48. 66 : 49. 67 : 50. 68 : 51. 69 : 52.
 70 : 53. 71 : 54. 72 : 55. 73 : 56. 74 : 57. 75 : 58. 76 : 60.
 77 : 61. 78 : 62. 79 : 63. 80A : 64. 80B : 65. 81 : 67. 82 : 76.
 84 : 68. 85 : 69. 86 : 66. 87 : 70. 88 v. 1 sq. : eleg. ad. 3.
 88 v. 3 : 71. 89 : 74. 90 : 75. 91 : 77. 92 : 78. 93 : p. 261, 1.
 94 : 79. 95 : 80. 96 : 81. 97 : 82. 98 : 83. 99 : 84. 100 : 85.
 101 : 86. 102 : 87. 103 : 88. 104 : p. 261, 2. 105 : 89. 106 : 90.
 107 : 91. 108 : 92. 109 : 93. 110 : 110. 111 : 94. 112 : 95.
 113 : 96. 114 : 97. 115 : 98. 116 : 99. 117 : 100. 118 : 101.
 119 : 111. 120 : 102. 121 : 103. 122 : 104. 123 : 112. 124A : 115.
 124B : 105. 125 : 106. 126 : 113. 127 : 107. 128 : 108. 129 : 114.
 130 : 109. 131 : 120. 132 : p. 261, 3. 133 : 121. 134 : 122.
 135 : p. 261, 4. 136 : 123. 137 : 124. 138 : 125. 139 : p. 262, 5.
 140 : 126. 141 : 127. 142 : 128. 143 : 144. 144 : 150. 145 : 145.
 146 : 72. 147 : 129. 148 : 146. 149 : 130. 150 : 131. 151 : 147.
 152 : 132. 153 : 133. 154 : 134. 155 : 135. 156 : 151. 157 : 136.
 158 : 137. 159 : 138. 160 : 139. 161 : 140. 162 : 152. 163 : 141.
 164 : 142. 165 : 143. 167 : 73. 168 : 160. 169 : 161. 170 : 165.
 171 : 162. 172 : 163. 173 : 164. 174 : 166. 175 : el. ad. 4.
 176 : 159. 177 : 167. 178 : 153. 179 : 154. 180 : 116. 181 : 155.
 182 : 117. 183 : 118. 184 : 119. 185A : 156. 185B : 157.
 186 : 148. 187 : 158. 188 : 149.

SIRO p. 297.

SOCRATES p. 136.

SOLON p. 34.

1, 2, 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7. 10 : 8. 11 : 9, 10.
12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 16. 18 : 17.
19 : 18. 20, 21 : 19. 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 26 : 24.
27 : 27. 28 : 25. 29 : 26. 31 : 36. 32 : 28. 33 : 29. 34 : 30.
35 : 31. 36, 37 : 32. 38 : 33. 39 : 34. 40 : 35. 42 : scol. 30.

SOPHOCLES p. 124.

1 : 1. 4 : 3. 5 : 2. 7 : 4.

SPEUSIPPUS p. 146.

STESICHORUS p. 204.

1—3 : 1—3. 5 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 14 : 7. 17 : 8. 18 : 9. 26 : 17.
29 : 10. 32 : 11. 35 : 12. 36 : 13. 37 : 14. 42 : 15. 44 : 16.
45 : 18. 46 : 19. 48 : 20. 49 : 21. 50 : 22. 51 : 23. 52 : 24.
53 : 25.

TELESILLA p. 228.

TELESTES p. 292.

1 : 1. 2 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

TERPANDER p. 163.

1 : 1. 2 : 2. 3 : carm. pop. 6. 4 : carm. pop. 7. 5 : 4. 6 : 3.

THALES p. 327.

THEOCRITUS CHIUS p. 155.

THEOGNIS p. 66.

THUCYDIDES p. 131.

TIMOCREON p. 262.

1—3 : 1—3. 6 : 4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.

TIMOTHEUS p. 290.

1 : 1. 2 : 9. 3 : 10. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 8. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.
11—15 : 11—15.

TYRTAEUS p. 24.

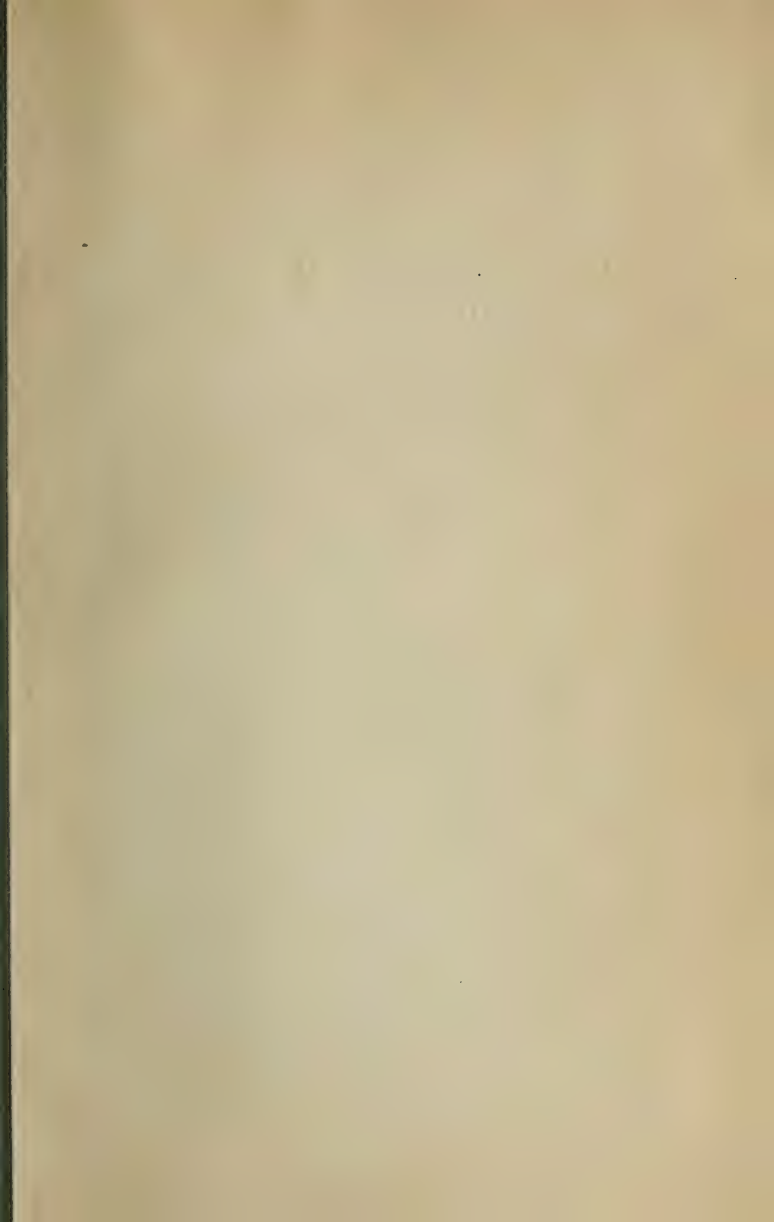
2 : 1. 3, 4 : 2. 5 : 3, 4, 5. 6 : 6. 7 : 7. 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10.
13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : carm. pop. 20.

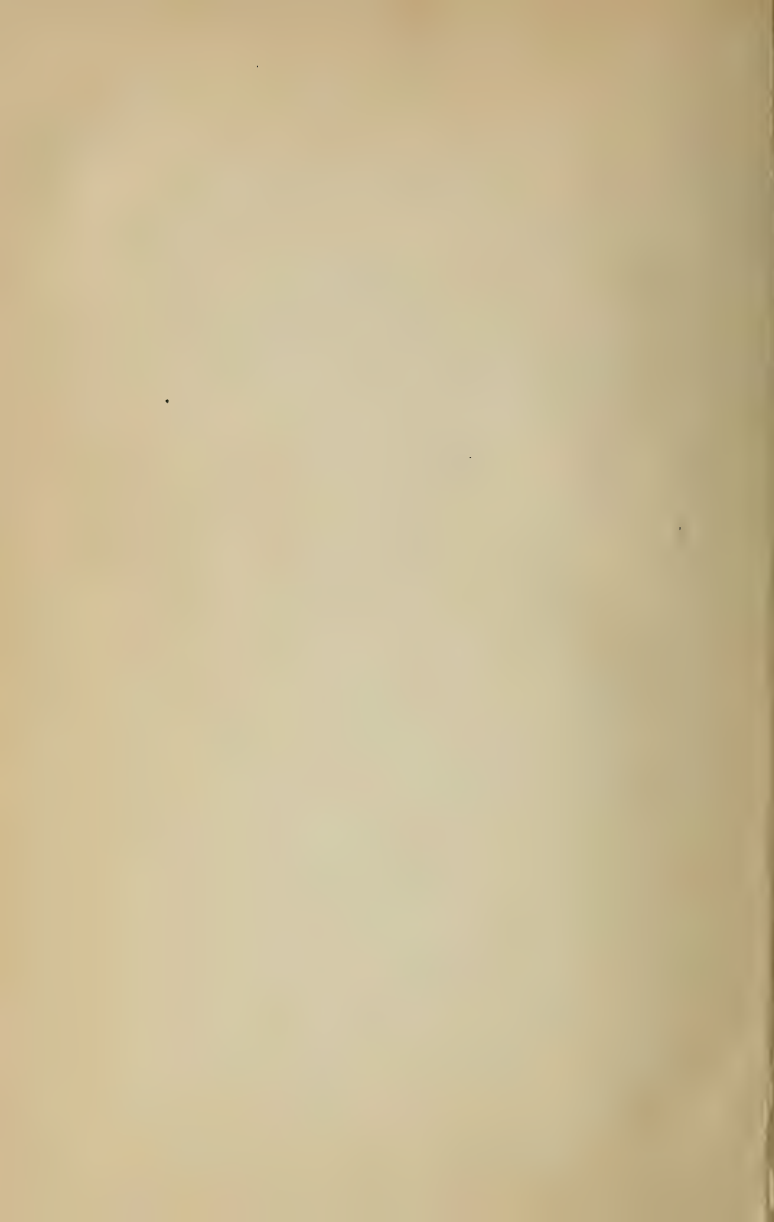
XENOPHANES p. 49.

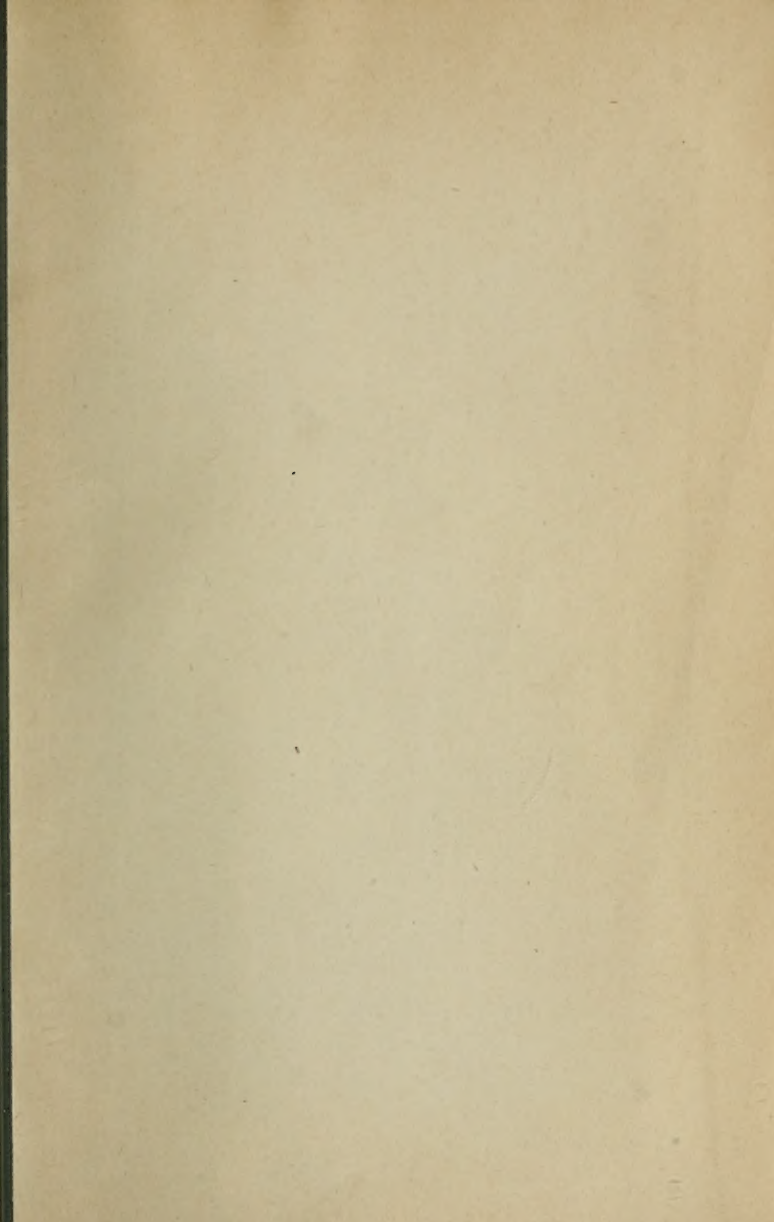
ZEUXIS p. 144.

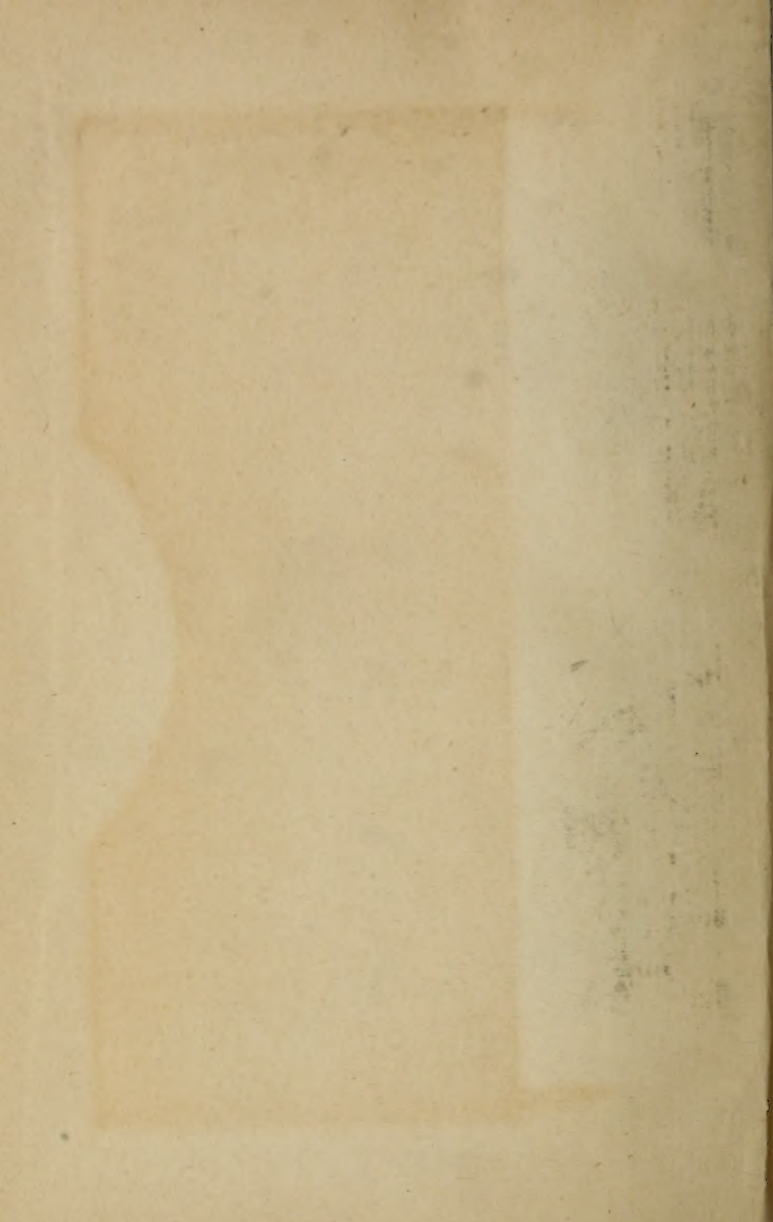

181799

LGr.C

Author **Hiller, Eduard**

H

Title *Anthologia Lyrica.*

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

